

Законодавчі і нормативні акти з банківської діяльності

З М І С Т

Щомісячний додаток
до журналу
«Вісник Національного
банку України»

Видається з травня
1996 року

Випуск 5 (230)
травень
2015

Закони. Укази.
Постанови. Розпорядження.
Інші документи

Закон України від 10 лютого 2015 р. № 176-VIII «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України»	3
Закон України від 12 лютого 2015 р. № 198-VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення діяльності Національного антикорупційного бюро України та Національного агентства з питань запобігання корупції»	11
Закон України від 2 березня 2015 р. № 218-VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності пов'язаних із банком осіб»	32
Указ Президента України від 24 березня 2015 р. № 170/2015 «Про Раду з фінансової стабільності»	38
Положення про Раду з фінансової стабільності, затверджене Указом Президента України від 24 березня 2015 р. № 170/2015	38
Постанова Кабінету Міністрів України і Національного банку України від 11 березня 2015 р. № 99 «Про затвердження плану заходів на 2015 рік із запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»	41
План заходів на 2015 рік із запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, затверджений постановою Кабінету Міністрів України і Національного банку України від 11 березня 2015 р. № 99	42

Нормативні акти **Національного банку України**

Постанова Правління Національного банку України від 19 березня 2015 р. № 194 «Про внесення змін до Положення про встановлення офіційного курсу гривні до іноземних валют та курсу банківських металів»	50
Постанова Правління Національного банку України від 1 квітня 2015 р. № 209 «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України»	51

Засновник і видавець:
Національний банк України

Адреса: вул. Інститутська, 9
Київ-601, 01601, Україна

Свідоцтво про реєстрацію
КВ № 1930
від 02.04.1996

Редакційна колегія:

Петрик О.І. (голова)
Бажал Ю.М.
Барановський О.І.
Боровецький Ришард
Вовчак О.Д.
Вожжов А.П.
Гальчинський А.С.
Гесць В.М.
Кірсев О.І.
Коваленко О.І.
Козьменко С.М.
Круглик С.В.
Лютій І.О.
Мітнік Стефан
Міщенко В.І.
Мороз А.М.
Патрікац Л.М.
Раєвський К.Є.
Ричаківська В.І.
Савлук М.І.
Сениц П.М.
Смовженко Т.С.
Стельмах В.С.
Тридід О.М.
Федосов В.М.
Шаров О.М.
Шевчук А.В.
Шульга Н.П.
Щербакова О.А.

Тематичне планування збірника:

Гриценко М.Р.

Збірник підготовлено відділом з випуску статистичних видань Національного банку України редакції періодичних видань Національного банку України
Завідувач редакції періодичних видань Національного банку України
Патрікац Л.М.

Над збірником працювали:

Гриценко М.Р.,
Стаднічук М.О., Лотоцька П.В.

Відповідальна за випуск – начальник відділу з випуску статистичних видань Національного банку України
Гриценко М.Р.

Оригінал-макет виконано відділом організації видавничого забезпечення Головного господарського управління Національного банку України

Комп'ютерна верстка
Піддубенко Т.А.

Підписано у світ 22.04.2015

Формат 60×84/8. Гарнітура Таймс.
Зам. № 15-0248.

Адреса редакції:

просп. Науки, 7, Київ-028, 03028, Україна
тел.: (044) 527-30-27
тел./факс: (044) 524-96-25
E-mail: litvinova@bank.gov.ua

Передплатний індекс

«Вісника Національного банку України»
з додатком «Законодавчі і нормативні акти з банківської діяльності»
на CD-диску 74132

Інструкція про порядок виконання операцій з купівлі інвестиційних монет України в населення, затверджена постановою Правління Національного банку України від 1 квітня 2015 р. № 209	52
Постанова Правління Національного банку України від 6 квітня 2015 р. № 214 «Про затвердження Положення про Комітет з питань аудиту банків України»	67
Положення про Комітет з питань аудиту банків України, затверджене постановою Правління Національного банку України від 6 квітня 2015 р. № 214	68
Постанова Правління Національного банку України від 9 квітня 2015 р. № 220 «Про встановлення порядку проведення операцій з купівлі фізичними особами-резидентами готівкової іноземної валюти для погашення кредитів в іноземній валюті»	73
Постанова Правління Національного банку України від 9 квітня 2015 р. № 222 «Про внесення змін до постанови Правління Національного банку України від 23 лютого 2015 року № 124»	74
Постанова Правління Національного банку України від 9 квітня 2015 р. № 224 «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України»	75
Постанова Правління Національного банку України від 9 квітня 2015 р. № 229 «Про внесення змін до Положення про кредитування Національним банком України Фонду гарантування вкладів фізичних осіб»	77
Постанова Правління Національного банку України від 14 квітня 2015 р. № 234 «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України»	78
Постанова Правління Національного банку України від 14 квітня 2015 р. № 248 «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України»	80
Зміни до постанови Правління Національного банку України «Про врегулювання ситуації на грошово-кредитному та валютному ринках України», затверджені постановою Правління Національного банку України від 14 квітня 2015 р. № 248	81
Постанова Правління Національного банку України від 15 квітня 2015 р. № 255 «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України»	84
Постанова Правління Національного банку України від 15 квітня 2015 р. № 259 «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України»	86

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Бюджетного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Бюджетному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 50 – 51, ст. 572):

1) у частині першій статті 2:

пункт 2 доповнити словами «бюджети об'єднаних територіальних громад, що створюються згідно із законом та перспективним планом формування територій громад»;

пункт 23¹ після слів «центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів» доповнити словами «(далі – Казначейство України)»;

2) частину третю статті 5 доповнити словами «бюджети об'єднаних територіальних громад, що створюються згідно із законом та перспективним планом формування територій громад»;

3) у частині другій статті 8 слова «Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної бюджетної політики» замінити словами «Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної фінансової і бюджетної політики (далі – Міністерство фінансів України)»;

4) в абзаці другому частини першої статті 16 слова «члена Кабінету Міністрів України, відповідального за формування та реалізацію державної бюджетної політики, або особи, яка виконує його обов'язки» замінити словами «члена Кабінету Міністрів України, відповідального за формування та реалізацію державної фінансової і бюджетної політики, або особи, яка виконує його обов'язки (далі – Міністр фінансів України)»;

5) абзац перший частини першої статті 21 викласти в такій редакції:

«1. Міністерство фінансів України за участю центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного і соціального розвитку, Національного банку України, а також головних розпорядників коштів державного бюджету складає прогноз Державного бюджету України на наступні за плановим два бюджетні періоди, який ґрунтується на щорічному посланні Президента України до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України, Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, прогнозних та програмних документах економічного та соціального розвитку, державних цільових програмах»;

6) частини шосту і дев'яту статті 23 викласти в такій редакції:

«6. Якщо після прийняття закону про Державний бюджет України (рішення про місцевий бюджет) повноваження на виконання функцій або надання послуг, на яке надано бюджетне призначення, передається відповідно до законодавства від одного головного розпорядника бюджетних коштів до іншого головного розпорядника бюджетних коштів, дія бюджетного призначення не припиняється і застосовується для виконання тих самих функцій чи послуг іншим головним розпорядником бюджетних коштів, якому це доручено. Передача бюджетних призначень у випадку, передбаченому цією частиною статті, здійснюється за рішенням Кабінету Міністрів України (Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевої державної адміністрації, виконавчого органу відповідної місцевої ради), погодженим з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету (відповідною комісією Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевої ради), у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України»;

«9. Перерозподіл видатків державного бюджету на централізовані заходи між адміністративно-територіальними одиницями здійснюється за рішенням Кабінету Міністрів України, погодженим з

Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України»;

7) перше речення частини другої статті 26 викласти в такій редакції:

«2. Контроль від імені Верховної Ради України за надходженням коштів до Державного бюджету України та їх використання здійснює Рахункова палата»;

8) частину третю статті 27 викласти в такій редакції:

«3. Закони України або їх окремі положення, які впливають на показники бюджету (зменшують надходження бюджету та/або збільшують витрати бюджету) і приймаються:

не пізніше 15 липня року, що передує плановому, вводяться в дію не раніше початку планового бюджетного періоду;

після 15 липня року, що передує плановому, вводяться в дію не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим»;

9) у статті 28:

у частині першій:

пункт 2 доповнити словами «а також інформаційно-аналітичних матеріалів щодо основних показників та завдань державного бюджету (у доступній для громадськості формі) у місячний строк з дня опублікування закону про Державний бюджет України шляхом розміщення на своєму офіційному сайті»;

друге речення абзацу восьмого після слів «При цьому» доповнити словом «місячна»;

частину другу доповнити абзацом другим такого змісту:

«Інформація про мету, завдання та очікувані результати, яких передбачається досягти при виконанні бюджетних програм, розміщується кожним головним розпорядником коштів державного бюджету на своєму офіційному сайті не пізніше ніж через сім днів після подання Верховній Раді України проекту закону про Державний бюджет України»;

10) у статті 29:

у частині другій:

у пункті 1¹ слова «доходів, нарахованих» та «проценти» замінити відповідно словами «пасивних доходів» та «процентів»;

пункт 23 викласти в такій редакції:

«23) кошти від санкцій (штрафи, пеня тощо), що застосовуються відповідно до закону (крім штрафів, визначених пунктами 37 – 39 частини першої статті 64, пунктами 26 і 27 частини першої статті 66 та пунктами 11, 12, 13 і 13¹ частини першої статті 69 цього Кодексу)»;

у пункті 25 цифри «21 – 28» та «18 – 25» замінити відповідно цифрами і словами «21 – 25, 27 і 28» та «18 – 22, 24 і 25»;

у пункті 43 слово «надходження» замінити цифрами і словами «20 відсотків надходжень»;

частину третю доповнити пунктами 6¹ і 13² такого змісту:

«6¹) 80 відсотків надходжень до Державного спеціалізованого фонду фінансування загальнодержавних витрат на авіаційну діяльність та участь України у міжнародних авіаційних організаціях»;

«13²) надходження до Фонду соціального захисту інвалідів»;

11) частину четверту статті 30 доповнити пунктами 19 і 20 такого змісту:

«19) здійснення діяльності центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики в галузі цивільної авіації, участь та представництво України у міжнародних авіаційних організаціях (за рахунок джерел, визначених пунктом 6¹ частини третьої статті 29 цього Кодексу);

20) реалізацію програм і заходів щодо соціального захисту інвалідів відповідно до закону (за рахунок джерел, визначених пунктом 13² частини третьої статті 29 цього Кодексу)»;

12) у пункті 12¹ частини першої статті 38 слово «інформацію» замінити словом «інформація»;

13) у пункті 1 частини першої статті 40 слова «загальна сума» замінити словами «загальні суми»;

14) у статті 43:

в абзаці сьомому частини першої слова «органах, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів» замінити словами «органах, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів (далі – органи Казначейства України)»;

у частині восьмій слова «власних надходжень вищих навчальних закладів» замінити словами «власних надходжень бюджетних установ»;

15) частину першу статті 53 викласти в такій редакції:

«1. Факт перевиконання надходжень державного бюджету визнається на підставі офіційних висновків Рахункової палати та Міністерства фінансів України щодо виконання Державного бюджету України за підсумками трьох кварталів у разі перевищення показників надходжень державного бюджету, врахованих у розписі державного бюджету на відповідний період, більше ніж на 15 відсотків. Такі висновки подаються Верховній Раді України до 15 жовтня поточного року»;

16) частину третю статті 59 викласти в такій редакції:

«3. Органи, що контролюють справляння надходжень бюджету, подають Верховній Раді України, Президенту України, Кабінету Міністрів України, Рахунковій палаті та Міністерству фінансів України не пізніше 15 числа місяця, наступного за звітним, такі місячні звіти (у галузевому і територіальному розрізі та у розрізі джерел доходів і форм власності) окремо щодо зведеного бюджету України, державного бюджету та місцевих бюджетів:

- 1) про фактичні надходження податків і зборів (обов'язкових платежів) та інших доходів бюджету;
- 2) про податковий борг;
- 3) про суми надміру сплачених грошових зобов'язань платників податків та суми платежів, які сплачені та будуть нараховані в наступних звітних періодах;
- 4) про бюджетне відшкодування податку на додану вартість, включаючи інформацію про заборгованість бюджету з відшкодування податку на додану вартість»;

17) частину третю статті 60 викласти в такій редакції:

«3. Органи, що контролюють справляння надходжень бюджету, подають Верховній Раді України, Президенту України, Кабінету Міністрів України, Рахунковій палаті та Міністерству фінансів України такі кварталні звіти (у галузевому і територіальному розрізі та у розрізі джерел доходів і форм власності) окремо щодо зведеного бюджету України, державного бюджету та місцевих бюджетів:

- 1) про суми списаного податкового боргу – не пізніше 35 днів після закінчення кварталу;
- 2) про розстрочені і відстрочені суми податкового боргу і грошових зобов'язань платників податків – не пізніше 35 днів після закінчення кварталу;
- 3) про суми наданих податкових пільг, включаючи втрати доходів бюджету від їх надання, – не пізніше 50 днів після закінчення кварталу і не пізніше 70 днів після закінчення року»;

18) частину першу статті 62 викласти в такій редакції:

«1. Рахункова палата протягом двох тижнів з дня офіційного подання Кабінетом Міністрів України річного звіту про виконання закону про Державний бюджет України готує та подає до Верховної Ради України висновки про виконання закону про Державний бюджет України з оцінкою ефективності управління коштами державного бюджету, а також пропозиції щодо усунення порушень, виявлених у звітному бюджетному періоді, та вдосконалення бюджетного процесу загалом»;

19) у статті 64:

у назві слово «доходів» замінити словами «доходів загального фонду»;

у частині першій:

пункти 1¹ і 15 викласти в такій редакції:

«1¹) 40 відсотків податку на доходи фізичних осіб (крім податку на доходи фізичних осіб, визначеного пунктом 1¹ частини другої статті 29 цього Кодексу), що сплачується (перераховується) згідно з Податковим кодексом України на території міста Києва та зараховується до бюджету міста Києва; 100 відсотків податку на доходи фізичних осіб (крім податку на доходи фізичних осіб, визначеного пунктом 1¹ частини другої статті 29 цього Кодексу), що сплачується (перераховується) згідно з Податковим кодексом України на території міста Севастополя та зараховується до бюджету міста Севастополя»;

«15) державне мито, що зараховується до бюджетів місцевого самоврядування за місцем вчинення дій та видачі документів»;

у пункті 31 слова «місцевих бюджетів» замінити словами «відповідних місцевих бюджетів»;

у пункті 34 слова «(крім концесійних платежів щодо об'єктів комунальної власності, засновником яких є районні, міські ради, об'єднані територіальні громади, які мають цільове спрямування згідно із законом)» замінити словами і цифрами «(крім концесійних платежів, визначених пунктом 3 частини першої статті 69¹ цього Кодексу)»;

у пункті 37¹ слова «штрафні санкції за порушення законодавства у сфері виробництва та штрафні санкції за порушення законодавства у сфері виробництва» замінити словами «штрафні санкції за порушення законодавства у сфері виробництва»;

у пункті 39 слова «місцевих бюджетів» замінити словами «відповідних місцевих бюджетів»;

пункт 43 викласти в такій редакції:

«43) 25 відсотків екологічного податку (крім екологічного податку, що справляється за утворення радіоактивних відходів (включаючи вже накопичені) та/або тимчасове зберігання радіоактивних відходів їх виробниками понад встановлений особливими умовами ліцензії строк), що сплачується (перераховується) згідно з Податковим кодексом України на відповідній території (крім території міст Києва та Севастополя) і зараховується до бюджетів міст республіканського Автономної Республіки Крим та обласного значення, бюджетів об'єднаних територіальних громад; 80 відсотків екологічного податку (крім екологічного податку, що справляється за утворення радіоактивних відходів (включаючи вже накопичені) та/або тимчасове зберігання радіоактивних відходів їх виробниками понад встановлений особливими умовами ліцензії строк), що сплачується (перераховується) згідно з Податковим кодексом України на території міст Києва та Севастополя і зараховується відповідно до бюджетів міст Києва та Севастополя»;

20) у статті 66:

у назві слово «доходів» замінити словами «доходів загального фонду»;

у частині першій:

пункт 17 доповнити словами «(крім коштів, отриманих вищими та професійно-технічними навчальними закладами від розміщення на депозитах тимчасово вільних бюджетних коштів, отриманих за надання платних послуг, якщо таким закладам законом надано відповідне право)»;

у пункті 23 слово «реєстраційного» замінити словом «адміністративного»;

у пункті 29 слова «(крім концесійних платежів щодо об'єктів комунальної власності, засновником яких є Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласні ради, які мають цільове спрямування згідно із законом)» замінити словами і цифрами «(крім концесійних платежів, визначених пунктом 3 частини першої статті 69¹ цього Кодексу)»;

21) у статті 67:

в абзаці першому частини другої слова і цифри «64 – 66 і частиною першою статті 69» та «частиною другою статті 69» замінити відповідно словами і цифрами «64, 66 і 69» та «статтею 69¹»;

у частині третій цифри і слово «64 і 69» замінити цифрами і словом «64, 69 і 69¹»;

22) в абзаці третьому пункту 5 частини другої статті 67¹ цифри «7 – 13, 15 – 17» замінити цифрами «7 – 17»;

23) у статті 69:

у назві слово «Доходи» замінити словами «Доходи загального фонду»;

у частині першій:

пункт 10 викласти в такій редакції:

«10) плата за розміщення тимчасово вільних коштів бюджетів міст районного значення, сільських, селищних бюджетів»;

пункт 14 доповнити словами «засновником яких є міські (міст районного значення), селищні та сільські ради»;

у пункті 16 слова «(крім концесійних платежів щодо об'єктів комунальної власності, засновником яких є міські (міст районного значення), селищні та сільські ради, які мають цільове спрямування згідно із законом)» замінити словами і цифрами «(крім концесійних платежів, визначених пунктом 3 частини першої статті 69¹ цього Кодексу)»;

пункт 20² викласти в такій редакції:

«20²) державне мито, що зараховується до бюджетів місцевого самоврядування за місцем вчинення дій та видачі документів»;

24) у частині першій статті 69¹:

пункт 2 після слів «та обласного значення» доповнити словами «бюджетів об'єднаних територіальних громад, що створюються згідно із законом та перспективним планом формування територій громад»;

пункт 4 після слів «міських бюджетів» доповнити словами «бюджетів об'єднаних територіальних громад, що створюються згідно із законом та перспективним планом формування територій громад»;

пункт 5 доповнити словами «бюджетів об'єднаних територіальних громад, що створюються згідно із законом та перспективним планом формування територій громад»;

у пункті 9 слова «інші субвенції» замінити словом «субвенції»;

25) у статті 71:

у частині першій:

у пункті 5 слова «кошти від продажу» замінити словами «включаючи кошти від продажу»;

у пункті 8 цифри і слова «13 і 14 частини другої статті 69» замінити цифрами і словами «10 і 11 частини першої статті 69¹»;

у пункті 2 частини другої цифри і слова «2 – 15 частини другої статті 69» замінити цифрами і словами «2 – 13 частини першої статті 69¹»;

26) у пункті 1 частини другої статті 76 слова «загальна сума» замінити словами «загальні суми»;

27) у статті 77:

в абзаці другому частини другої слова «У разі неприйняття закону про Державний бюджет України» замінити словами і цифрою «Якщо до 1 грудня року, що передує плановому, Верховною Радою України не прийнято закон про Державний бюджет України»;

частину п'яту виключити;

28) у статті 79:

у частині першій слова і цифри «пунктами 4 і 5 частини другої статті 41 цього Кодексу» замінити словами «з урахуванням необхідності проведення захищених видатків місцевого бюджету»;

у частині другій слова «(крім випадків, пов'язаних із виділенням коштів з резервного фонду відповідного бюджету)» замінити словами «(крім випадків, пов'язаних із виділенням коштів з резервного фонду відповідного бюджету та проведенням видатків за рахунок трансфертів з державного бюджету місцевим бюджетам)»;

у частині третій слова і цифри «та пунктів 3 – 5 частини другої статті 41 цього Кодексу» замінити словами і цифрами «та закону про Державний бюджет України на відповідний бюджетний період (у разі несвоєчасного набрання чинності таким законом – норми пунктів 3 – 5 частини другої статті 41 цього Кодексу)»;

29) частини другу і третю статті 86 доповнити словами «та бюджетів об'єднаних територіальних громад, що створюються згідно із законом та перспективним планом формування територій громад»;

30) у пункті 4 частини першої статті 87 слово «оплата» замінити словом «оплату»;

31) підпункт «а» пункту 3 частини першої статті 89 викласти в такій редакції:

«а) первинну медико-санітарну, амбулаторно-поліклінічну та стаціонарну допомогу (лікарні широкого профілю, пологові будинки, поліклініки і амбулаторії, загальні стоматологічні поліклініки, а також дільничні лікарні, медичні амбулаторії, фельдшерсько-акушерські та фельдшерські пункти, центри первинної медичної (медико-санітарної) допомоги)»;

32) абзац третій пункту 6 частини другої статті 105 після слів «обласного значення» доповнити словами «бюджетів об'єднаних територіальних громад, що створюються згідно із законом та перспективним планом формування територій громад»;

33) у статті 109:

абзац восьмий частини першої викласти в такій редакції:

«Верховна Рада України здійснює контроль за діяльністю Рахункової палати щодо виконання нею повноважень, визначених законом»;

пункт 5 частини другої викласти в такій редакції:

«5) взаємодія з Рахунковою палатою (включаючи попередній розгляд висновків і пропозицій Рахункової палати щодо результатів контролю за дотриманням бюджетного законодавства)»;

частину третю викласти в такій редакції:

«3. Комітети Верховної Ради України беруть участь у попередньому розгляді питання щодо Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період та проекту закону про Державний бюджет України, а також попередньо розглядають питання про виконання Державного бюджету України (включаючи висновки і пропозиції Рахункової палати щодо результатів контролю за дотриманням бюджетного законодавства) в частині, що віднесена до компетенції комітетів»;

34) статтю 110 викласти в такій редакції:

«Стаття 110. Повноваження Рахункової палати з контролю за дотриманням бюджетного законодавства

1. До повноважень Рахункової палати належить здійснення контролю за надходженням та використанням коштів Державного бюджету України, у тому числі за утворенням, обслуговуванням і погашенням державного боргу, ефективністю управління коштами державного бюджету, використанням коштів місцевих бюджетів у частині трансфертів, що надаються з державного бюджету.

2. Рахункова палата за підсумками кожного кварталу подає Верховній Раді України висновки про стан виконання закону про Державний бюджет України, а також пропозиції щодо усунення порушень, виявлених у звітному бюджетному періоді»;

35) у частині першій статті 115:

пункт 2 доповнити словами «і бюджетів об'єднаних територіальних громад, що створюються згідно із законом та перспективним планом формування територій громад»;

у пункті 4 слова «та бюджетів їх об'єднань, що створюються згідно із законом» виключити;

36) у розділі VI «Прикінцеві та перехідні положення»:

у пункті 3 слова і цифри «головних розпорядників бюджетних коштів, залучених ними для здійснення капітальних видатків понад обсяги встановлених бюджетних призначень, та суб'єктів господарювання, що забезпечують реалізацію заходів, пов'язаних з організацією та проведенням фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу в Україні, а також» замінити словами «суб'єктів господарювання, що забезпечують»;

абзаци п'ятий і шостий підпункту 1 пункту 17 виключити;

абзац перший пункту 19 після слів «стабілізаційну дотацію» доповнити словами «(як додаткову дотацію з державного бюджету місцевим бюджетам)»;

в абзаці п'ятому пункту 20:

у першому реченні слово «здійснюються» замінити словами «можуть здійснюватися», доповнити словами «(з бюджету міста обласного значення бюджетам адміністративно підпорядкованих йому міст, сіл і селищ)»;

у другому реченні слова «місцевою радою» замінити словами «районною, міською радою»;

37) у тексті Кодексу:

слова «центральный орган исполнительной власти, что обеспечивает формирование государственной бюджетной политики» в усіх відмінках замінити словами «Міністерство фінансів України» у відповідному відмінку;

слова «член Кабинета Министров Украины, відповідальний за формування та реалізацію державної бюджетної політики, або особа, яка виконує його обов'язки» в усіх відмінках замінити словами «Міністр фінансів України» у відповідному відмінку;

після пункту 23¹ частини першої статті 2 слова «центральный орган исполнительной власти, что реализует государственную политику в сфере казначейского обслуживания бюджетных средств» в усіх відмінках замінити словами «Казначейство України» у відповідному відмінку;

після частини першої статті 43 слова «орган, что осуществляет казначейское обслуживание бюджетных средств» в усіх відмінках і числах замінити словами «орган Казначейства України» у відповідному відмінку і числі.

2. У Законі України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 13, ст. 110; 2014 р., № 4, ст. 61; 2015 р., № 2 – 3, ст. 121):

1) у статті 1:

у частині першій слова «Президентом України» замінити словами «Кабінетом Міністрів України»;

частину другу після слів «Конституцією України» доповнити словами «Бюджетним кодексом України»;

2) у частині першій статті 2 слова «за дотриманням законодавства на всіх стадіях бюджетного процесу щодо державного і місцевих бюджетів» замінити словами «за дотриманням бюджетного законодавства»;

3) статтю 6 викласти в такій редакції:

«Стаття 6. Фінансове забезпечення діяльності органу державного фінансового контролю

Фінансове забезпечення діяльності органу державного фінансового контролю здійснюється за рахунок коштів державного бюджету»;

4) у частині першій статті 8:

у пункті 1:

в абзаці третьому слова «цільовим використанням» замінити словами «цільовим та ефективним використанням»;

після абзацу четвертого доповнити двома новими абзацами такого змісту:

«достовірністю визначення потреби в бюджетних коштах при складанні планових бюджетних показників;

відповідністю взятих бюджетних зобов'язань розпорядниками бюджетних коштів відповідним бюджетним асигнуванням, паспорту бюджетної програми (у разі застосування програмно-цільового методу у бюджетному процесі)».

У зв'язку з цим абзаци п'ятий – сьомий вважати відповідно абзацами сьомим – дев'ятим;

в абзаці сьомому слова «складанням бюджетної звітності» замінити словами «веденням бухгалтерського обліку, а також складанням фінансової і бюджетної звітності»;

у пункті 4 слова «Президентом України» замінити словами «Кабінетом Міністрів України»;

5) у пункті 2 статті 10 слова «зупиняти в межах своїх повноважень бюджетні асигнування» замінити словами «призупиняти в межах своїх повноважень бюджетні асигнування».

3. У главі 27 Регламенту Верховної Ради України, затвердженого Законом України «Про Регламент Верховної Ради України» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 14 – 17, ст. 133; 2012 р., № 9, ст. 63; 2013 р., № 49, ст. 687):

1) у статті 152:

у частині третій слова та цифри «до 15 квітня року, що передує плановому, але не пізніше ніж за 15 днів до дня розгляду питання на пленарному засіданні Верховної Ради» замінити словами «у десятиденний строк з дня надходження такого проекту до Верховної Ради»;

перше речення частини п'ятої викласти в такій редакції:

«5. Верховна Рада розглядає питання щодо Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період у порядку, визначеному статтею 30 цього Регламенту, не пізніше 30 квітня року, що передує плановому, або протягом тижня, відведеного для пленарних засідань Верховної Ради, який є найближчим після реалізації процедур, передбачених частинами третьою і четвертою цієї статті»;

доповнити частиною сьомою такого змісту:

«7. У разі порушення Кабінетом Міністрів України строків подання до Верховної Ради проекту Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період строки розгляду Верховною Радою проекту Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період обчислюються з дня його фактичного подання Кабінетом Міністрів України»;

2) слова «член Кабінету Міністрів України, відповідальний за формування державної бюджетної політики», «центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики» та «уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів» в усіх відмінках замінити відповідно словами «член Кабінету Міністрів України, відповідальний за формування та реалізацію державної фінансової і бюджетної політики», «центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної фінансової і бюджетної політики» та «центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів» у відповідному відмінку.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім абзаців сьомого та дев'ятого підпункту 10 та абзацу другого підпункту 11 пункту 1 розділу I цього Закону, які набирають чинності з 1 січня 2016 року.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня опублікування цього Закону:
привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
забезпечити приведення центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів
у відповідність із цим Законом.

Президент України

м. Київ
10 лютого 2015 року
№ 176-VIII

П. ПОРОШЕНКО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення діяльності Національного антикорупційного бюро України та Національного агентства з питань запобігання корупції

Верховна Рада України **постановляє**:

І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) у частині першій статті 15 слова «вчинення корупційних правопорушень» замінити словами «вчинення правопорушень, пов'язаних з корупцією»;

2) частину третю статті 38 викласти в такій редакції:

«Адміністративне стягнення за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією, а також правопорушення, передбаченого статтею 164¹⁴ цього Кодексу, може бути накладено протягом трьох місяців з дня його виявлення, але не пізніше двох років з дня його вчинення»;

3) в абзаці першому частини п'ятої статті 166¹¹ слова «вигодоодержувача (вигодоодержувачів)» замінити словами «кінцевого бенефіціарного власника (контролера)»;

4) доповнити статтею 185¹³ такого змісту:

«Стаття 185¹³. Невиконання законних вимог посадових осіб Національного антикорупційного бюро України

Ненадання інформації Національному антикорупційному бюро України на запит його посадових осіб, надання завідомо недостовірної інформації чи не в повному обсязі, порушення встановлених законом строків її надання, повідомлення третіх осіб стосовно того, що про них збирається така інформація, або невиконання інших законних вимог посадових осіб Національного антикорупційного бюро України –

тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот п'ятдесяти до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Ті самі дії, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке саме порушення, –

тягнуть за собою накладення штрафу від чотирьохсот до шестиста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

5) статтю 221 після цифр «185¹¹» доповнити цифрами «185¹³»;

б) у частині першій статті 255:

а) у пункті 1:

в абзаці «органів Служби безпеки України (стаття 164 (у частині, що стосується правопорушень у галузі господарської діяльності, ліцензії на проведення якої видає ця Служба), статті 172⁴ – 172⁹, 195⁵, 212² (крім пункту 9 частини першої), 212⁵ і 212⁶)» цифри «172⁴ – 172⁹» виключити;

абзац «Національного агентства з питань запобігання корупції (стаття 188⁴⁶)» викласти в такій редакції:

«Національного агентства з питань запобігання корупції (статті 172⁴ – 172⁹, стаття 188⁴⁶)»;

доповнити абзацом такого змісту:

«Національного антикорупційного бюро України (стаття 185¹³)»;

б) у пункті 11 цифри «172⁴ – 172⁹» виключити.

2. У Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25 – 26, ст. 131):

1) примітку до статті 45 викласти в такій редакції:

«**Примітка.** Корупційними злочинами відповідно до цього Кодексу вважаються злочини, передбачені статтями 191, 262, 308, 312, 313, 320, 357, 410, у випадку їх вчинення шляхом зловживання службовим становищем, а також злочини, передбачені статтями 210, 354, 364, 364¹, 365², 368 – 369² цього Кодексу»;

2) у статті 354:

а) частину п'яту викласти в такій редакції:

«5. Особа, яка запропонувала, пообіцяла або надала неправомірну вигоду, звільняється від кримінальної відповідальності за злочини, передбачені статтями 354, 368³, 368⁴, 369, 369² цього Кодексу, якщо після пропозиції, обіцянки чи надання неправомірної вигоди вона – до отримання з інших джерел інформації про цей злочин органом, службова особа якого згідно із законом наділена правом повідомляти про підозру, – добровільно заявила про те, що сталося, такому органу та активно сприяла розкриттю злочину, вчиненого особою, яка одержала неправомірну вигоду або прийняла її пропозицію чи обіцянку. Зазначене звільнення не застосовується у разі, якщо пропозиція, обіцянка чи надання неправомірної вигоди були вчинені по відношенню до осіб, визначених у частині четвертій статті 18 цього Кодексу»;

б) у примітці до статті:

пункт 1 викласти в такій редакції:

«1. Під особою, яка працює на користь підприємства, установи, організації, слід розуміти особу, яка виконує роботу або надає послугу відповідно до договору з таким підприємством, установою, організацією»;

у пункті 2 слова і цифри «що перевищують 1,5 неоподаткованого мінімуму доходів громадян, або нематеріальні активи» замінити словами «нематеріальні активи, будь-які інші вигоди нематеріального чи негрошового характеру»;

3) у примітці до статті 364¹:

цифри «368² – 368⁴» виключити;

після слів «нематеріальні активи» доповнити словами «будь-які інші вигоди нематеріального чи негрошового характеру»;

4) текст статті 368² викласти в такій редакції:

«1. Набуття особою, уповноваженою на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, у власність активів у значному розмірі, законність підстав набуття яких не підтверджено доказами, а так само передача нею таких активів будь-якій іншій особі –

караються позбавленням волі на строк до двох років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, зі спеціальною конфіскацією та з конфіскацією майна.

2. Ті самі діяння, вчинені службовою особою, яка займає відповідальне становище, –

караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, зі спеціальною конфіскацією та з конфіскацією майна.

3. Діяння, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені службовою особою, яка займає особливо відповідальне становище, –

караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, зі спеціальною конфіскацією та з конфіскацією майна.

Примітка. 1. Особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, є особи, зазначені у пункті 1 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції».

2. Під активами у значному розмірі у цій статті розуміються грошові кошти або інше майно, а також доходи від них, якщо їх розмір (вартість) перевищує одну тисячу неоподаткованих мінімумів доходів громадян.

3. Під передачею активів у цій статті розуміється укладення будь-яких правочинів, на підставі яких виникає право власності або право користування на активи, а також надання іншій особі грошових коштів чи іншого майна для укладення таких правочинів»;

5) частину п'яту статті 368³ та примітку до цієї статті виключити;

6) частину п'яту статей 368⁴ та 369 виключити;

7) абзац перший частини першої статті 370 викласти в такій редакції:

«1. Провокація підкупу, тобто дії службової особи з підбурення особи на пропонування, обіцянку чи надання неправомірної вигоди або прийняття пропозиції, обіцянки чи одержання такої вигоди, щоб потім викрити того, хто пропонував, обіцяв, надав неправомірну вигоду або прийняв пропозицію, обіцянку чи одержав таку вигоду».

3. У статті 64¹ Господарського кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18 – 22, ст. 144):

у назві та тексті статті слово «вигодоодержувач» в усіх відмінках замінити словами «бенефіціарний власник (контролер)» у відповідному відмінку;

в абзаці другому частини першої слова «або фінансуванню тероризму» замінити словами «фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення».

4. Розділ III Цивільного процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., №№ 40 – 42, ст. 492) доповнити главою 9 такого змісту:

«Глава 9

ОСОБЛИВОСТІ ПОЗОВНОГО ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО ВИЗНАННЯ НЕОБГРУНТОВАНИМИ АКТИВІВ ТА ЇХ ВИТРЕБУВАННЯ

Стаття 233¹. Пред'явлення позову про визнання необгрунтованими активів та їх витребування

1. Позов про визнання необгрунтованими активів та їх витребування від визначених в цій статті осіб подається в інтересах держави прокурором упродовж строку загальної позовної давності з дня набрання законної сили обвинувальним вироком щодо особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування.

2. Позов про визнання необгрунтованими активів та їх витребування може бути пред'явлено до:

1) особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, стосовно якої набрав законної сили обвинувальний вирок суду за вчинення корупційного злочину або легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом;

2) особи, пов'язаної з особою, зазначеною у пункті 1 цієї частини, – юридичної особи, яка є власником (користувачем) майна, стосовно якого існують докази того, що воно отримано або що ним користується чи розпоряджається (розпоряджалася) особа, зазначена у пункті 1 цієї частини.

У разі пред'явлення позову до особи, зазначеної у пункті 1 цієї частини, прокурор вживає заходів щодо встановлення майна, стосовно якого існують докази того, що воно отримано особою, зазначеною у пункті 1 цієї частини, або що ним користується чи розпоряджається (розпоряджалася) така особа. У разі встановлення такого майна, обов'язковим є також пред'явлення позову до юридичної особи, яка є його власником (користувачем).

3. Для цілей цієї глави:

1) термін «активи» означає грошові кошти або інше майно, а також доходи від них;

2) особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, є особи, зазначені у пункті 1 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції».

Стаття 233². Визнання необгрунтованими активів

1. Суд визнає необгрунтованими активи, якщо судом на підставі поданих доказів не встановлено, що активи або грошові кошти, необхідні для придбання активів, щодо яких поданий позов про визнання їх необгрунтованими, були набуті на законній підставі.

Стаття 233³. Правові наслідки визнання активів необґрунтованими

1. Активи, визнані судом відповідно до статті 233² цього Кодексу необґрунтованими, стягуються в дохід держави.

2. Якщо суд відповідно до статті 233² цього Кодексу визнає необґрунтованими частину активів, в дохід держави стягується частина активів відповідача, яка визнана необґрунтованою, а у разі неможливості виділення такої частини – її вартість.

3. У разі неможливості звернення стягнення на активи, визнані необґрунтованими, на відповідача покладається обов'язок сплатити вартість таких активів.

4. Стягнення в дохід держави активів, визнаних судом необґрунтованими, здійснюється в порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження».

5. У Кримінальному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №№ 9 – 13, ст. 88):

1) у пунктах 8 та 17 частини першої статті 3 слова «Національного антикорупційного бюро України, Державного бюро розслідувань» замінити словами «органу державного бюро розслідувань, підрозділу детективів, підрозділу внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України»;

2) абзац перший частини дев'ятої статті 31 викласти в такій редакції:

«9. Кримінальне провадження стосовно Президента України, повноваження якого припинено, Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України, перших заступників та заступників міністрів, народних депутатів України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Директора Національного антикорупційного бюро України, членів Національного агентства з питань запобігання корупції, Генерального прокурора України, його першого заступника чи заступника, Голови Конституційного Суду України, його заступника чи судді Конституційного Суду України, Голови Верховного Суду України, його першого заступника, заступника чи судді Верховного Суду України, голів вищих спеціалізованих судів, їх заступників чи суддів вищих спеціалізованих судів, Голови Національного банку України, його першого заступника чи заступника, осіб, посади яких віднесено до першої категорії посад державних службовців, а також щодо обвинувачення у вчиненні кримінальних правопорушень, віднесених до підслідності Національного антикорупційного бюро України, здійснюється»;

3) частину першу статті 38 викласти в такій редакції:

«1. Органами досудового розслідування (органами, що здійснюють дізнання і досудове слідство) є:

1) слідчі підрозділи:

а) органів внутрішніх справ;

б) органів безпеки;

в) органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства;

г) органів державного бюро розслідувань;

2) підрозділ детективів, підрозділ внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України»;

4) у статті 41:

а) частину першу доповнити словами «а підрозділ детективів, оперативно-технічний підрозділ та підрозділ внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України – за письмовим дорученням детектива або прокурора Спеціалізованої антикорупційної прокуратури»;

б) частину другу після слів «Співробітники оперативних підрозділів» доповнити словами «(крім підрозділу детективів, підрозділу внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України)»;

5) частину другу статті 52 доповнити пунктом 9 такого змісту:

«9) у разі укладення угоди між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості – з моменту ініціювання укладення такої угоди»;

б) частину дев'яту статті 100 доповнити новим пунктом 6¹ такого змісту:

«6¹) майно (грошові кошти або інше майно, а також доходи від них) засудженого за вчинення корупційного злочину, легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, його пов'язаної особи конфіскується, якщо в суді не підтверджено законність підстав набуття прав на таке майно.

Пов'язаними особами засудженого є юридичні особи, які при його сприянні отримали у власність чи користування зазначене майно.

Якщо суд визнає відсутність законних підстав набуття прав на частину майна, то конфіскується ця частина майна засудженого, а у разі неможливості виділення такої частини – її вартість. У разі неможливості конфіскації майна, законність підстав набуття прав на яке не було підтверджено, на засудженого покладається обов'язок сплатити вартість такого майна»;

7) у частині першій статті 159 слова «у разі прийняття відповідного рішення слідчим суддею, судом» виключити;

8) абзац другий частини другої статті 170 замінити двома новими абзацами такого змісту:

«У невідкладних випадках і виключно з метою збереження речових доказів або забезпечення можливої конфіскації чи спеціальної конфіскації майна у кримінальному провадженні щодо тяжкого чи особливо тяжкого злочину за рішенням Директора Національного антикорупційного бюро України (або його заступника), погодженого прокурором, може бути накладено попередній арешт на майно або кошти на рахунках фізичних або юридичних осіб у фінансових установах. Такі заходи застосовуються строком до 48 годин. Невідкладно після прийняття такого рішення, але не пізніше ніж протягом 24 годин, прокурор звертається до слідчого судді із клопотанням про арешт майна.

Якщо у визначений цією частиною термін прокурор не звернувся до слідчого судді із клопотанням про арешт майна або якщо в задоволенні такого клопотання було відмовлено, попередній арешт на майно або кошти вважається скасованим, а вилучене майно або кошти негайно повертаються особі»;

9) частину першу статті 208 доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«3) якщо є обґрунтовані підстави вважати, що можлива втеча з метою ухилення від кримінальної відповідальності особи, підозрюваної у вчиненні тяжкого або особливо тяжкого корупційного злочину, віднесеного законом до підслідності Національного антикорупційного бюро України»;

10) статтю 216 викласти в такій редакції:

«Стаття 216. Підслідність

1. Слідчі органів внутрішніх справ здійснюють досудове розслідування кримінальних правопорушень, передбачених законом України про кримінальну відповідальність, крім тих, які віднесені до підслідності інших органів досудового розслідування.

2. Слідчі органів безпеки здійснюють досудове розслідування злочинів, передбачених статтями 109, 110, 111, 112, 113, 114, 201, 265¹, 305, 328, 329, 330, 332, 332¹, 333, 334, 359, 422, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 446, 447 Кримінального кодексу України.

Якщо під час розслідування злочинів, передбачених статтями 328, 329, 422 Кримінального кодексу України, будуть встановлені злочини, передбачені статтями 364, 365, 366, 367, 425, 426 Кримінального кодексу України, вчинені особою, щодо якої здійснюється досудове розслідування, або іншою особою, якщо вони пов'язані із злочинами, вчиненими особою, щодо якої здійснюється досудове розслідування, вони розслідуються слідчими органів безпеки, крім випадків, коли ці злочини віднесено згідно з цією статтею до підслідності Національного антикорупційного бюро України.

3. Слідчі органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства, здійснюють досудове розслідування злочинів, передбачених статтями 204, 212, 212¹, 216, 219 Кримінального кодексу України.

Якщо під час розслідування зазначених злочинів будуть встановлені злочини, передбачені статтями 192, 200, 205, 222, 222¹, 358 Кримінального кодексу України, вчинені особою, щодо якої здійснюється досудове розслідування, або іншою особою, якщо вони пов'язані зі злочинами, вчиненими особою, щодо якої здійснюється досудове розслідування, вони розслідуються слідчими органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства.

4. Слідчі органів державного бюро розслідувань, крім випадків, передбачених частиною п'ятою цієї статті, здійснюють досудове розслідування кримінальних правопорушень, вчинених службовими особами, які займають особливо відповідальне становище відповідно до частини першої статті 9 Закону України «Про державну службу», особами, посади яких віднесено до першої – третьої категорій посад державної служби, суддями та працівниками правоохоронних органів.

Слідчі органів державного бюро розслідувань здійснюють також досудове розслідування кримінальних правопорушень, вчинених службовими особами Національного антикорупційного бюро України, прокурорами Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, крім випадків, коли досудове розслідування

кримінальних правопорушень віднесено до підслідності детективів підрозділу внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України згідно з частиною п'ятою цієї статті.

5. Детективи Національного антикорупційного бюро України здійснюють досудове розслідування злочинів, передбачених статтями 191, 206², 209, 210, 211, 354 (стосовно працівників юридичних осіб публічного права), 364, 368, 368², 369, 369², 410 Кримінального кодексу України, якщо наявна хоча б одна з таких умов:

1) злочин вчинено:

Президентом України, повноваження якого припинено, народним депутатом України, Прем'єр-міністром України, членом Кабінету Міністрів України, першим заступником та заступником міністра, Головою Національного банку України, його першим заступником та заступником, членом Ради Національного банку України, Секретарем Ради національної безпеки і оборони України, його першим заступником та заступником;

державним службовцем, посада якого віднесена до першої та другої категорій посад, особою, посада якої прирівняна до першої та другої категорій посад державної служби;

депутатом Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутатом обласної ради, міської ради міст Києва та Севастополя, посадовою особою місцевого самоврядування, посаду якої віднесено до першої та другої категорій посад;

суддею Конституційного Суду України, суддею суду загальної юрисдикції, народним засідателем або присяжним (під час виконання ними цих функцій), Головою, членами, дисциплінарними інспекторами Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Головою, заступником Голови, секретарем секції Вищої ради юстиції, іншим членом Вищої ради юстиції;

Генеральним прокурором України, його заступником, помічником Генерального прокурора України, прокурором Генеральної прокуратури України, слідчим Генеральної прокуратури України, керівником структурного підрозділу Генеральної прокуратури України, прокурором Автономної Республіки Крим, міст Києва і Севастополя, області та його заступником, керівником структурного підрозділу прокуратури Автономної Республіки Крим, міст Києва і Севастополя, області;

особою вищого начальницького складу органів внутрішніх справ, державної кримінально-виконавчої служби, органів та підрозділів цивільного захисту, посадовою особою митної служби, якій присвоєно спеціальне звання державного радника податкової та митної справи III рангу і вище, посадовою особою органів державної податкової служби, якій присвоєно спеціальне звання державного радника податкової та митної справи III рангу і вище;

військовослужбовцем вищого офіцерського складу Збройних Сил України, Служби безпеки України, Державної прикордонної служби України, Державної спеціальної служби транспорту, Національної гвардії України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України;

керівником суб'єкта великого підприємництва, у статутному капіталі якого частка державної або комунальної власності перевищує 50 відсотків;

2) розмір предмета злочину або завданої ним шкоди в п'ятсот і більше разів перевищує розмір мінімальної заробітної плати, встановленої законом на час вчинення злочину (якщо злочин вчинено службовою особою державного органу, правоохоронного органу, військового формування, органу місцевого самоврядування, суб'єкта господарювання, у статутному капіталі якого є частка державної або комунальної власності);

3) злочин, передбачений статтею 369, частиною першою статті 369² Кримінального кодексу України, вчинено щодо службової особи, визначеної у частині четвертій статті 18 Кримінального кодексу України або у пункті 1 цієї частини.

Прокурор, який здійснює нагляд за досудовими розслідуваннями, які проводяться детективами Національного антикорупційного бюро України, своєю постановою може віднести кримінальне провадження у злочинах, передбачених абзацом першим цієї частини, до підслідності детективів Національного антикорупційного бюро України, якщо відповідним злочином було заподіяно або могло бути заподіяно тяжкі наслідки охоронюваним законом свободам та інтересам фізичної або юридичної особи, а також державним чи суспільним інтересам. Під тяжкими наслідками слід розуміти заподіяння шкоди життєво важливим інтересам суспільства та держави, зокрема державному суверенітету, територіальній цілісності України, реалізації конституційних прав, свобод і обов'язків трьох і більше осіб.

Детективи Національного антикорупційного бюро України з метою попередження, виявлення, припинення та розкриття кримінальних правопорушень, які віднесені цією статтею до його підслідності, за рішенням Директора Національного антикорупційного бюро України та за погодженням із прокурором Спеціалізованої антикорупційної прокуратури можуть також розслідувати кримінальні правопорушення, які віднесені до підслідності слідчих інших органів.

У разі встановлення підрозділом внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України злочинів, передбачених статтями 354, 364 – 370 Кримінального кодексу України, які були вчинені службовою особою Національного антикорупційного бюро України (крім Директора Національного антикорупційного бюро України, його першого заступника та заступника), такі злочини розслідуються детективами зазначеного підрозділу.

6. У кримінальних провадженнях щодо злочинів, передбачених статтями 384, 385, 386, 387, 388, 396 Кримінального кодексу України, досудове розслідування здійснюється слідчим того органу, до підслідності якого відноситься злочин, у зв'язку з яким почато досудове розслідування.

7. У кримінальних провадженнях щодо злочинів, передбачених статтями 258, 258¹, 258², 258³, 258⁴, 258⁵, 261 Кримінального кодексу України, досудове розслідування здійснюється слідчим того органу, який розпочав досудове розслідування.

8. У кримінальних провадженнях щодо злочинів, передбачених статтями 209 і 209¹ Кримінального кодексу України, досудове розслідування здійснюється слідчим того органу, який розпочав досудове розслідування або до підслідності якого відноситься суспільно небезпечне протиправне діяння, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, крім випадків, коли ці злочини віднесено згідно із цією статтею до підслідності Національного антикорупційного бюро України.

Досудове розслідування у провадженнях із легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, проводиться без попереднього або одночасного притягнення особи до кримінальної відповідальності за вчинення суспільно небезпечного протиправного діяння, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, у кримінальних провадженнях за статтею 209 Кримінального кодексу України у разі, коли, зокрема:

суспільно небезпечне протиправне діяння, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, вчинено за межами України, а легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, – на території України;

факт вчинення суспільно небезпечного протиправного діяння, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, встановлений судом у відповідних процесуальних рішеннях.

9. Якщо під час досудового розслідування буде встановлено інші злочини, вчинені особою, щодо якої ведеться досудове розслідування, або іншою особою, якщо вони пов'язані із злочинами, вчиненими особою, щодо якої ведеться досудове розслідування, і які не підслідні тому органу, який здійснює у кримінальному провадженні досудове розслідування, прокурор, який здійснює нагляд за досудовим розслідуванням, у разі неможливості виділення цих матеріалів в окреме провадження своєю постановою визначає підслідність всіх цих злочинів»;

11) частину другу статті 246 після цифр «269» доповнити цифрами «269¹»;

12) доповнити статтею 269¹ такого змісту:

«Стаття 269¹. Моніторинг банківських рахунків

1. За наявності обґрунтованої підозри, що особа здійснює злочинні дії з використанням банківського рахунку, або з метою розшуку чи ідентифікації майна, що підлягає конфіскації або спеціальній конфіскації, у кримінальних провадженнях, віднесених до підслідності Національного антикорупційного бюро України, прокурор може звернутися до слідчого судді в порядку, передбаченому статтями 246, 248, 249 цього Кодексу, для винесення ухвали про моніторинг банківських рахунків.

2. Згідно з ухвалою слідчого судді про моніторинг банківських рахунків банк зобов'язаний надавати Національному антикорупційному бюро України в поточному режимі інформацію про операції, що здійснюються на одному або декількох банківських рахунках.

Слідчий суддя в ухвалі про моніторинг банківських рахунків повідомляє керівника банківської установи про обов'язок нерозголошення інформації про проведення цієї слідчої дії і про відповідну кримінальну відповідальність. На підставі ухвали слідчого судді керівник банківської установи зобов'язаний письмово попередити усіх її працівників, залучених до моніторингу банківських рахунків, про обов'язок нерозголошення інформації про проведення цієї слідчої дії і про відповідну кримінальну відповідальність.

3. Інформація про операції, що здійснюються на банківських рахунках, повинна доводитися до відома Національного антикорупційного бюро України до виконання відповідної операції, а у разі неможливості – негайно після її виконання;

13) частину четверту статті 469 викласти в такій редакції:

«4. Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо:

1) кримінальних проступків, злочинів невеликої чи середньої тяжкості, тяжких злочинів;

2) особливо тяжких злочинів, віднесених до підслідності Національного антикорупційного бюро України за умови викриття підозрюваним чи обвинуваченим іншої особи у вчиненні злочину, віднесеного до підслідності Національного антикорупційного бюро України, якщо інформація щодо вчинення такою особою злочину буде підтверджена доказами.

Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена щодо кримінальних проступків, злочинів, внаслідок яких шкода завдана лише державним чи суспільним інтересам. Укладення угоди про визнання винуватості у кримінальному провадженні щодо уповноваженої особи юридичної особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, у зв'язку з яким здійснюється провадження щодо юридичної особи, а також у кримінальному провадженні, в якому бере участь потерпілий, не допускається»;

14) частину першу статті 472 після слів «(якщо відповідні домовленості мали місце)» доповнити словами «умови часткового звільнення підозрюваного, обвинуваченого від цивільної відповідальності у вигляді відшкодування державі збитків внаслідок вчинення ним кримінального правопорушення»;

15) у статті 480:

а) пункт 8 доповнити словами «прокурора Спеціалізованої антикорупційної прокуратури»;

б) пункт 9 в редакції Закону України від 14 жовтня 2014 року № 1700-VII вважати пунктом 10;

16) у пункті 2 частини першої статті 481 слова «Директору Національного антикорупційного бюро України» замінити словами «прокурору Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, Директору або іншому працівнику Національного антикорупційного бюро України»;

17) статтю 545 після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«3. Генеральна прокуратура України та Міністерство юстиції України у триденний строк надсилають до Національного антикорупційного бюро України отримані (надані) у рамках надання міжнародної правової допомоги матеріали, які стосуються фінансових та корупційних кримінальних правопорушень, у вигляді довідки».

У зв'язку з цим частину третю вважати частиною четвертою.

6. Частину першу статті 17¹ Закону України «Про прокуратуру» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 53, ст. 793; 2014 р., № 47, ст. 2015) викласти в такій редакції:

«Наказом Генерального прокурора України призначаються прокурори для здійснення нагляду за додержанням законів під час проведення оперативно-розшукової діяльності, досудового розслідування, яке здійснюється детективами Національного антикорупційного бюро України. Таке призначення прокурорів здійснюється за результатами відкритого конкурсу та після проходження ними відповідного навчання (підготовки). Конкурсний відбір проводить конкурсна комісія, що створюється Генеральним прокурором України і включає Директора Національного антикорупційного бюро України або визначеного ним представника. Порядок проведення відкритого конкурсного відбору визначається Генеральним прокурором України за погодженням з Директором Національного антикорупційного бюро України».

7. У Законі України «Про оперативно-розшукову діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 22, ст. 303 із наступними змінами):

1) статтю 3 після слова «міліцію» доповнити словами «Національне антикорупційне бюро України»;

2) абзац одинадцятий частини першої статті 5 викласти в такій редакції:

«Національного антикорупційного бюро України – детективів, оперативно-технічними, внутрішнього контролю».

8. У Законі України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 31 – 32, ст. 263 із наступними змінами):

1) в абзаці сімнадцятому частини першої статті 1 слова «або фінансуванню тероризму» замінити словами «фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»;

2) у тексті Закону слова «кінцевий вигодоодержувач» в усіх відмінках і числах замінити словами «кінцевий бенефіціарний власник (контролер)» у відповідному відмінку і числі.

9. Пункт 2 частини першої статті 25 Закону України «Про депозитарну систему України» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 39, ст. 517) після слів «податкової міліції» доповнити словами «Національного антикорупційного бюро України».

10. У Законі України «Про прокуратуру» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 2 – 3, ст. 12; із змінами, внесеними законами України від 28 грудня 2014 року № 76-VIII та № 77-VIII):

1) у статті 7:

а) частину першу доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5) Спеціалізована антикорупційна прокуратура»;

б) після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«3. Особливості організації і діяльності Спеціалізованої антикорупційної прокуратури визначені статтею 8¹ цього Закону. Утворення Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, визначення її структури і штату здійснюються Генеральним прокурором України за погодженням з Директором Національного антикорупційного бюро України».

У зв'язку з цим частини третю – п'яту вважати відповідно частинами четвертою – шостою;

2) статтю 8 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. У Генеральній прокуратурі України утворюється (на правах структурного підрозділу) Спеціалізована антикорупційна прокуратура, на яку покладаються такі функції:

1) здійснення нагляду за додержанням законів під час проведення досудового розслідування, яке здійснюється Національним антикорупційним бюро України;

2) підтримання державного обвинувачення у відповідних провадженнях;

3) представництво інтересів громадянина або держави в суді у випадках, передбачених цим Законом і пов'язаних із корупційними або пов'язаними з корупцією правопорушеннями.

У межах реалізації своїх функцій Спеціалізована антикорупційна прокуратура здійснює міжнародне співробітництво»;

3) доповнити статтею 8¹ такого змісту:

«Стаття 8¹. Особливості організації і діяльності Спеціалізованої антикорупційної прокуратури

1. Прокурори Спеціалізованої антикорупційної прокуратури призначаються на підставі результатів відкритого конкурсу відповідно до наказу керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури. Порядок проведення відкритого конкурсу визначається керівником Спеціалізованої антикорупційної прокуратури.

2. Керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури підпорядковується безпосередньо Генеральному прокурору України. Керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, його першого заступника і заступника призначає на посаду Генеральний прокурор України.

Керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, його перший заступник і заступник призначаються на посаду відповідно до результатів відкритого конкурсу, який проводить конкурсна комісія у складі чотирьох осіб, визначених Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів з числа своїх членів, та п'яти представників громадських об'єднань, визначених комітетом Верховної Ради України, до предмету відання якого належать питання запобігання і протидії корупції. Порядок проведення конкурсу на зайняття зазначених посад визначає конкурсна комісія. Конкурс на зайняття зазначених посад проводиться публічно з вільним доступом представників засобів масової інформації, журналістів на засідання конкурсної комісії та забезпеченням трансляції у режимі реального часу відео- та аудіоінформації із засідань конкурсної комісії в мережі Інтернет.

3. Спеціалізована антикорупційна прокуратура розташовується в службових приміщеннях Національного антикорупційного бюро України або в службових приміщеннях Генеральної прокуратури України (регіональної чи місцевої прокуратури), які розташовані окремо від інших службових приміщень Генеральної прокуратури України (регіональної чи місцевої прокуратури).

4. До загальної структури Спеціалізованої антикорупційної прокуратури входять центральний апарат і територіальні філії, які розташовуються в тих самих містах, в яких розташовані територіальні управління Національного антикорупційного бюро України.

5. Прокурорами вищого рівня для керівників відділів та їх заступників, старших прокурорів і прокурорів Спеціалізованої антикорупційної прокуратури є керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, його перший заступник та заступник, для заступника та першого заступника керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури – керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури. Генеральний прокурор України, його перший заступник та заступники не мають права давати вказівки прокурорам Спеціалізованої антикорупційної прокуратури та здійснювати інші дії, які прямо стосуються реалізації прокурорами Спеціалізованої антикорупційної прокуратури їхніх повноважень. Письмові накази адміністративного характеру, які стосуються організації діяльності Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, видаються за обов'язковим погодженням керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури.

6. Керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, його перший заступник і заступник в межах строку, на який їх було призначено, без їх згоди не можуть бути переведені до іншого підрозділу Генеральної прокуратури України або до регіональної чи місцевої прокуратури.

7. Нагляд за досудовим розслідуванням корупційних злочинів у разі їх вчинення прокурором Спеціалізованої антикорупційної прокуратури здійснює прокурор, який визначається Генеральним прокурором України із числа своїх заступників (крім керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури) або керівників департаментів Генеральної прокуратури України.

8. Заступник Генерального прокурора України – керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури:

1) представляє Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру у відносинах з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями, громадськими об'єднаннями, міжнародними організаціями та іноземними органами влади;

2) організовує діяльність Спеціалізованої антикорупційної прокуратури;

3) здійснює розподіл обов'язків між першим заступником та заступником керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури;

4) визначає після початку досудового розслідування прокурора, який здійснює повноваження прокурора у конкретному кримінальному провадженні;

5) визначає групу прокурорів, які здійснюють повноваження прокурорів в особливо складному кримінальному провадженні, а також старшого прокурора для керівництва такою групою;

6) погоджує прийняття на роботу та звільнення з роботи працівників Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, які не є прокурорами;

7) в десятиденний строк з дня їх виникнення повідомляє Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію прокурорів України про наявність вакантних або тимчасово вакантних посад у Спеціалізованій антикорупційній прокуратурі;

8) контролює ведення та аналіз статистичних даних, організовує вивчення і узагальнення практики застосування законодавства та інформаційно-аналітичне забезпечення підлеглих прокурорів з метою підвищення якості здійснення ними своїх функцій;

9) забезпечує виконання вимог щодо підвищення кваліфікації прокурорів Спеціалізованої антикорупційної прокуратури;

10) виконує інші повноваження, передбачені цим та іншими законами України»;

4) частину першу статті 15 доповнити пунктом 4¹ такого змісту:

«4¹) заступник Генерального прокурора України – керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури»;

5) частину п'яту статті 24 доповнити словами «крім випадків, коли йдеться про рішення у кримінальних провадженнях, розслідування в яких здійснювалося Національним антикорупційним бюро України, – у таких випадках відповідне право надається прокурору, який брав участь у судовому роз-

гляді, а також незалежно від його участі в розгляді справи: керівнику Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, його першому заступнику та заступнику»;

б) у статті 39:

а) частину першу доповнити пунктом 4¹ такого змісту:

«4¹) заступника Генерального прокурора України – керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури»;

б) абзац перший частини другої доповнити реченням такого змісту: «Призначення прокурора на адміністративну посаду, передбачену пунктом 4¹ частини першої цієї статті, здійснюється строком на п'ять років Генеральним прокурором України в порядку, передбаченому статтею 8¹ цього Закону»;

7) у частині першій статті 41:

а) абзац перший після цифри «3» доповнити цифрами «4¹»;

б) пункт 2 викласти в такій редакції:

«2) переведення на посаду до іншого органу прокуратури (крім адміністративної посади, передбаченої пунктом 4¹ частини першої статті 39 цього Закону)»;

8) статтю 81 після частини п'ятої доповнити новою частиною такого змісту:

«6. Посадовий оклад прокурора Спеціалізованої антикорупційної прокуратури не може бути меншим за посадовий оклад керівника структурного підрозділу центрального управління Національного антикорупційного бюро України, що здійснює досудове розслідування».

У зв'язку з цим частини шосту та сьому вважати відповідно частинами сьомою та восьмою;

9) розділ XIII «Перехідні положення» доповнити пунктом 3¹ такого змісту:

«3¹. На службу до Спеціалізованої антикорупційної прокуратури не можуть бути прийняті особи, які протягом п'яти років до дня набрання чинності цим Законом працювали (проходили службу), незалежно від тривалості, у спеціально уповноважених підрозділах по боротьбі з корупцією в органах прокуратури, Міністерства внутрішніх справ України, податкової міліції, Служби безпеки України, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України та митних органах».

11. У Законі України «Про Національне антикорупційне бюро України» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 47, ст. 2051; із змінами, внесеними Законом України від 28 грудня 2014 року № 77-VIII):

1) у статті 5:

а) частини першу та другу викласти в такій редакції:

«1. Національне бюро складається з центрального і територіальних управлінь.

Національне бюро є юридичною особою публічного права.

2. Для забезпечення виконання завдань Національного бюро його Директор утворює своїм рішенням не більше семи територіальних управлінь Національного бюро, юрисдикція яких охоплює визначені в рішенні області України, Автономну Республіку Крим, міста Київ та Севастополь.

Директор Національного бюро, у випадку обґрунтованої необхідності, може утворювати своїм рішенням додаткові територіальні управління Національного бюро у межах області чи Автономної Республіки Крим»;

б) у частині третій слова «територіальних управлінь» замінити словами «управлінь Національного бюро»;

в) частину четверту викласти в такій редакції:

«4. До структури управлінь Національного бюро можуть входити підрозділи детективів, що здійснюють оперативно-розшукові та слідчі дії, інформаційно-аналітичні, оперативно-технічні підрозділи, підрозділи, що здійснюють виявлення майна, яке може бути предметом конфіскації або спеціальної конфіскації, підрозділи швидкого реагування, забезпечення безпеки учасників кримінального судочинства та забезпечення безпеки працівників, представництва інтересів в іноземних юрисдикційних органах, експертні, фінансові, кадрові та інші підрозділи»;

г) після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

«5. Директор Національного бюро може створювати своїм рішенням комісії у складі працівників Національного бюро, прокурора Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, службових осіб інших державних органів, органів місцевого самоврядування, представників громадських об'єднань. Такі комісії вивчають питання щодо порушення прав осіб, які співпрацюють з Національним бюро, та

виносять рекомендації щодо усунення зазначених порушень. Рекомендації таких комісій є обов'язковими для розгляду державними органами, органами місцевого самоврядування.

Порядок діяльності комісій визначається Директором Національного бюро».

У зв'язку з цим частину п'яту вважати частиною шостою;

2) у статті 6:

а) частину першу викласти в такій редакції:

«1. Керівництво діяльністю Національного бюро здійснює його Директор, який призначається на посаду та звільняється з посади Президентом України в порядку, визначеному цим Законом.

Верховна Рада України за наявності підстав, визначених пунктами 6 – 11 частини четвертої цієї статті, за пропозицією не менш як третини народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України може прийняти рішення про звільнення Директора Національного бюро з посади»;

б) у частині другій:

абзац перший замінити чотирма абзацами такого змісту:

«2. Директором Національного бюро може бути громадянин України, який має вищу юридичну освіту, стаж роботи в галузі права не менше десяти років, досвід роботи на керівних посадах в органах влади, установах, організаціях, у тому числі за кордоном, або міжнародних організаціях не менше ніж п'ять років, володіє державною мовою та здатний за своїми діловими та моральними якостями, освітнім і професійним рівнем, станом здоров'я виконувати відповідні службові обов'язки.

Для цілей цього Закону:

1) вищою юридичною освітою є освіта, здобута в Україні (або на території колишнього СРСР до 1 грудня 1991 року) за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра, а також вища юридична освіта за відповідним освітньо-кваліфікаційним рівнем, здобута в іноземних державах;

2) стажем роботи в галузі права є стаж роботи особи за спеціальністю після здобуття нею вищої юридичної освіти за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра, а також вищої юридичної освіти за відповідним освітньо-кваліфікаційним рівнем, здобутої в іноземних державах».

У зв'язку з цим абзаци другий – четвертий вважати відповідно абзацами п'ятим – сьомим;

в абзаци шостому слова «частиною першою» замінити словами та цифрами «пунктами 1 – 7 частини першої»;

в) у частині четвертій:

в абзаци першому слова «а також у разі висловлення Верховною Радою України недовіри Директору Національного бюро, що має наслідком його відставку з посади» виключити;

після абзацу дванадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«11) наявності висновку комісії з проведення незалежної оцінки (аудиту) діяльності Національного бюро, передбаченої статтею 26 цього Закону, про неефективність діяльності Національного бюро та неналежне виконання обов'язків його Директором».

У зв'язку з цим абзац тринадцятий вважати абзацом чотирнадцятим;

3) у статті 7:

а) пункти 1 – 5 частини шостої замінити сімома пунктами такого змісту:

«1) визначає регламент своєї роботи;

2) розміщує оголошення про умови та строки проведення конкурсу;

3) розглядає документи, подані особами для участі в конкурсі;

4) відбирає із загального числа кандидатів осіб, з якими проводить на своєму засіданні співбесіду, та осіб, щодо яких проводиться спеціальна перевірка, передбачена Законом України «Про запобігання корупції», і перевірка, передбачена Законом України «Про очищення влади»;

5) відбирає шляхом відкритого голосування з числа кандидатів, які пройшли співбесіду та зазначені в пункті 4 цієї частини перевірки, двох або трьох кандидатів, які згідно з обґрунтованим рішенням Конкурсної комісії мають найкращі професійний досвід, знання і якості для виконання службових обов'язків Директора Національного бюро; вносить подання Президенту України щодо призначення одного із зазначених кандидатів на посаду Директора Національного бюро;

6) оприлюднює інформацію про осіб, які подали заяву на участь у конкурсі, а також інформацію про кандидатів, які були відібрані для проходження співбесіди, для проведення зазначених в пункті 4

цієї частини перевірок, та про кандидатів, відібраних Конкурсною комісією для подання на розгляд Президенту України;

7) проводить повторний конкурс у разі відхилення всіх кандидатів у зв'язку з їх невідповідністю вимогам, що ставляться до Директора Національного бюро, або непроходженням відібраними кандидатами спеціальної перевірки чи перевірки, передбаченої Законом України «Про очищення влади»;

б) у пункті 2 частини восьмої слова «упродовж року, що передує» замінити словами «упродовж двох років, що передують»;

в) частини дев'яту та десяту замінити новою частиною такого змісту:

«9. Відібрані Конкурсною комісією два або три кандидати подаються на розгляд Президенту України.

Президент України призначає на посаду Директора Національного бюро одного з відібраних Конкурсною комісією кандидатів протягом десяти днів з дня внесення Конкурсною комісією відповідного подання».

4) у статті 8:

а) пункти 6 і 10 частини першої викласти в такій редакції:

«6) призначає на посади та звільняє з посад працівників Національного бюро»;

«10) вирішує питання про заохочення та накладення згідно з рішенням Дисциплінарної комісії Національного бюро дисциплінарних стягнень на працівників Національного бюро»;

б) доповнити частиною другою такого змісту:

«2. Директору Національного бюро доступ до державної таємниці усіх ступенів секретності надається за посадою після взяття ним письмового зобов'язання щодо збереження державної таємниці»;

5) у частині другій статті 9:

а) пункт 2 виключити;

б) пункт 5 викласти в такій редакції:

«5) вносить Директору Національного бюро пропозиції щодо преміювання працівників територіальних управлінь»;

б) у статті 10:

а) у частині першій:

в абзаці другому слова «оперативних підрозділів» замінити словами «оперативно-технічних підрозділів»;

доповнити абзацом третім такого змісту:

«Оперативно-розшукову діяльність та досудове розслідування у кримінальних провадженнях щодо злочинів, віднесених законом до підслідності Національного бюро, а також в інших справах, витребуваних до Національного бюро прокурором, що здійснює нагляд за додержанням законів під час проведення оперативно-розшукової діяльності, досудового розслідування працівниками Національного бюро, проводять старші детективи та детективи Національного бюро, які є державними службовцями»;

б) у третьому реченні частини третьої слова «проводиться в порядку, визначеному Національним бюро» замінити словами «проводиться в порядку, визначеному Директором Національного бюро, крім призначення на посади першого заступника та заступників Директора Національного бюро»;

в) після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«3. Директор Національного бюро утворює конкурсні комісії, які проводять конкурс на зайняття вакантних посад у Національному бюро. Директор Національного бюро включає до складу конкурсної комісії представників, визначених Радою громадського контролю при Національному бюро (не більше трьох осіб у складі однієї конкурсної комісії).

Положення про конкурсні комісії та регламент їх роботи визначаються Директором Національного бюро.

Повідомлення про оголошення конкурсу на зайняття посади у Національному бюро розміщується на офіційному веб-сайті Національного бюро не пізніше ніж за десять днів до завершення строку подання заяв на участь у конкурсі.

Конкурс на зайняття посад у Національному бюро передбачає складання кваліфікаційного іспиту (тестування) та проведення співбесіди».

У зв'язку з цим частини третю – шосту вважати відповідно частинами четвертою – сьомою;

7) пункт 3 частини першої статті 11 виключити;

8) пункт 8 частини першої статті 13 викласти в такій редакції:

«8) не подала передбачену Законом України «Про запобігання корупції» декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, або якщо внаслідок перевірки цієї декларації підрозділом внутрішнього контролю Національного бюро виявлено відображення в декларації недостовірних відомостей щодо майна (активів), доходів, видатків та фінансових зобов'язань, розмір (вартість) яких перевищує 50 мінімальних заробітних плат»;

9) частину першу статті 14 викласти в такій редакції:

«1. Особи, які не мають попереднього досвіду роботи в державних органах на посадах, пов'язаних з оперативно-розшуковою діяльністю, проведенням досудового розслідування, після проходження конкурсу на зайняття посади детектива проходять обов'язкове стажування в Національному бюро строком до одного року»;

10) статтю 15 викласти в такій редакції:

«Стаття 15. Відрядження службових осіб до Національного бюро та відрядження працівників Національного бюро до інших органів

1. До Національного бюро може бути відряджено працівників інших державних органів, установ, організацій із залишенням їх на службі у відповідних органах, установах, організаціях або з переведенням у штат Національного бюро з метою виконання обов'язків, які вимагають спеціальних знань та навичок.

2. Працівники Національного бюро можуть бути відряджені до інших державних органів, установ і організацій для виконання завдань, визначених цим Законом, із залишенням у штаті Національного бюро.

3. Порядок відрядження до Національного бюро працівників інших державних органів, установ, організацій, а також перелік посад, які можуть бути заміщені в цих державних органах, установах і організаціях працівниками Національного бюро, визначаються в установленому законодавством порядку»;

11) у частині першій статті 16:

а) пункт 1 доповнити словами «а також в оперативно-розшукових справах, витребуваних від інших правоохоронних органів»;

б) пункт 2 доповнити словами «а також проводить досудове розслідування інших кримінальних правопорушень у випадках, визначених законом»;

12) у частині першій статті 17:

а) пункти 2, 3 та 5 викласти в такій редакції:

«2) за рішенням Директора Національного бюро, погодженим з прокурором, витребувати від інших правоохоронних органів оперативно-розшукові справи та кримінальні провадження, що стосуються кримінальних правопорушень, віднесених законом до підслідності Національного бюро, та інших кримінальних правопорушень, які не відносяться до його підслідності, але можуть бути використані з метою попередження, виявлення, припинення та розкриття кримінальних правопорушень, віднесених законом до його підслідності;

3) витребувати за рішенням керівника структурного підрозділу Національного бюро та одержувати в установленому законом порядку у вказаному в запиті вигляді та формі від інших правоохоронних та державних органів, органів місцевого самоврядування інформацію, необхідну для виконання обов'язків Національного бюро, у тому числі відомості про майно, доходи, видатки, фінансові зобов'язання осіб, які ними декларуються у встановленому законом порядку, відомості про використання коштів Державного бюджету України, розпорядження державним або комунальним майном.

Суб'єкти, яким адресовано зазначений запит, зобов'язані невідкладно, але не більше ніж протягом трьох робочих днів, надати відповідну інформацію. У разі неможливості надання інформації суб'єкт повинен так само невідкладно у письмовій формі повідомити про це Національне бюро з обґрунтуванням причин. Національне бюро за зверненням відповідного суб'єкта може продовжити строк надання інформації на строк не більше двох календарних днів. Ненадання Національному бюро на його запит інформації, надання завідомо недостовірної інформації чи не в повному обсязі, порушення встановлених законом строків її надання, повідомлення третіх осіб стосовно того, що про них збирається така інформація, забороняються і тягнуть за собою відповідальність, передбачену законом.

Національне бюро в порядку, визначеному законодавством, має пряий доступ до автоматизованих інформаційних і довідкових систем, реєстрів та банків даних, держателем (адміністратором) яких є державні органи або органи місцевого самоврядування, користується державними, у тому числі урядовими, засобами зв'язку і комунікацій, мережами спеціального зв'язку та іншими технічними засобами.

Обробка такої інформації здійснюється Національним бюро із дотриманням законодавства про захист персональних даних та забезпеченням таємниці, що охороняється законом»;

«5) на підставі рішення Директора Національного бюро або його заступника, погодженого з прокурором, отримувати від банків, депозитарних, фінансових та інших установ, підприємств та організацій незалежно від форми власності інформацію про операції, рахунки, вклади, правочини фізичних та юридичних осіб, яка необхідна для виконання обов'язків Національного бюро. Отримання від банків інформації, яка містить банківську таємницю, здійснюється в порядку та обсязі, визначених Законом України «Про банки і банківську діяльність» з урахуванням положень цього Закону, а отримання від Центрального депозитарію цінних паперів, Національного банку України та депозитарних установ інформації, що міститься у системі депозитарного обліку цінних паперів, – в порядку та обсязі, встановлених Законом України «Про депозитарну систему України» з урахуванням положень цього Закону. Суб'єкти, яким адресовано зазначене рішення, зобов'язані невідкладно, але не більше ніж протягом трьох робочих днів, надати відповідну інформацію. У разі неможливості її надання у зазначений строк з обґрунтованих причин за зверненням відповідного суб'єкта Національне бюро може продовжити строк надання інформації на строк не більше двох календарних днів»;

б) у пункті 7 слова «з питань міжнародної співпраці» виключити, а після слова «експертів» доповнити словами «у тому числі іноземців»;

в) пункт 9 викласти в такій редакції:

«9) за пред'явлення службового посвідчення входити безперешкодно до державних органів, органів місцевого самоврядування та зони митного контролю, а за письмовим розпорядженням Директора Національного бюро або його заступника – безперешкодно проходити до військових частин та установ, пунктів пропуску через державний кордон України»;

г) в абзаці першому пункту 12 слова «віднесених до підслідності Національного бюро» виключити;

г) доповнити пунктом 17¹ такого змісту:

«17¹) одержувати у вигляді довідки від органів прокуратури України та Міністерства юстиції України у триденний строк матеріали, отримані (надані) у рамках надання міжнародної правової допомоги, які стосуються фінансових і корупційних кримінальних правопорушень»;

д) доповнити пунктом 19 такого змісту:

«19) порушувати питання щодо створення спеціальних умов (у тому числі щодо засекречування перебування, здійснення заходів безпеки, поміщення в окремому приміщенні) в ізоляторах тимчасового тримання та установах попереднього ув'язнення для осіб, які співпрацюють із Національним бюро»;

13) у частині третій статті 19 слово «віднесених» замінити словом «віднесені»;

14) доповнити статтями 19¹ та 19² такого змісту:

«Стаття 19¹. Взаємодія Національного бюро з органами внутрішніх справ, Служби безпеки України та іншими правоохоронними органами

1. З метою забезпечення взаємодії Національного бюро з органами внутрішніх справ, Служби безпеки України та іншими правоохоронними органами у штатних розписах центральних апаратів зазначених органів передбачаються посади осіб, до функціональних обов'язків яких входить здійснення взаємодії з Національним бюро.

2. Обмін оперативною інформацією між Національним бюро та органами внутрішніх справ, Службою безпеки України, іншими правоохоронними органами щодо спільних заходів здійснюється за письмовим розпорядженням керівників відповідних підрозділів.

3. Умови і порядок обміну інформацією між Національним бюро та органами внутрішніх справ, Службою безпеки України, органами, уповноваженими законом на проведення досудового розслідування, регулюються спільним нормативно-правовим актом Національного бюро та відповідних органів.

4. Передача оперативної інформації Національного бюро органам внутрішніх справ, Служби безпеки України, органам, уповноваженим законом на проведення досудового розслідування, допускається тільки за письмовим розпорядженням начальника відповідного підрозділу Національного бюро.

Стаття 19². Взаємодія Національного бюро з іншими державними органами

1. Національне бюро взаємодіє з Національним банком України, Фондом державного майна України, Антимонопольним комітетом України, Національним агентством з питань запобігання корупції, органами Державної прикордонної служби, органами державної податкової і митної служби, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення (далі – спеціально уповноважений орган виконавчої влади з питань фінансового моніторингу), та іншими державними органами.

Національне бюро може укладати з окремими державними органами угоди (меморандуми) про співпрацю та обмін інформацією.

2. Національний банк України, Антимонопольний комітет України, Фонд державного майна України, орган державного фінансового контролю в Україні, Національне агентство з питань запобігання корупції, а також інші державні органи, що здійснюють державний контроль за дотриманням фізичними та юридичними особами законодавства України, з метою запобігання та протидії кримінальним правопорушенням, віднесеним до підслідності Національного бюро, зобов'язані:

1) передавати Національному бюро одержувані при здійсненні контрольних функцій і аналізі інформації, що надходить, відомості, що можуть свідчити про кримінальні правопорушення або використовуватися для попередження, виявлення, припинення і розслідування кримінальних правопорушень, віднесених законом до підслідності Національного бюро;

2) за зверненням Національного бюро проводити у межах своєї компетенції ревізії, перевірки та інші дії щодо контролю за дотриманням законодавства України фізичними та юридичними особами»;

15) у статті 23:

а) у частині першій слова «оплата праці державних службовців Національного бюро визначаються відповідно до законодавства та повинні» замінити словами «оплата праці інших працівників Національного бюро повинні»;

б) частини третю та четверту замінити сімома частинами такого змісту:

«3. Заробітна плата працівників Національного бюро складається з:

1) посадового окладу;

2) доплати за вислугу років;

3) доплати за науковий ступінь;

4) доплати за роботу, яка передбачає доступ до державної таємниці;

5) доплати за спеціальне звання або ранг державного службовця.

4. Установлюються такі посадові оклади працівників Національного бюро відповідно до розміру мінімальної заробітної плати, установлені законом про Державний бюджет України на відповідний рік:

Директор Національного бюро – 50;

перший заступник, заступник Директора Національного бюро – 40;

директор центрального або територіального управління Національного бюро, керівник управління внутрішнього контролю центрального управління Національного бюро, керівник підрозділу детективів – 30;

заступник директора центрального або територіального управління Національного бюро, заступник керівника управління внутрішнього контролю центрального управління Національного бюро, заступник керівника підрозділу детективів – 28;

керівник управління центрального управління Національного бюро, керівник відділу внутрішнього контролю територіального управління Національного бюро – 22;

заступник керівника управління центрального управління Національного бюро, заступник керівника відділу внутрішнього контролю територіального управління Національного бюро – 21;

начальник відділу центрального управління Національного бюро – 20;

заступник начальника відділу центрального управління Національного бюро – 19;

начальник відділу територіального управління Національного бюро – 18;
 заступник начальника відділу територіального управління Національного бюро – 17;
 старший детектив Національного бюро – 22;
 детектив Національного бюро – 19;

інші працівники Національного бюро – сума, що дорівнює 3 розмірам посадового окладу, встановленого Кабінетом Міністрів України для працівників, які займають відповідні посади в центральних органах виконавчої влади.

5. Посадові оклади відповідних працівників центрального управління Національного бюро та територіального управління Національного бюро з місцезнаходженням у місті Києві встановлюються з коефіцієнтом 1,2.

Посадові оклади працівників Національного бюро, які проходять стажування, встановлюються з понижувочим коефіцієнтом 1,5.

6. Працівникам Національного бюро виплачується щомісячна доплата за вислугу років у розмірі: за наявності стажу роботи до 5 років – 15 відсотків, більше 5 років – 20 відсотків, більше 10 років – 30 відсотків, більше 15 років – 40 відсотків, більше 20 років – 50 відсотків, більше 25 років – 60 відсотків, більше 30 років – 70 відсотків, більше 35 років – 80 відсотків посадового окладу.

7. Працівникам Національного бюро виплачується щомісячна доплата за науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук) або доктора наук з відповідної спеціальності у розмірі відповідно 15 і 20 відсотків посадового окладу.

8. Працівникам Національного бюро виплачується щомісячна доплата за роботу, яка передбачає доступ до державної таємниці, у розмірі залежно від ступеня секретності інформації: відомості та їх носії, що мають ступінь секретності «особливої важливості» або «цілком таємно», – 10 відсотків посадового окладу; відомості та їх носії, що мають ступінь секретності «таємно», – 5 відсотків посадового окладу.

9. Доплати за спеціальне звання та ранг державного службовця здійснюються відповідно до законодавства»;

16) частину шосту статті 26 викласти в такій редакції:

«6. Щороку проводиться незалежна оцінка (аудит) ефективності діяльності Національного бюро, його операційної та інституційної незалежності, у тому числі шляхом вибіркового аудиту кримінальних проваджень, досудове розслідування у яких здійснювалося Національним бюро та було завершено.

Зазначену оцінку (аудит) проводить комісія зовнішнього контролю у складі трьох членів. Президент України, Верховна Рада України та Кабінет Міністрів України щороку визначають по одному члену комісії з числа осіб, які мають значний досвід роботи в органах досудового розслідування, прокуратури, судах за кордоном чи міжнародних організаціях, володіють необхідними знаннями та навичками для проведення такої оцінки (аудиту), а також мають бездоганну ділову репутацію. Не можуть бути членами комісії зовнішнього контролю особи, зазначені в пунктах 1 – 3 частини першої статті 13 цього Закону, та особи, уповноважені на виконання функцій держави або місцевого самоврядування відповідно до Закону України «Про запобігання корупції». Члени комісії зовнішнього контролю діють незалежно та не повинні виконувати будь-які доручення, вказівки, надані будь-якою особою.

Для проведення оцінки (аудиту) члени комісії зовнішнього контролю мають право:

1) доступу до матеріалів кримінального провадження, досудове розслідування у якому здійснювалося Національним бюро, іншої інформації (документів) у володінні Національного бюро (з обмеженнями, передбаченими Законом України «Про державну таємницю»);

2) проводити конфіденційні інтерв'ю з працівниками Національного бюро, прокурорами Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, працівниками інших державних та правоохоронних органів, а також іншими особами, які володіють інформацією (документами), необхідними для проведення оцінки (аудиту).

Члени комісії зовнішнього контролю забезпечують нерозголошення даних досудового розслідування та не можуть втручатися у здійснення досудового розслідування.

Висновок незалежної зовнішньої оцінки (аудиту) діяльності Національного бюро оприлюднюється, включається як додаток до письмового звіту Національного бюро та заслуховується Верховною Радою України»;

17) у статті 27:

а) абзац перший частини першої викласти в такій редакції:

«1. З метою попередження, виявлення та розслідування правопорушень у діяльності працівників Національного бюро у складі його центрального управління діє підрозділ внутрішнього контролю. Рішенням Директора Національного бюро у складі територіальних управлінь Національного бюро можуть створюватися підрозділи внутрішнього контролю. Підрозділи внутрішнього контролю підпорядковуються безпосередньо Директору Національного бюро»;

б) частину другу доповнити пунктом 5¹ такого змісту:

«5¹) здійснювати оперативно-розшукові заходи та досудове розслідування з метою попередження, виявлення, припинення та розкриття кримінальних правопорушень у діяльності працівників Національного бюро»;

18) у статті 28:

а) назву викласти в такій редакції:

«Стаття 28. Дисциплінарна відповідальність працівників та Дисциплінарна комісія Національного бюро»;

б) доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Підстави для притягнення працівника Національного бюро до дисциплінарної відповідальності:

1) невиконання чи неналежне виконання службових обов'язків;

2) незаконне розголошення інформації з обмеженим доступом, яка стала відомою працівнику у зв'язку з виконанням його повноважень;

3) порушення встановленого законом порядку і строків подання декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування;

4) публічне висловлювання, яке є порушенням презумпції невинуватості;

5) негативні результати перевірки на доброчесність або моніторингу способу життя працівника;

6) інші підстави, передбачені Законом України «Про державну службу» для працівників Національного бюро, які є державними службовцями, або Дисциплінарним статутом органів внутрішніх справ України для працівників Національного бюро, які є особами начальницького складу»;

19) пункти 2 та 3 частини першої статті 31 після слів «працівниками Національного бюро» доповнити словами «або інших правоохоронних органів»;

20) доповнити статтями 32 – 33 такого змісту:

«Стаття 32. Печатка Національного бюро

1. Національне бюро є юридичною особою і має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням.

Стаття 33. Посвідчення працівника Національного бюро

1. Працівники Національного бюро мають службове посвідчення.

2. Положення про службове посвідчення працівника Національного бюро та його зразок затверджує Директор Національного бюро»;

21) у розділі II «Прикінцеві положення»:

а) пункт 1 доповнити абзацом другим такого змісту:

«До введення в дію Закону України «Про запобігання корупції» у випадку посилання в розділі I цього Закону на його положення застосовуються відповідні положення законів України «Про засади запобігання і протидії корупції» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 40, ст. 404) та «Про правила етичної поведінки» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 14, ст. 94)»;

б) у пункті 6:

абзац другий викласти в такій редакції:

«Відкритий конкурс на зайняття посад у центральному управлінні Національного антикорупційного бюро України проводиться у чотиримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом»;

в) доповнити пунктами 6¹ та 7¹ такого змісту:

«6¹. На службу до центрального та територіальних управлінь Національного антикорупційного бюро України не можуть бути прийняті особи, які протягом п'яти років до набрання чинності цим

Законом працювали (проходили службу), незалежно від тривалості, у спеціально уповноважених підрозділах по боротьбі з корупцією в органах прокуратури, Міністерства внутрішніх справ України, податкової міліції, Служби безпеки України, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України та митних органах»;

«7¹. Служба безпеки України до створення в Національному антикорупційному бюро України оперативно-технічного підрозділу забезпечує безоплатне користування уповноваженими працівниками Національного антикорупційного бюро України обладнанням та іншими матеріально-технічними засобами, необхідними для виконання обов'язків Національного антикорупційного бюро України. Уповноважені працівники Національного антикорупційного бюро України використовують зазначені засоби автономно, без неналежного втручання працівників Служби безпеки України»;

22) у тексті розділу I Закону слова «декларація про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру» в усіх відмінках замінити словами «декларація особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування» у відповідному відмінку.

12. У Законі України «Про запобігання корупції» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 49, ст. 2056):

1) частину першу статті 1 після абзацу дванадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«спеціально уповноважені суб'єкти у сфері протидії корупції – органи прокуратури, органи внутрішніх справ України, Національне антикорупційне бюро України, Національне агентство з питань запобігання корупції».

У зв'язку з цим абзаци тринадцятий – п'ятнадцятий вважати відповідно абзацами чотирнадцятим – шістнадцятим;

2) у частині першій статті 3:

а) у пункті 1:

підпункт «г» після слів «військові посадові особи Збройних Сил України» доповнити словами «Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України»;

у підпункті «д» слова «Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України» виключити;

б) у пункті 3 слова «та перебувають з підприємствами, установами, організаціями в трудових відносинах» замінити словами «та які виконують роботу або надають послуги відповідно до договору з підприємством, установою, організацією»;

3) у статті 12:

а) у частині першій:

пункт 12 після слів «надсилати до» доповнити словом «інших»;

доповнити пунктом 12¹ такого змісту:

«12¹) складати протоколи про адміністративні правопорушення, віднесені законом до компетенції Національного агентства, застосовувати передбачені законом заходи забезпечення провадження у справах про адміністративні правопорушення»;

б) частину третю викласти в такій редакції:

«3. У разі виявлення ознак адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією, уповноважені особи Національного агентства складають протокол про таке правопорушення, який направляється до суду згідно з рішенням Національного агентства. У разі виявлення ознак іншого корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення, Національне агентство затверджує обґрунтований висновок та надсилає його іншим спеціально уповноваженим суб'єктам у сфері протидії корупції. Висновок Національного агентства є обов'язковим для розгляду, про результати якого воно повідомляється не пізніше п'яти днів після отримання повідомлення про вчинене правопорушення»;

4) в абзаці першому частини другої статті 23 слова «з одного джерела» замінити словами «від однієї особи (групи осіб)», а слова «поточного року» – словами «того року, в якому прийнято подарунки»;

5) у частині першій статті 46:

а) пункти 2 – 4 після слів та цифри «зазначені у пункті 1 частини першої цієї статті» доповнити словами «або найменування відповідної юридичної особи із зазначенням коду Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців»;

б) доповнити пунктом 5¹ такого змісту:

«5¹) юридичні особи, кінцевим бенефіціарним власником (контролером) яких є суб'єкт декларування або члени його сім'ї».

Термін «кінцевий бенефіціарний власник (контролер)» вживається у значенні, наведеному в Законі України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»;

в) абзац другий пункту 7 викласти в такій редакції:

«Такі відомості включають дані про вид доходу, джерело доходу та його розмір. Відомості щодо подарунка зазначаються лише у разі, якщо його вартість перевищує п'ять мінімальних заробітних плат, встановлених на 1 січня звітного року, а для подарунків у вигляді грошових коштів – якщо розмір таких подарунків, отриманих від однієї особи (групи осіб) протягом року, перевищує п'ять мінімальних заробітних плат, встановлених на 1 січня звітного року»;

г) третє речення пункту 8 викласти в такій редакції: «Не підлягають декларуванню наявні грошові активи (у тому числі готівкові кошти, кошти, розміщені на банківських рахунках, внески до кредитних спілок та інших небанківських фінансових установ, кошти, позичені третім особам) та активи у дорожочінних (банківських) металах, сукупна вартість яких не перевищує 50 мінімальних заробітних плат, встановлених на 1 січня звітного року»;

г) у пункті 9:

абзац перший після слів «відповідно до пункту 1 частини першої цієї статті» доповнити словами «або найменування відповідної юридичної особи із зазначенням коду Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців»;

абзац другий викласти в такій редакції:

«У разі якщо предметом правочину щодо забезпечення виконання зобов'язання є нерухоме або рухоме майно, в декларації зазначаються вид майна, його місцезнаходження, вартість та інформація про власника майна відповідно до пункту 1 частини першої цієї статті або найменування відповідної юридичної особи із зазначенням коду Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців. У разі якщо засобом забезпечення отриманого зобов'язання є порука, в декларації має бути вказано інформацію про поручителя, зазначену у пункті 1 частини першої цієї статті, або найменування відповідної юридичної особи із зазначенням коду Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців»;

д) в абзаці другому пункту 10 цифри «50» замінити цифрами «20»;

б) у статті 62:

а) пункт 2 частини другої доповнити словами і цифрами «якщо вартість закупівлі товару (товарів), послуги (послуг) дорівнює або перевищує 1 мільйон гривень, а робіт – 5 мільйонів гривень»;

б) у частині четвертій слова «Положення антикорупційної програми» замінити словами «Положення щодо обов'язковості дотримання антикорупційної програми»;

в) у частині п'ятій слова «запроваджується посада Уповноваженого з антикорупційної програми» замінити словами «призначається особа, відповідальна за реалізацію антикорупційної програми»;

7) в абзаці першому частини першої статті 63 слова «повинна містити» замінити словами «може містити, зокрема, такі положення»;

8) у статті 64:

а) частину другу викласти в такій редакції:

«2. Уповноваженим може бути фізична особа, яка здатна за своїми діловими та моральними якостями, професійним рівнем, станом здоров'я виконувати відповідні обов'язки»;

б) в абзаці першому частини четвертої слова та цифру «підпункті «а» пункту 2» виключити;

9) у розділі XIII «Прикінцеві положення»:

а) пункт 2 викласти в такій редакції:

«2. До початку роботи системи подання та оприлюднення відповідно до цього Закону декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, суб'єкти декларування подають декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру в порядку, встановленому Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції». Зазначені декларації підлягають оприлюдненню в порядку, встановленому Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції».

Про початок роботи системи подання та оприлюднення відповідно до цього Закону декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, приймається рішення Національного агентства з питань запобігання корупції»;

б) підпункт 1 пункту 4 викласти в такій редакції:

«1) Закон України «Про засади запобігання і протидії корупції» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 40, ст. 404; 2013 р., № 2, ст. 4, № 33, ст. 435; 2014 р., № 10, ст. 119, № 11, ст. 132, № 12, ст. 178, ст. 183, № 20 – 21, ст. 712, № 22, ст. 816, № 28, ст. 937, № 29, ст. 942; із змінами, внесеними Законом України від 12 серпня 2014 року № 1634-VII), крім положень щодо фінансового контролю, які втрачають чинність з початком роботи системи подання та оприлюднення відповідно до цього Закону декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування»;

в) в абзаці другому підпункту 22 пункту 5 слова «або зазначена юридична особа не має антикорупційної програми та (або) уповноваженого з антикорупційної програми юридичної особи» замінити словами «або зазначена юридична особа не має антикорупційної програми чи уповноваженого з антикорупційної програми юридичної особи у випадку, коли вони є обов'язковими відповідно до закону»;

г) пункт 6 доповнити підпунктом 3 такого змісту:

«3) забезпечити проведення конкурсу з відбору кандидатів на посади членів Національного агентства з питань запобігання корупції в порядку, визначеному статтею 5 цього Закону, до введення в дію цього Закону»;

10) у тексті Закону слова «Національне агентство з цінних паперів та фондового ринку» в усіх відмінках замінити словами «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку» у відповідному відмінку.

13. У частині першій статті 1 Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 50 – 51, ст. 2057):

1) доповнити пунктом 19¹ такого змісту:

«19¹) істотна участь – пряме або опосередковане володіння однією особою самостійно чи спільно з іншими особами часткою у розмірі 10 і більше відсотків статутного капіталу або прав голосу в юридичній особі»;

2) у пункті 25:

а) абзац сьомий доповнити словами «члени Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, члени Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів»;

б) абзаци п'ятнадцятий та шістнадцятий замінити трьома абзацами такого змісту:

«державні службовці, посади яких віднесені до першої або другої категорії посад;

керівники обласних територіальних органів центральних органів виконавчої влади, керівники органів прокуратури, керівники обласних територіальних органів Служби безпеки України, голови та судді апеляційних судів;

керівники адміністративних, управлінських чи наглядових органів державних та казенних підприємств, господарських товариств, державна частка у статутному капіталі яких перевищує 50 відсотків».

У зв'язку з цим абзац сімнадцятий вважати абзацом вісімнадцятим.

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування, крім положень:

пункту 4 та підпунктів 6, 9 пункту 5 розділу I цього Закону, які набирають чинності через три місяці з дня опублікування цього Закону;

підпунктів 1, 2, абзаців другого – четвертого підпункту «а» та підпункту «б» підпункту 6 пункту 1 розділу I цього Закону, які набирають чинності з дня введення в дію Закону України «Про запобігання корупції» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 49, ст. 2056).

Президент України

м. Київ
12 лютого 2015 року
№ 198-VIII

П. ПОРОШЕНКО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності пов'язаних із банком осіб

Верховна Рада України **постановляє**:

І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У статті 166⁵ Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) у частині першій:

а) в абзаці першому слова «керівниками банків» замінити словами «пов'язаними з банком особами», а слова «нормативно-правових актів Національного банку України або» – словами «нормативно-правових актів Національного банку України, у тому числі подання недостовірної (неповної) звітності, зокрема, щодо якості активів, проведення операцій із пов'язаними з банком особами, суті операцій, або»;

б) в абзаці другому слова «ста до тисячі» замінити словами «двох тисяч до п'яти тисяч»;

2) після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Дії, передбачені частиною першою цієї статті, якщо вони призвели до віднесення банку до категорії проблемних, –

тягнуть за собою накладення штрафу від п'яти тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

У зв'язку з цим частини другу – четверту вважати відповідно частинами третьою – п'ятою;

3) в абзаці другому частини третьої слова «ста до п'ятисот» замінити словами «трьох тисяч до чотирьох тисяч»;

4) примітку доповнити абзацом другим такого змісту:

«Термін «пов'язана з банком особа» вживається у значенні, визначеному Законом України «Про банки і банківську діяльність».

2. Кримінальний кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25 – 26, ст. 131) доповнити статтею 218¹ такого змісту:

«Стаття 218¹. Доведення банку до неплатоспроможності

1. Доведення банку до неплатоспроможності, тобто умисне, з корисливих мотивів, іншої особистої заінтересованості або в інтересах третіх осіб вчинення пов'язаною з банком особою будь-яких дій, що призвели до віднесення банку до категорії неплатоспроможних, якщо це завдало великої матеріальної шкоди державі або кредитору, –

карається обмеженням волі на строк від одного до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з накладенням штрафу від п'яти тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

Примітка. 1. У цій статті матеріальна шкода вважається великою, якщо вона у десять тисяч і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.

2. Термін «пов'язана з банком особа» вживається у значенні, визначеному Законом України «Про банки і банківську діяльність».

3. Частину третю статті 216 Кримінального процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №№ 9 – 13, ст. 88) після цифр «216» доповнити цифрами «218¹».

4. У Законі України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5 – 6, ст. 30 із наступними змінами):

1) у статті 2:

а) терміни «банківська група» та «структура власності» викласти в такій редакції:

«банківська група – група юридичних осіб:

які мають спільного контролера, що складається з материнського банку, його українських (української) та/або іноземних (іноземної) дочірніх (дочірньої) та/або асоційованих (асоційованої) компаній (компанії), які (яка) є фінансовими (фінансовою) установами (установою), або

що складається з материнського банку, який є контролером, його українських (української) та/або іноземних (іноземної) дочірніх (дочірньої) та/або асоційованих (асоційованої) компаній (компанії), які (яка) є фінансовими (фінансовою) установами (установою), або

які мають спільного контролера, що складається з двох або більше українських фінансових установ, їх українських та/або іноземних дочірніх та/або асоційованих компаній, які є фінансовими установами, та в яких банківська діяльність є переважною, або

що складається з небанківської фінансової установи, яка є контролером, її українських (української) та/або іноземних (іноземної) дочірніх (дочірньої) та/або асоційованих (асоційованої) компаній (компанії), які (яка) є фінансовими (фінансовою) установами (установою), та в яких банківська діяльність є переважною.

Банківська холдингова компанія та компанія з надання допоміжних послуг, яка має спільного контролера з учасниками банківської групи, входять до складу банківської групи.

Переважна діяльність у групі є банківською, якщо сукупне середньоарифметичне значення активів банків (банку) – учасників (учасника) банківської групи за останні чотири звітних квартали становить 50 і більше відсотків сукупного розміру середньоарифметичних значень активів усіх фінансових установ, що входять до цієї групи, за цей період. Розрахунок переважної діяльності банківської групи здійснюється щороку станом на 1 січня.

Після того як групу було визначено банківською на підставі переважної діяльності та частка сукупних активів банків (банку) у сукупному розмірі активів фінансових установ, що входять до цієї групи, зменшилася та становить від 40 до 50 відсотків, така група продовжує вважатися банківською впродовж трьох років з моменту такого зменшення»;

«структура власності юридичної особи – система взаємовідносин юридичних та фізичних осіб, що дає змогу визначити:

1) всіх ключових учасників (включаючи публічні компанії) і контролерів такої юридичної особи;

2) всіх ключових учасників кожної юридичної особи, яка існує у ланцюгу володіння корпоративними правами такої юридичної особи;

3) всіх осіб, які мають пряму та/або опосередковану істотну участь у такій юридичній особі;

4) відносини контролю щодо цієї юридичної особи між усіма особами, зазначеними у пунктах 1 – 3 цього визначення»;

б) визначення терміна «істотна участь» доповнити реченням такого змісту: «Особа визнається власником опосередкованої істотної участі незалежно від того, чи здійснює така особа контроль прямого власника участі в юридичній особі або контроль будь-якої іншої особи в ланцюгу володіння корпоративними правами такої юридичної особи»;

в) доповнити визначенням термінів такого змісту (в алфавітному порядку):

«ключовий учасник юридичної особи – будь-яка фізична особа, яка володіє корпоративними правами такої юридичної особи, юридична особа, яка володіє двома і більше відсотками корпоративних прав такої юридичної особи, і при цьому:

1) якщо юридична особа має більше ніж 20 учасників – фізичних осіб, ключовими учасниками вважаються 20 учасників – фізичних осіб, частки яких є найбільшими;

2) якщо однакові за розміром пакети корпоративних прав юридичної особи належать більше ніж 20 учасникам – фізичним особам, ключовими учасниками вважаються всі фізичні особи, які володіють двома і більше відсотками корпоративних прав такої юридичної особи;

3) вважається, що публічна компанія не має ключових учасників»;

«ланцюг володіння корпоративними правами юридичної особи – інформація про склад ключових учасників юридичної особи, яка включає інформацію про ключових учасників першого і кожного наступного рівня володіння корпоративними правами юридичної особи»;

«публічна компанія – іноземна юридична особа, створена у формі публічного акціонерного товариства, акції якої включені до біржових списків (пройшли процедуру лістингу) фондових бірж, які відповідають критеріям, визначеним Національним банком України»;

«рівень володіння корпоративними правами юридичної особи – відносини щодо володіння корпоративними правами юридичної особи між такою юридичною особою та її учасниками. Якщо всі учасники юридичної особи є фізичними особами, така юридична особа має лише один рівень володіння корпоративними правами»;

«учасник юридичної особи – особа, яка володіє корпоративними правами цієї юридичної особи»;

2) частину третю статті 17 доповнити пунктом 8¹ такого змісту:

«8¹) відомості за формою, встановленою Національним банком України, про пов'язаних із банком осіб, що відповідають ознакам, передбаченим частиною першою статті 52 цього Закону»;

3) частину шосту статті 32 після слів «для формування» доповнити словом «статутного»;

4) у статті 39:

а) у частині другій слова «бути працівниками цього банку» замінити словами «обіймати інші посади в цьому банку на умовах трудового договору»;

б) частину п'яту доповнити пунктом 28¹ такого змісту:

«28¹) затвердження порядку здійснення операцій із пов'язаними з банком особами»;

5) у частині шостій статті 42 слова «крім дочірніх підприємств» замінити словами «(крім дочірніх підприємств, банківських спілок та асоціацій)»;

б) частину другу статті 44 доповнити словами «згідно з вимогами, встановленими Національним банком України»;

7) у статті 49:

а) перше речення частини четвертої доповнити словами «акцій інших банків та надання субординованого боргу банкам»;

б) після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

«Банкам забороняється опосередковано здійснювати кредитні операції з пов'язаними з банком особами».

У зв'язку з цим частини п'яту – дев'яту вважати відповідно частинами шостою – десятою;

8) статтю 52 викласти в такій редакції:

«Стаття 52. Пов'язані з банком особи

Для цілей цього Закону пов'язаними з банком особами є:

1) контролери банку;

2) особи, які мають істотну участь у банку, та особи, через яких ці особи здійснюють опосередковане володіння істотною участю у банку;

3) керівники банку, керівник служби внутрішнього аудиту, керівники та члени комітетів банку;

4) споріднені та афілійовані особи банку, у тому числі учасники банківської групи;

5) особи, які мають істотну участь у споріднених та афілійованих особах банку;

6) керівники юридичних осіб та керівники банків, які є спорідненими та афілійованими особами банку, керівник служби внутрішнього аудиту, керівники та члени комітетів цих осіб;

7) асоційовані особи фізичних осіб, зазначених у пунктах 1 – 6 цієї частини;

8) юридичні особи, в яких фізичні особи, зазначені в цій частині, є керівниками або власниками істотної участі;

9) будь-яка особа, через яку проводиться операція в інтересах осіб, зазначених у цій частині, та на яку здійснюють вплив під час проведення такої операції особи, зазначені в цій частині, через трудові, цивільні та інші відносини.

Банк зобов'язаний подавати Національному банку України інформацію про пов'язаних із банком осіб у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Національного банку України.

Національний банк України при здійсненні банківського нагляду має право визначати пов'язаними з банком особами фізичних та юридичних осіб, зазначених у пунктах 1 – 9 частини першої цієї статті, за наявності ознак, визначених у нормативно-правових актах Національного банку України, з урахуванням характеру взаємовідносин, операцій та наявності інших зв'язків із банком. Про таке

рішення Національний банк України не пізніше наступного робочого дня повідомляє відповідний банк. У такому разі особа вважається пов'язаною з банком, якщо банк протягом 15 робочих днів із дня отримання повідомлення Національного банку України про визначення особи пов'язаною з банком не доведе протилежного.

Особа, визначена рішенням Національного банку України пов'язаною з банком особою, чи такий банк можуть оскаржити в установленому законом порядку рішення Національного банку України про визначення особи пов'язаною з банком особою, а в разі притягнення такої особи до передбаченої законом відповідальності – оспорити підстави рішення Національного банку України про її визначення пов'язаною з банком особою.

Угоди, що здійснюються з пов'язаними з банком особами, не можуть передбачати умови, що не є поточними ринковими умовами.

Угоди, укладені банком із пов'язаними з банком особами на умовах, що не є поточними ринковими умовами, визнаються недійсними з моменту їх укладення.

Поточними ринковими умовами не вважаються, зокрема:

- 1) прийняття меншого забезпечення виконання зобов'язань, ніж вимагається від інших клієнтів;
- 2) придбання у пов'язаної з банком особи майна низької якості чи за завищеною ціною;
- 3) здійснення інвестиції в цінні папери пов'язаної з банком особи, яку банк не здійснив би в інше підприємство;
- 4) оплата товарів і послуг пов'язаної з банком особи за цінами вищими, ніж звичайні, або за таких обставин, коли такі самі товари і послуги іншої особи взагалі не були б придбані;
- 5) продаж пов'язаній з банком особі майна за вартістю, що є нижчою, ніж та, яку банк отримав би від продажу такого майна іншій особі;
- 6) нарахування відсотків та комісійних за послугами, наданими банком пов'язаним із банком особам, які є меншими, ніж звичайні;
- 7) нарахування відсотків за вкладами (депозитами), залученими банком від пов'язаних із банком осіб, які є більшими, ніж звичайні.

Банку забороняється надавати кредити будь-якій особі для погашення цією особою будь-яких зобов'язань перед пов'язаною з банком особою; придбання активів пов'язаної з банком особи, за винятком продукції, що виробляється цією особою; придбання цінних паперів, розміщених чи підписаних пов'язаною з банком особою.

Національний банк України здійснює контроль за операціями банків із пов'язаними з банком особами.

Національний банк України має право встановлювати обмеження на операції банків із пов'язаними з банком особами»;

9) частини п'яту та шосту статті 58 викласти в такій редакції:

«Пов'язана з банком особа за порушення вимог законодавства, у тому числі нормативно-правових актів Національного банку України, здійснення ризикових операцій, які загрожують інтересам вкладників чи інших кредиторів банку, або доведення банку до неплатоспроможності несе цивільно-правову, адміністративну та кримінальну відповідальність.

Пов'язана з банком особа, дії або бездіяльність якої призвели до завдання банку шкоди з її вини, несе відповідальність своїм майном. Якщо внаслідок дій або бездіяльності пов'язаної з банком особи банку завдано шкоди, а інша пов'язана з банком особа внаслідок таких дій або бездіяльності прямо або опосередковано отримала майнову вигоду, такі особи несуть солідарну відповідальність за завдану банку шкоду»;

10) частину четверту статті 61 викласти в такій редакції:

«Органи державної влади, юридичні та фізичні особи, які при виконанні своїх функцій, визначених законом, або наданні послуг банку безпосередньо чи опосередковано отримали в установленому законом порядку інформацію, що містить банківську таємницю, зобов'язані забезпечити збереження такої інформації, не розголошувати цю інформацію і не використовувати її на свою користь чи на користь третіх осіб»;

11) статтю 62 після частини дев'ятої доповнити двома новими частинами такого змісту:

«Національний банк України має право розкривати інформацію про банк чи пов'язаних із банком осіб, що збирається під час проведення банківського нагляду і становить банківську таємницю, орга-

нам державної влади, уповноваженим здійснювати досудове розслідування, в разі виявлення порушення законодавства, що містить ознаки кримінального правопорушення.

Національний банк України має право надавати органам державної виконавчої служби для примусового виконання свої рішення про застосування до банку, філії іноземного банку заходу впливу у вигляді накладення штрафу, які відповідно до цього Закону є виконавчими документами та містять інформацію, що становить банківську таємницю. У такому разі органи державної виконавчої служби мають право розкривати одержану від Національного банку України інформацію, що містить банківську таємницю, учасникам виконавчого провадження та особам, які залучаються до проведення виконавчих дій».

У зв'язку з цим частини десяту – тринадцяту вважати відповідно частинами дванадцятою – п'ятнадцятою;

12) у частині першій статті 73:

а) пункт 7 доповнити словами «у тому числі операцій із пов'язаними з банком особами»;

б) у пункті 9:

в абзаці другому слова «до ста» замінити словами «до п'яти тисяч»;

абзац шостий після слова «відсотків» доповнити словами «від номінальної вартості»;

13) пункт 5 частини першої статті 75 замінити двома пунктами такого змісту:

«5) банк не має ефективних та адекватних систем внутрішнього контролю та/або управління ризиками, що створює загрозу інтересам вкладників чи інших кредиторів банку;

б) систематичне подання та/або оприлюднення недостовірної інформації або звітності з метою приховування реального фінансового стану банку, у тому числі щодо операцій із пов'язаними з банком особами».

5. Частину другу статті 17 Закону України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 19 – 20, ст. 142; 2014 р., № 12, ст. 178, № 50 – 51, ст. 2057) доповнити пунктом 11 такого змісту:

«11) рішення Національного банку України про застосування до банку, філії іноземного банку заходу впливу у вигляді накладення штрафу».

6. Частину п'яту статті 52 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 50, ст. 564) викласти в такій редакції:

«5. Фонд або уповноважена особа Фонду у разі, якщо оціночна вартість ліквідаційної маси банку, затвердженої Фондом, є меншою за вимоги кредиторів, які включені до реєстру акцептованих вимог кредиторів, звертається до пов'язаної з банком особи, дії або бездіяльність якої призвели до завдання банку з її вини шкоди, та пов'язаної з банком особи, яка внаслідок таких дій або бездіяльності прямо або опосередковано отримала майнову вигоду, з вимогою про відшкодування шкоди, завданої банку.

У разі отримання Фондом відмови у задоволенні таких вимог або невиконання вимоги у строк, установлений Фондом, Фонд звертається з такими вимогами до суду».

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Особа (одноосібно чи спільно з іншими особами), яка внаслідок застосування вимог цього Закону визнається власником істотної участі у банку, зобов'язана:

протягом одного місяця з дня набрання чинності цим Законом повідомити про це банк;

протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом подати до Національного банку України документи, визначені статтею 34 Закону України «Про банки і банківську діяльність».

Порушення цієї вимоги цього Закону тягне застосування заходів впливу, передбачених статтею 73 Закону України «Про банки і банківську діяльність».

3. Банки протягом двох місяців з дня набрання чинності цим Законом зобов'язані подати Національному банку України оновлену структуру їх власності, розкрити з урахуванням вимог цього Закону, станом на дату набрання чинності цим Законом.

4. Банки в установлені Національним банком України строки зобов'язані подати до Національного банку України:

інформацію про пов'язаних із банком осіб відповідно до вимог статті 52 Закону України «Про банки і банківську діяльність»;

звіти про обсяги активних операцій із пов'язаними з банком особами за визначеною Національним банком України формою;

розрахунок нормативів кредитного ризику за операціями з пов'язаними з банком особами відповідно до вимог Національного банку України.

5. Банки, в яких значення нормативів кредитного ризику за операціями з пов'язаними з банком особами є вище визначених Національним банком України відповідних нормативних значень, зобов'язані подати плани щодо поетапного їх приведення у відповідність із вимогами Національного банку України протягом визначеного Національним банком України строку.

6. У разі порушення банком два і більше разів плану, визначеного у пункті 5 цього розділу, Національний банк України прийматиме рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних.

7. Рекомендувати Національному банку України у місячний строк із дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України

м. Київ
2 березня 2015 року
№ 218-VIII

П. ПОРОШЕНКО

УКАЗ Президента України

Про Раду з фінансової стабільності

З метою забезпечення своєчасного виявлення і мінімізації ризиків, що загрожують стабільності банківської та фінансової системи держави, на виконання частини другої статті 7¹ Закону України «Про Національний банк України» та відповідно до частини третьої статті 106 Конституції України **постановляю:**

1. Утворити Раду з фінансової стабільності.
2. Затвердити Положення про Раду з фінансової стабільності (додається).
3. Погодитися з пропозицією Національного банку України щодо здійснення ним інформаційно-аналітичного та організаційного забезпечення діяльності Ради з фінансової стабільності.
4. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України

м. Київ
24 березня 2015 року
№ 170/2015

П. ПОРОШЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 24 березня 2015 року № 170/2015

ПОЛОЖЕННЯ про Раду з фінансової стабільності

1. Рада з фінансової стабільності (далі – Рада) є міжвідомчим органом.
2. Рада у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства, цим Положенням.
Рада затверджує регламент своєї діяльності.
3. Основними завданнями Ради є:
обмін інформацією та своєчасне виявлення поточних та потенційних зовнішніх і внутрішніх загроз та системних ризиків для забезпечення фінансової стабільності й мінімізації їх негативного впливу на фінансову систему держави;
узгодження упереджувальних заходів та заходів швидкого реагування (антикризовий менеджмент) за наявності ознак нестійкого фінансового стану банківської системи, а також обставин, які загрожують стабільності банківської та/або фінансової системи держави.
4. Рада відповідно до покладених на неї завдань:
виявляє, аналізує, здійснює оцінку та моніторинг поточних та потенційних зовнішніх і внутрішніх загроз та системних ризиків для фінансової системи держави з метою виявлення ознак нестійкого фінансового стану банківської системи, а також обставин, які загрожують стабільності банківської та/або фінансової системи держави;

здійснює підготовку рекомендацій щодо мінімізації системних ризиків, які загрожують стабільності банківської та/або фінансової системи держави;

підтверджує наявність ознак нестійкого фінансового стану банківської системи, а також обставин, які загрожують стабільності банківської та/або фінансової системи держави, що надає право Національному банку України визначати тимчасові особливості регулювання та нагляду за банками або іншими особами, які можуть бути об'єктом перевірки Національного банку України;

розробляє ефективні механізми співробітництва та координації дій із забезпечення фінансової стабільності держави, в тому числі щодо вдосконалення законодавчого регулювання у цій сфері;

взаємодіє в установленому порядку з міжнародними організаціями, зокрема з Європейською радою з системних ризиків, Банком міжнародних розрахунків, Міжнародним валютним фондом, Світовим банком, Європейським центральним банком, Міжнародною асоціацією страховиків депозитів, Європейським форумом страховиків депозитів, та відповідними органами іноземних держав з питань, що належать до її компетенції;

затверджує регламент діяльності Ради.

5. Рада для виконання покладених на неї завдань має право в установленому порядку:

залучати до розгляду питань, віднесених до компетенції Ради, працівників заінтересованих державних органів, представників громадських об'єднань, підприємств, установ, організацій, провідних вітчизняних та іноземних учених і фахівців, незалежних експертів;

запитувати та одержувати від державних органів, громадських об'єднань, підприємств, установ, організацій необхідні інформацію, документи і матеріали;

організувати проведення конференцій, семінарів, круглих столів, нарад із питань забезпечення фінансової стабільності держави.

6. Рада утворюється у складі: Голови Національного банку України (за згодою), Міністра фінансів України, Голови Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Голови Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, директора – розпорядника Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, заступника Голови Національного банку України, визначеного Головою Національного банку України, заступника Міністра фінансів України, визначеного Міністром фінансів України, які беруть участь у її роботі на громадських засадах.

Співголовами Ради є за посадами Голова Національного банку України та Міністр фінансів України, які визначають порядок роботи Ради, скликають і головують по чергово на її засіданнях, підписують документи від імені Ради у порядку, визначеному регламентом діяльності Ради.

7. Основною організаційною формою роботи Ради є засідання, які проводяться в міру потреби, але не рідше одного разу на квартал.

Засідання Ради скликаються Головою Національного банку України або Міністром фінансів України з урахуванням пропозицій членів Ради.

Засідання Ради є правомочним, якщо на ньому присутні не менше ніж п'ять членів Ради, в тому числі не менше ніж по одному представникові від Національного банку України та Міністерства фінансів України.

Члени Ради беруть участь у її засіданнях особисто.

У разі потреби для участі у засіданнях Ради без права голосу можуть запрошуватися працівники інших державних органів, а також представники міжнародних фінансових організацій, громадських об'єднань, професійних асоціацій.

8. Рішення Ради приймаються кваліфікованою більшістю голосів присутніх на засіданні членів Ради (не менше ніж чотирма голосами – якщо участь у засіданні беруть п'ять членів Ради або не менше ніж п'ятьма голосами – якщо участь у засіданні беруть шість або сім членів Ради).

У регламенті діяльності Ради може передбачатися особливий порядок прийняття Радою рішень з окремих питань, зокрема вимоги щодо прийняття таких рішень Ради обмеженим колом її членів.

Рішення Ради оформлюється протоколом, який підписується всіма присутніми на засіданні членами Ради. Якщо член Ради не згодний із прийнятим рішенням, він має право викласти у письмовій формі окрему думку, що додається до протоколу.

9. Рішення Ради носять рекомендаційний характер.

Рішення Ради про підтвердження наявності ознак нестійкого фінансового стану банківської системи, а також обставин, які загрожують стабільності банківської та/або фінансової системи держави, є

підставою для використання Національним банком України права визначати тимчасові особливості регулювання та нагляду за банками або іншими особами, які можуть бути об'єктом перевірки Національного банку України.

Рада заслуховує на своїх засіданнях звіти, пояснення членів Ради з питань впровадження, невпровадження її рішень.

Рада не втручається і не обмежує діяльність органів (установ), представники яких входять до складу Ради.

10. Рада систематично оприлюднює інформацію про свою діяльність. Перелік і обсяг інформації для опублікування, в тому числі питання щодо оприлюднення окремих рекомендацій, визначаються Радою за пропозицією її членів.

11. Інформаційно-аналітичне та організаційне забезпечення діяльності Ради здійснюється Національним банком України.

**Глава Адміністрації
Президента України**

Б. Ложкін

ПОСТАНОВА
Кабінету Міністрів України
і Національного банку України
від 11 березня 2015 р. № 99

Про затвердження плану заходів на 2015 рік із запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення

Кабінет Міністрів України і Національний банк України **постановляють**:

1. Затвердити план заходів на 2015 рік із запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, що додається.

2. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади надсилати щокварталу до 10 числа наступного місяця Державній службі фінансового моніторингу інформацію про виконання плану заходів, затвердженого цією постановою, для подання щокварталу до 25 числа наступного місяця звіту Кабінетові Міністрів України і Національному банку України.

Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

Голова

Національного банку України В. ГОНТАРЕВА

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
і Національного банку України
від 11 березня 2015 р. № 99

ПЛАН
заходів на 2015 рік із запобігання та протидії легалізації (відмиванню)
доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму
та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення

Удосконалення законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню)
доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню
розповсюдження зброї масового знищення

Підготувати проект Стратегії розвитку системи запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення на період до 2020 року та подати його в установленому порядку на розгляд Кабінету Міністрів України.

Держфінмоніторинг, Мінфін,
Національний банк, Мін'юст,
Мінекономрозвитку, МВС, ДФС,
Мінінфраструктури, СБУ (за згодою),
Служба зовнішньої розвідки (за згодою),
НКЦПФР (за згодою), Нацкомфінпослуг
(за згодою), Генеральна прокуратура України
(за згодою).

Вересень.

2. Забезпечити здійснення заходів, спрямованих на вдосконалення національного законодавства з метою подальшої імплементації положень Рекомендацій Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF).

Держфінмоніторинг, Мінфін,
Національний банк, Мін'юст,
Мінінфраструктури, Мінекономрозвитку,
НКЦПФР (за згодою), Нацкомфінпослуг
(за згодою), МВС, ДФС, Держфінінспекція,
СБУ (за згодою).

Протягом року.

3. Вивчити питання щодо необхідності внесення змін до Податкового кодексу України стосовно особливого порядку одноразового декларування фізичними особами коштів, майна та валютних цінностей для подальшого контролю за витратами і доходами громадян із застосуванням непрямих методів.

Мінфін, ДФС, Мін'юст.

Перше півріччя.

Мінімізація ризиків легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та фінансування розповсюдження зброї масового знищення

4. Забезпечити узагальнення інформації про виявлені схеми легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, з урахуванням набутого у 2014 році та I – III кварталах 2015 р. досвіду компетентних органів іноземних держав, фінансових, контролюючих і правоохоронних органів України для використання з метою запобігання вчиненню зазначених злочинів та довести її до відома суб'єктів первинного фінансового моніторингу шляхом розміщення на офіційному веб-сайті Держфінмоніторингу.

Держфінмоніторинг, Національний банк, Мінекономрозвитку, Мінінфраструктури, Мін'юст, Мінфін, МЗС, МВС, ДФС, Держфінінспекція, СБУ (за згодою), НКЦПФР (за згодою), Нацкомфінпослуг (за згодою), Незалежна асоціація банків України (за згодою), Асоціація українських банків (за згодою), Ліга страхових організацій України (за згодою), Професійна асоціація реєстраторів і депозитаріїв (за згодою).

IV квартал.

5. Провести з урахуванням міжнародного досвіду національну оцінку ризиків.

Держфінмоніторинг, Мінекономрозвитку, Мінінфраструктури, Мін'юст, Мінфін, МВС, ДФС, Національний банк, СБУ (за згодою), НКЦПФР (за згодою), Нацкомфінпослуг (за згодою).

Жовтень.

6. Визначити в межах повноважень порядок здійснення заходів для недопущення формування статутного капіталу відповідних суб'єктів первинного фінансового моніторингу за рахунок коштів, джерела походження яких неможливо підтвердити.

Національний банк, НКЦПФР (за згодою), Нацкомфінпослуг (за згодою).

Грудень.

Підвищення ефективності діяльності правоохоронних та інших державних органів

7. Здійснювати оперативно-розшукові заходи, зокрема в частині виявлення та припинення діяльності організованих груп або злочинних організацій, що здійснюють операції з легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, а також заходи з підвищення ефективності досудового розслідування правоохоронними органами кримінальних правопорушень за статтями 209 і 209¹ Кримінального кодексу України.

МВС, ДФС, СБУ (за згодою), Генеральна прокуратура України (за згодою).

Протягом року.

8. Здійснювати виявлення фінансових операцій, стосовно яких є достатні підстави для підозри в тому, що вони пов'язані, стосуються або призначені для фінансування тероризму і дій, вчинених з

метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади, зміни меж території України або державного кордону.

СБУ (за згодою), МВС, Держфінмоніторинг, Адміністрація Держприкордонслужби.

Протягом року.

9. Забезпечити внесення змін до переліку осіб, пов'язаних із здійсненням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції, та доведення таких змін до відома суб'єктів фінансового моніторингу.

Держфінмоніторинг, МЗС, СБУ (за згодою).

Протягом року.

10. Проводити аналіз зовнішньоекономічних операцій, що здійснюються суб'єктами господарювання через офшорні зони.

ДФС, Мінекономрозвитку, Держфінмоніторинг, Національний банк.

Протягом року.

11. Забезпечити з метою протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму в зовнішньоекономічній діяльності запобігання незаконному пере-рахуванню коштів за кордон суб'єктами господарювання через офшорні зони, у тому числі з використанням «компаній-оболонок», проведення перевірок наявності реєстрації та діяльності іноземних контрагентів шляхом обміну інформацією з компетентними органами іноземних держав, використання міжнародних баз даних.

Держфінмоніторинг, МВС, ДФС, СБУ (за згодою), Генеральна прокуратура України (за згодою).

Протягом року.

12. Забезпечити здійснення заходів:

1) з виявлення фактів надання представниками міжнародних терористичних та екстремістських організацій фінансової підтримки їх прихильникам на території України, в тому числі за рахунок легалізованих доходів, одержаних злочинним шляхом.

СБУ (за згодою), МВС, Служба зовнішньої розвідки (за згодою), Генеральна прокуратура України (за згодою).

Протягом року;

2) щодо виявлення представників незаконних збройних формувань, які діють на території іноземних держав, та припинення їх фінансової діяльності в Україні, спрямованої на протиправне одержання доходів та їх легалізацію.

СБУ (за згодою), Служба зовнішньої розвідки (за згодою), ДФС, Генеральна прокуратура України (за згодою).

Протягом року;

3) щодо виявлення та припинення протиправної діяльності «конвертаційних центрів» і підприємств з ознаками фіктивності, задіяних у легалізації (відмиванні) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванні тероризму, а також заходів з припинення їх діяльності.

ДФС, МВС, Держфінмоніторинг,
СБУ (за згодою), Генеральна прокуратура
України (за згодою), НКЦПФР (за згодою),
Нацкомфінпослуг (за згодою).

Протягом року;

4) у межах повноважень для виявлення фактів приховування чи маскуванню незаконного походження доходів, визначення джерел їх походження, місцезнаходження і способів переміщення, напрямів використання (зокрема для провадження підприємницької, інвестиційної, іншої господарської та благодійної діяльності, здійснення розрахункових і кредитних операцій), а також пошуку, арешту та конфіскації таких доходів.

Держфінмоніторинг, МВС, ДФС,
СБУ (за згодою), Генеральна прокуратура
України (за згодою).

Протягом року;

5) щодо виявлення фактів переміщення товарів, готівкових та безготівкових коштів, розрахункових документів, інших валютних цінностей, культурних цінностей, дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та виробів з них, які можуть використовуватися з метою легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму.

ДФС, Адміністрація Держприкордонслужби.

Протягом року;

6) щодо виявлення злочинів, пов'язаних з комп'ютерними системами і даними (кіберзлочини), та запобігання легалізації (відмиванню) доходів, одержаних від здійснення таких злочинів.

МВС, СБУ (за згодою), Держфінмоніторинг.

Протягом року.

13. Проводити перевірки цільового та ефективного використання суб'єктами господарювання коштів, залучених під державні гарантії.

МВС, Держфінінспекція.

Протягом року.

14. Забезпечити здійснення заходів, спрямованих на виявлення фактів торгівлі людьми або інших незаконних угод щодо людини, незаконної торгівлі зброєю, наркотиками, підакцизними товарами, дисками для лазерних систем зчитування, зайняття гральним бізнесом, використання інсайдерської інформації, маніпулювання на фондовому ринку.

ДФС, МВС, СБУ (за згодою), Генеральна
прокуратура України (за згодою), НКЦПФР
(за згодою), Нацкомфінпослуг (за згодою).

Протягом року.

15. Забезпечити функціонування єдиної інформаційної системи у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму.

Держфінмоніторинг.

Протягом року.

**Удосконалення механізму регулювання та нагляду
за суб'єктами первинного фінансового моніторингу**

16. Забезпечити організацію наглядової діяльності з урахуванням ризик-орієнтованого підходу під час планування перевірок суб'єктів первинного фінансового моніторингу на підставі затверджених суб'єктами державного фінансового моніторингу критеріїв, за якими оцінюється ризик суб'єкта первинного фінансового моніторингу бути використаним з метою легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму.

Держфінмоніторинг, Мін'юст, Мінфін,
Мінекономрозвитку, Мінінфраструктури,
Національний банк, НКЦПФР (за згодою),
Нацкомфінпослуг (за згодою).

Протягом року.

17. Провести аналіз достатності та відповідності заходів, що здійснюються суб'єктами первинного фінансового моніторингу, вимогам законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму, а також рівня ризику використання їх послуг для легалізації кримінальних доходів або фінансування тероризму.

Держфінмоніторинг, Мін'юст, Мінфін,
Мінекономрозвитку, Мінінфраструктури,
Національний банк, НКЦПФР (за згодою),
Нацкомфінпослуг (за згодою).

Протягом року.

18. Забезпечити з метою підвищення ефективності регулювання та нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу щодо проведення ними належної ідентифікації осіб, які є учасниками фінансових операцій, вжиття заходів до надання на безоплатній основі Національному банку доступу до Інтегрованої інформаційно-пошукової системи органів внутрішніх справ України.

МВС, Національний банк.

Грудень.

Забезпечення прозорості діяльності державних органів

19. Висвітлювати в засобах масової інформації результати заходів, вжитих державними органами у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму.

Держфінмоніторинг, Мін'юст, Мінфін,
Мінекономрозвитку, Мінінфраструктури,
Держкомтелерадіо, Національний банк (за згодою),
НКЦПФР (за згодою),
Нацкомфінпослуг (за згодою).

Протягом року.

20. Забезпечити доступ до публічної інформації в порядку, визначеному Законом України «Про доступ до публічної інформації», зокрема шляхом оприлюднення інформації з питань фінансового моніторингу на офіційних веб-сайтах суб'єктів державного фінансового моніторингу у відповідних інформаційних блоках.

Держфінмоніторинг, Мін'юст, Мінфін,
Мінекономрозвитку, Мінінфраструктури,
Національний банк, НКЦПФР (за згодою),
Нацкомфінпослуг (за згодою).

Протягом року.

Підвищення кваліфікації спеціалістів

21. Забезпечити організацію і проведення підвищення кваліфікації:

1) спеціалістів органів державної влади у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму.

Держфінмоніторинг, Мін'юст, Мінфін,
Мінекономрозвитку, Мінінфраструктури,
Нацдержслужба, Держфінінспекція,
Національний банк, СБУ (за згодою),
НКЦПФР (за згодою), Нацкомфінпослуг
(за згодою), Навчально-методичний центр
перепідготовки та підвищення кваліфікації
спеціалістів з питань фінансового
моніторингу в сфері боротьби з легалізацією
(відмиванням) доходів, одержаних злочинним
шляхом, або фінансуванням тероризму
(за згодою).

Протягом року;

2) спеціалістів правоохоронних, розвідувальних та судових органів у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму.

Держфінмоніторинг, МВС, ДФС,
Адміністрація Держприкордонслужби,
СБУ (за згодою), Служба зовнішньої розвідки
(за згодою), Вищий спеціалізований суд
України (за згодою), Навчально-методичний
центр перепідготовки та підвищення
кваліфікації спеціалістів з питань фінансового
моніторингу в сфері боротьби з легалізацією
(відмиванням) доходів, одержаних злочинним
шляхом, або фінансуванням тероризму
(за згодою).

Протягом року;

3) працівників суб'єктів первинного фінансового моніторингу з питань застосування вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму, зокрема в частині здійснення ними управління ризиками.

Держфінмоніторинг, Мін'юст, Мінфін, Мінекономрозвитку, Мінінфраструктури, Національний банк, НКЦПФР (за згодою), Нацкомфінпослуг (за згодою), Навчально-методичний центр перепідготовки та підвищення кваліфікації спеціалістів з питань фінансового моніторингу в сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму (за згодою).

Протягом року.

22. Забезпечити залучення суб'єктів первинного фінансового моніторингу та саморегулювальних організацій до розгляду питань, що стосуються функціонування системи запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму, шляхом проведення спільних нарад, семінарів, засідань за круглим столом, конференцій тощо.

Держфінмоніторинг, Мін'юст, Мінфін, Мінекономрозвитку, Мінінфраструктури, Національний банк, НКЦПФР (за згодою), Нацкомфінпослуг (за згодою).

Протягом року.

23. Забезпечити з урахуванням рекомендацій Комітету експертів Ради Європи з питань оцінки заходів протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (MONEYVAL) участь у проведенні спільних з державними і правоохоронними органами семінарів з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму, фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення та сепаратизму.

Держфінмоніторинг, МЗС, Мін'юст, МВС, ДФС, Адміністрація Держприкордонслужби, Мінекономіки, Національний банк, НКЦПФР (за згодою), Нацкомфінпослуг (за згодою), СБУ (за згодою), Генеральна прокуратура України (за згодою).

Протягом року.

24. Забезпечити підготовку методичних рекомендацій з питань організації фінансового моніторингу у відповідь на запити суб'єктів первинного фінансового моніторингу.

Держфінмоніторинг, Мін'юст, Мінфін, Мінекономрозвитку, Мінінфраструктури, Національний банк, НКЦПФР (за згодою), Нацкомфінпослуг (за згодою).

Протягом року.

Участь у міжнародному співробітництві

25. Забезпечити участь України у міжнародних заходах щодо запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму, що здійснюються під егідою Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму (FATF), ЄС, Ради Європи, Організації з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ), Світового банку, Міжнародного валютного фонду, в рамках міжнародних організацій універсального характеру, зокрема ООН та її відповідних департаментів, підрозділів, комітетів, а також у робочих комітетах Егмонтської групи, Євразійської групи з протидії легалізації злочинних доходів або фінансуванню тероризму.

Держфінмоніторинг, МЗС, Мін'юст, МВС, ДФС, Мінекономрозвитку, Мінфін, Національний банк, СБУ (за згодою), Генеральна прокуратура України (за згодою).

Протягом року.

26. Забезпечити підготовку до проведення Комітетом експертів Ради Європи з питань оцінки заходів протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (MONEYVAL) наступного раунду оцінки національної системи протидії відмиванню (легалізації) коштів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, що планується на 2016 рік.

Держфінмоніторинг, Мінфін, Мін'юст, Мінекономрозвитку, МВС, ДФС, Мінінфраструктури, Національний банк, СБУ (за згодою), Генеральна прокуратура України (за згодою), Служба зовнішньої розвідки за згодою, НКЦПФР (за згодою), Нацкомфінпослуг (за згодою).

Протягом року.

27. Забезпечити проведення роботи з підготовки та укладення міжнародних договорів про співробітництво з питань протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму, фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення та сепаратизму.

Держфінмоніторинг, МЗС, Мін'юст, Мінфін, Мінекономрозвитку, Національний банк, СБУ (за згодою), Генеральна прокуратура України (за згодою), НКЦПФР (за згодою), Нацкомфінпослуг (за згодою).

Протягом року.

28. Забезпечити організацію взаємодії та інформаційного обміну з відповідними органами іноземних держав і міжнародними організаціями, діяльність яких спрямована на запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму.

Держфінмоніторинг, МЗС, Мін'юст, Мінекономрозвитку, Мінфін, МВС, ДФС, Національний банк, СБУ (за згодою), Генеральна прокуратура України (за згодою), НКЦПФР (за згодою), Нацкомфінпослуг (за згодою).

Протягом року.

Нормативні акти Національного банку України**ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 19 березня 2015 р. № 194****Про внесення змін до Положення про встановлення офіційного курсу
гривні до іноземних валют та курсу банківських металів**

Відповідно до статей 7, 15, 36 Закону України «Про Національний банк України», статті 8 розділу II та статті 11 розділу III Декрету Кабінету Міністрів України від 19 лютого 1993 року № 15-93 «Про систему валютного регулювання і валютного контролю», з метою виконання міжнародних зобов'язань України, передбачених програмою з Міжнародним валютним фондом у межах Механізму розширеного фінансування у частині визначення офіційного курсу гривні до іноземних валют, Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Внести до Положення про встановлення офіційного курсу гривні до іноземних валют та курсу банківських металів, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 12 листопада 2003 року № 496, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 27 листопада 2003 року за № 1094/8415, зі змінами, такі зміни:

1) у пункті 3:

підпункт «а» викласти в такій редакції:

«а) до долара США – як середньозважений курс продавців і покупців, що склався за даними Системи підтвердження угод на міжбанківському валютному ринку України Національного банку України в день установаження офіційного курсу»;

в абзаці першому підпункту «б» слова «латвійський лат» та «литовський лит» виключити;

2) пункт 9 викласти в такій редакції:

«9. Офіційний курс гривні до іноземних валют та банківських металів, зазначених в абзаці другого пункту 2 цього Положення, починає діяти наступного робочого дня після дня встановлення.

Офіційний курс гривні до іноземних валют та банківських металів, установлений на останній робочий день тижня або на передсвятковий день, діє протягом наступних вихідних або святкових днів.

Офіційний курс гривні до іноземних валют та банківських металів, установлений в останній робочий день тижня або в передсвятковий день, починає діяти в перший робочий день наступного тижня чи в перший післясвятковий робочий день.

Офіційний курс гривні до іноземних валют, зазначених в абзаці третьому пункту 2 цього Положення, установлюється в останній робочий день місяця та починає діяти з першого числа наступного календарного місяця і діє до кінця цього місяця»;

3) у таблиці додатка 1 до Положення рядки «428 LVL 100 латвійських латів», «440 LTL 100 литовських литів» виключити.

2. Департаменту відкритих ринків (Чурій О. Є.) довести зміст цієї постанови до відома територіальних управлінь Національного банку України та банків України.

3. Контроль за виконанням цієї постанови залишаю за собою.

4. Постанова набирає чинності через 5 днів із дня її офіційного опублікування.

Голова В. О. Гонтарева

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 1 квітня 2015 р. № 209

Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів
Національного банку України

Відповідно до статей 15, 42 та 56 Закону України «Про Національний банк України», частини 3 статті 2 Закону України «Про здійснення державних закупівель», статті 9 та 14 Закону України «Про державне регулювання видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та контроль за операціями з ними», з метою ефективнішого проведення операцій з банківськими та дорогоцінними металами та підвищення контролю за їх виконанням Правління Національного банку України **постановляє**:

1. У заголовку та пункті 1 постанови Правління Національного банку України від 21 травня 2003 року № 206 «Про затвердження Інструкції про порядок виконання операцій з купівлі банківських та дорогоцінних металів у населення», зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 3 червня 2003 року за № 425/7746 (зі змінами), слова «банківських та дорогоцінних металів у» замінити словами «інвестиційних монет України в».

2. Внести зміни до Інструкції про порядок виконання операцій з купівлі банківських та дорогоцінних металів у населення, затвердженої постановою Правління Національного банку України від 21 травня 2003 року № 206, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 3 червня 2003 року за № 425/7746 (у редакції постанови Правління Національного банку України від 5 квітня 2012 року № 130), виклавши її в новій редакції, що додається.

3. Абзац другий пункту 6 розділу III Положення про здійснення Національним банком України закупівель товарів, робіт і послуг, пов'язаних із розробленням дизайну, виготовленням захищеного паперу, банкнот, монет і державних нагород України, їх зберіганням, транспортуванням та обліком, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 7 листопада 2013 року № 440, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 28 листопада 2013 року за № 2039/24571 (зі змінами), виключити.

4. В абзаці першому пункту 3.2 глави 3 Положення про порядок розрахунку і встановлення цін на банківські та дорогоцінні метали, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 12 травня 2004 року № 208 (зі змінами) слова «що закуповуються в населення через територіальні управління Національного банку та в суб'єктів господарювання, які займаються ломбардною, торговельною та виробничою діяльністю або скуповують брухт дорогоцінних металів у населення» виключити.

5. Державній скарбниці України (Галяпа Л. В.) довести зміст цієї постанови до відома Департаменту грошового обігу (Зайченко В. П.), Департаменту інформаційних технологій (Нагорнюк В. В.) та територіальних управлінь Національного банку України для використання в роботі.

6. Департаменту інформаційних технологій (Нагорнюк В. В.) разом з Головним управлінням Національного банку України по м. Києву і Київській області (Каленський М. М.) внести відповідні зміни до програмного забезпечення.

7. Постанова набирає чинності з дня, наступного за днем її офіційного опублікування.

8. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на першого заступника Голови Національного банку України Писарука О. В.

Голова В. О. Гонтарева

ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Правління
Національного банку України
від 21 травня 2003 року № 206
(у редакції постанови Правління
Національного банку України
від 1 квітня 2015 року № 209)

ІНСТРУКЦІЯ **про порядок виконання операцій з купівлі інвестиційних монет України** **в населення**

I. Загальні положення

1. Ця Інструкція розроблена відповідно до Законів України «Про Національний банк України», «Про державне регулювання видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та контроль за операціями з ними» та інших нормативно-правових актів Національного банку України (далі – Національний банк).

2. Ця Інструкція визначає порядок виконання операцій з купівлі інвестиційних монет України (далі – інвестиційні монети) у належному стані та пошкоджених інвестиційних монет у населення територіальними управліннями Національного банку України (далі – територіальні управління).

3. У цій Інструкції терміни вживаються в значеннях, визначених законами України та нормативно-правовими актами Національного банку.

4. У територіальних управліннях операції з купівлі інвестиційних монет проводить експерт з грошових знаків або працівник, який за своїми функціональними обов'язками тимчасово заміщує експерта (далі – експерт).

3 експертом укладається договір про повну матеріальну відповідальність.

5. Для належної організації роботи та схоронності інвестиційних монет робоче місце експерта забезпечується:

приладами для визначення проби інвестиційних монет;

столами з бортиками, поверхня яких має бути покрита склом (мармуром, лінолеумом, металевим листом, щільним папером тощо);

ваговимірними приладами (вагами) відповідного класу точності, що допускають похибку залежно від зважуваної маси, яка не повинна перевищувати значень, що відповідають метрологічним характеристикам ваг II класу Технічного регламенту неавтоматичних зважувальних приладів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11 березня 2009 року № 190 (зі змінами);

інструментами (лупи, шабери, плоскогубці, надфілі, лещата тощо);

пломбірами, металевими печатками;

окремим сейфом або металевою шафою для зберігання інвестиційних монет протягом операційного дня;

інформацією про закупівельні ціни (далі – ціни);

технічними характеристиками та описами інвестиційних монет;

пластиковими прозорими капсулами для інвестиційних монет.

6. Ваги, гирі та інші засоби виміральної техніки, із застосуванням яких визначається маса інвестиційних монет, повинні пройти перевірку або метрологічну атестацію в територіальних органах, уповноважених (акредитованих) на її проведення, та мати чинне свідоцтво про перевірку робочого засобу виміральної техніки.

7. У випадку виявлення збитків, завданих Національному банку з вини працівника, який допустив недбалість у роботі, порушення спеціальних правил, інструкцій під час виконання своїх обов'язків щодо операцій, пов'язаних із закупівлею, перевезенням, доставкою, пересиланням, зберіганням та пакуванням інвестиційних монет, розмір заподіяних збитків визначається в кратному обчисленні згідно із Законом України «Про визначення розміру збитків, завданих підприємству, установі,

організації розкраданням, знищенням (псуванням), недостачею або втратою дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння та валютних цінностей».

8. Оподаткування операцій з купівлі інвестиційних монет у населення здійснюється відповідно до податкового законодавства України.

9. Питання, пов'язані з виконанням (контролем) операцій з купівлі інвестиційних монет у населення і не врегульовані цією Інструкцією, регламентуються внутрішніми документами територіальних управлінь у межах, що не суперечать цій Інструкції.

II. Загальні вимоги до приймання інвестиційних монет

1. Територіальні управління купують у населення:
інвестиційні монети в належному стані;
пошкоджені інвестиційні монети.

2. Купівля інвестиційних монет у населення здійснюється за цінами, установленими Державною скарбницею України (далі – Державна скарбниця), відповідно до нормативно-правових актів Національного банку, що регулюють порядок розрахунку і встановлення цін на банківські та дорогоцінні метали.

Розрахунок здійснюється за бажанням продавця за готівку або в безготівковій формі.

Якщо сума розрахунку з продавцем інвестиційних монет за день перевищує граничну суму розрахунку готівкою, установлену нормативно-правовими актами Національного банку, то такий розрахунок здійснюється в безготівковій формі.

Переказ коштів у безготівковій формі продавцю інвестиційних монет здійснюється на підставі наданої ним інформації про реквізити, необхідні для заповнення розрахункових документів, відповідно до вимог нормативно-правових актів Національного банку з питань безготівкових розрахунків в Україні в національній валюті та в строки, визначені законодавством України.

3. Експерт здійснює операції з купівлі інвестиційних монет у приміщенні касового вузла, обладнаному системою відеоконтролю. Про здійснення операцій з купівлі інвестиційних монет у населення експерт попередньо повідомляє засобами телекомунікаційного зв'язку уповноважену особу, визначену внутрішніми документами територіальних управлінь.

Операції, пов'язані з купівлею інвестиційних монет (визначення проби, зважування, перевірка технічних характеристик тощо), проводяться експертом на робочому місці, яке має бути обладнане таким чином, щоб продавець інвестиційних монет міг спостерігати за всіма операціями, що проводяться експертом з інвестиційними монетами.

4. Експерт зважує кожен інвестиційну монету окремо та визначає чи є вона належного стану або є пошкодженою.

5. Зважування інвестиційних монет в належному стані проводиться відповідно до нормативно-правових актів Національного банку з питань здійснення операцій з банківськими металами.

Зважування пошкоджених інвестиційних монет проводиться відповідно до вимог Інструкції про порядок одержання, використання, обліку та зберігання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 06 квітня 1998 року № 84, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 28 квітня 1998 року за № 271/2711 (у редакції наказу Міністерства фінансів України від 28 листопада 2012 року № 1230, зі змінами).

6. Куплені територіальними управліннями відповідно до цієї Інструкції інвестиційні монети не підлягають поверненню продавцеві інвестиційних монет.

7. Матеріальну відповідальність за збереження інвестиційних монет, куплених протягом робочого дня, несе експерт. Забороняється зберігати куплені інвестиційні монети поза сейфом або металевою шафою, залишати їх на зберігання без оформлення відповідної квитанції.

III. Купівля інвестиційних монет у належному стані

1. Якщо експерт визначив, що інвестиційні монети є належного стану, а продавець таких інвестиційних монет погоджується з їх оцінкою, то експерт оформляє квитанцію на куплені інвестиційні

монети (далі – квитанція) (додаток 1), яка складається із двох частин: квитанції та ордера для видачі готівки, які мають відповідний номер.

У квитанції експерт зазначає таке:

реквізити, що стосуються монети;

реєстраційний номер облікової картки платника податків або серію та номер паспорта, у якому проставлено відмітку органів державної фіскальної служби про наявність права здійснювати будь-які платежі за серією та номером паспорта.

Якщо сума оцінки інвестиційних монет дорівнює або перевищує 150 000 гривень, то в квитанції експерт зазначає прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) фізичної особи, яка здійснює операцію з інвестиційними монетами, назва пред'явленого документа (паспорт або документ, що його замінює), його серія та номер, дата видачі та орган, що його видав, дата народження, місце проживання або місцеперебування (для нерезидентів – місце проживання або місце тимчасового перебування в Україні), реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта, у якому проставлено відмітку органів державної фіскальної служби про наявність права здійснювати будь-які платежі за серією та номером паспорта, та відомості про громадянство (для нерезидентів).

Також у квитанції експертом зазначаються форма розрахунку з продавцем за купівлю інвестиційних монет та реквізити рахунку продавця (у разі здійснення з ним розрахунку в безготівковій формі).

2. Безготівкові розрахунки за купівлю інвестиційних монет здійснюються шляхом переказу територіальним управлінням коштів на рахунок продавця.

У цьому разі квитанція оформляється в трьох примірниках без оформлення ордера для видачі готівки, які підписують експерт та продавець інвестиційних монет.

Один примірник квитанції експерт видає продавцю інвестиційних монет, один – залишає в себе, один – передає до служби бухгалтерського обліку для здійснення переказу коштів на рахунок продавця інвестиційних монет.

3. У разі здійснення з продавцем інвестиційних монет розрахунків за готівку квитанція оформляється у двох примірниках, які підписують експерт та продавець інвестиційних монет.

Один примірник квитанції експерт видає продавцю інвестиційних монет, один – залишає в себе.

Обидва примірники ордера для видачі готівки експерт підписує та в установленому в територіальному управлінні порядку передає працівнику служби бухгалтерського обліку для здійснення контролю та касиру для виплати готівки продавцю інвестиційних монет.

Перед отриманням готівки продавець інвестиційних монет підписує два примірники ордера для видачі готівки й отримує готівку разом з одним примірником ордера, на якому проставляється відбиток печатки (штампа) касира.

4. Куплені інвестиційні монети в належному стані експерт укладає в нові пластикові прозорі капсули.

IV. Приймання пошкоджених інвестиційних монет для оцінки

1. Купівля територіальними управліннями в населення пошкоджених інвестиційних монет здійснюється на підставі результатів експертизи, проведеної в Державній скарбниці. Експерт має повідомити продавця про те, що після прийняття територіальним управлінням інвестиційних монет для оцінки вони не повертаються продавцю.

Територіальне управління за умов згоди на це продавця приймає пошкоджені інвестиційні монети для подальшої їх оцінки Державною скарбницею. Ця операція оформляється як операція з приймання інвестиційних монет для оцінки.

Пошкоджені інвестиційні монети приймаються після очищення від жиру, бруду тощо.

Після цього експерт оформляє квитанцію на інвестиційні монети, прийняті для оцінки (додаток 2), у шести примірниках, у якій зазначаються повна характеристика і попередня оцінка цих інвестиційних монет, яка визначається за цінами на дорогоцінні метали в брукті, що діють на дату приймання територіальним управлінням інвестиційних монет для оцінки.

Під час оформлення квитанції на інвестиційні монети, прийняті для оцінки, експерт зазначає в ній інформацію про продавця відповідно до пунктів 1 розділу III цієї Інструкції та його місце прожи-

вання або місцеперебування (для нерезидентів – місце проживання або місце тимчасового перебування в Україні), а також контактний зв'язок (номер телефону).

Квитанції на інвестиційні монети, прийняті для оцінки, підписують експерт, який проводив оцінку інвестиційних монет, та продавець цінностей.

2. Інвестиційні монети, прийняті для оцінки, вкладаються в прозорий пакет. На пакет експерт наклеює етикетку або вкладає ярлик, на якій зазначаються номер квитанції на інвестиційні монети, прийняті для оцінки, дата приймання, назва інвестиційної монети, лігатурна маса, проба, сума попередньої оцінки і ставиться штамп або робиться напис «для оцінки».

3. Три примірники квитанції на інвестиційні монети, прийняті для оцінки, передаються до Державної скарбниці разом з покодженними інвестиційними монетами, один примірник видається продавцю, один – надається працівнику служби бухгалтерського обліку, один – залишається в експерта.

4. Приймання на зберігання інвестиційних монет, прийнятих для оцінки, та їх передавання до Державної скарбниці здійснюються відповідно до розділів V та VI цієї Інструкції.

5. Державна скарбниця проводить приймання інвестиційних монет, прийнятих для оцінки, у порядку, установленому нормативно-правовими актами Національного банку, що регулюють організацію роботи з цінностями в Державній скарбниці.

Після приймання посилки з інвестиційними монетами територіальному управлінню електронною поштою Національного банку надсилається підтвердження про отримання посилки.

Державна скарбниця після отримання інвестиційних монет протягом п'яти робочих днів установлює пробу, масу інвестиційних монет, здійснює їх оцінку за цінами на дорогоцінні метали в брухті, що діяли на дату прийняття територіальним управлінням інвестиційних монет для оцінки, повідомляє територіальне управління про результати остаточної оцінки електронною поштою Національного банку та повертає поштою територіальному управлінню два примірники квитанції на інвестиційні монети, прийняті для оцінки, з остаточною оціночною вартістю інвестиційних монет.

6. Державна скарбниця проводить розрахунки з територіальними управліннями за прийняті інвестиційні монети в порядку, установленому Національним банком.

7. Територіальне управління протягом трьох робочих днів з часу отримання від Державної скарбниці результатів остаточної оцінки інвестиційних монет повідомляє продавця цих монет про результати експертизи. Продавець інвестиційних монет повертає територіальному управлінню свій примірник квитанції на інвестиційні монети, прийняті для оцінки, та ставить підпис на тих примірниках квитанції, на яких зазначена остаточна оціночна вартість. Один примірник квитанції з підписом продавця про його ознайомлення з оцінкою Державної скарбниці експерт передає працівнику служби бухгалтерського обліку, один – повертає продавцю.

Виплата готівкових коштів продавцю інвестиційних монет територіальним управлінням оформлюється видатковим касовим ордером в установленому в Національному банку порядку.

У разі здійснення безготівкових розрахунків переказ коштів здійснюється відповідно до пункту 2 розділу II цієї Інструкції.

8. Забороняється виплачувати кошти або видавати аванс продавцю, інвестиційні монети якого прийняті для оцінки, до остаточної їх оцінки Державною скарбницею.

V. Передавання інвестиційних монет на зберігання

1. Усі куплені інвестиційні монети наприкінці операційного дня передаються на зберігання до грошового сховища. Для передавання цінностей експерт формує щоденний опис куплених або прийнятих для оцінки інвестиційних монет (додаток 3) (далі – щоденний опис) окремо для інвестиційних монет у належному стані (у трьох примірниках) та прийнятих для оцінки у двох примірниках) у порядку зростання номерів квитанцій.

Передавання експертом інвестиційних монет матеріально відповідальним особам здійснюється в приміщенні передсховища під відеоконтролем.

Матеріально відповідальні особи візуально оглядають інвестиційні монети в прозорих пакетах та капсулах, звіряють кількість інвестиційних монет, капсул, пакетів та написи на них із даними щоденних описів.

Після отримання згоди матеріально відповідальних осіб експерт оформляє ярлик, на якому зазначаються найменування територіального управління, дата формування, лігатурна маса, сума вкладення, прізвище та підпис експерта і ставить штамп або робить напис «для оцінки». Експерт у присутності матеріально відповідальних осіб укладає в мішок пакети з інвестиційними монетами та три примірники квитанції на інвестиційні монети, прийняті для оцінки, прошиває його горловину шпагатом, навішує підготовлений ярлик та опломбовує мішок своїм пломбіром. Матеріально відповідальні особи перевіряють правильність оформлення ярлика, приймають опломбований мішок на зберігання, звіряють відповідність маси та загальної суми з даними ярлика та щоденного опису, підписують щоденні описи.

Один примірник (у разі купівлі інвестиційних монет у належному стані – два примірники) щоденного опису передається працівнику служби бухгалтерського обліку, один – залишається в експерта.

Працівник служби бухгалтерського обліку на підставі щоденного опису здійснює відображення в бухгалтерському обліку номінальної вартості та вартості куплених інвестиційних монет у належному стані.

2. Куплені в населення інвестиційні монети в належному стані не передаються до Державної скарбниці, а залишаються в територіальному управлінні на зберіганні для подальшого їх продажу.

3. Перед звільненням експерта всі прийняті ним для оцінки інвестиційні монети, що зберігаються в грошовому сховищі, передаються відповідно до розділу VI цієї Інструкції на експертизу до Державної скарбниці, яка протягом п'яти робочих днів після отримання інвестиційних монет проводить їх оцінку і про результати повідомляє територіальне управління електронною поштою Національного банку.

4. Експерт один раз на квартал (на перше число, наступне за звітним кварталом) складає відомість про суми доходу, отриманого продавцями інвестиційних монет (додаток 4), та передає її працівнику служби бухгалтерського обліку.

VI. Передавання пошкоджених інвестиційних монет до Державної скарбниці

1. Прийняті для оцінки в населення інвестиційні монети територіальні управління передають до Державної скарбниці у вигляді посилок (мішків, інкасаторських сумок, ящиків тощо) через підрозділи перевезення цінностей Центрального сховища або територіальних управлінь (далі – підрозділ перевезення цінностей) або через Державну фельд'єгерську службу України на підставі укладеного договору.

Упаковка посылки має забезпечити збереження її вмісту, а також запобігти доступу до нього без пошкодження пломб (печаток).

2. Матеріально відповідальні особи під час формування посилок складають на інвестиційні монети опис відправлених інвестиційних монет (додаток 5) у двох примірниках та підписують його.

Матеріально відповідальні особи здійснюють формування посылки в приміщенні передсховища під відеоконтролем. До посылки вкладаються опломбовані експертом мішки без їх розкриття.

Один примірник опису відправлених інвестиційних монет укладається в посылку з інвестиційними монетами, яка надсилається до Державної скарбниці, один – передається працівнику служби бухгалтерського обліку для відображення в обліку переданих для оцінки інвестиційних монет.

На посылку навішується ярлик, на якому зазначаються найменування територіального управління, дата формування, маса брутто, оціночна вартість інвестиційних монет, укладених до посылки, та ставиться штамп або робиться напис «для оцінки». Ярлик підписують матеріально відповідальні особи.

Після завершення формування посылки матеріально відповідальні особи опломбовують (опечатають) посылку з інвестиційними монетами.

3. На відправлені інвестиційні монети матеріально відповідальні особи оформляють супровідний лист на бланку територіального управління, у якому зазначаються платіжні реквізити територіального управління, кількість місць, маса брутто, оціночна вартість інвестиційних монет. Лист підписує керівник територіального управління або його заступник.

4. Інвестиційні монети надсилаються територіальними управліннями до Державної скарбниці залежно від їх накопичення та не пізніше п'ятого робочого дня від дати їх приймання на оцінку через

підрозділи перевезення цінностей під час перевезення готівки або Державну фельд'єгерську службу України.

5. Територіальні управління посилок з інвестиційними монетами, адресовані Державній скарбниці, видають бригаді (групі) інкасаторів підрозділу перевезення цінностей (далі – інкасатори) на підставі доручення на перевезення валютних цінностей. Інкасатори перевіряють чіткість відбитків пломб-бірів (печаток), цілісність упаковки і наявність на ярликах найменування територіального управління, дати формування, маси бруто, суми оцінки і відповідних підписів працівників територіального управління.

6. Матеріально відповідальні особи складають акт про здавання-приймання посилок з інвестиційними монетами (додаток 6) (далі – акт про здавання-приймання) у трьох примірниках, які підписують матеріально відповідальні особи та інкасатори і засвідчують відбитком печатки матеріально відповідальних осіб. Один примірник цього акта та супровідний лист укладаються в пакет, що опечатується та засвідчується відбитком печатки матеріально відповідальних осіб, один – передається інкасаторам, один – залишається в територіальному управлінні.

На пакеті чітко зазначається кількість місць з інвестиційними монетами, їх вартість згідно з описом і актом про здавання-приймання, найменування та адреса територіального управління – відправника інвестиційних монет і Державної скарбниці. Пакет вручається інкасаторам для передавання за призначенням.

У разі відправлення до Державної скарбниці посилок з інвестиційними монетами через інше територіальне управління (далі – управління-отримувач) матеріально відповідальні особи складають четвертий примірник акта про здавання-приймання та супровідний лист для управління-отримувача, які передаються разом з посилкою управлінню-отримувачу для оприбуткування на відповідному рахунку.

7. Матеріально відповідальні особи управління-отримувача, через яке пересилаються посилки з інвестиційними монетами та пакет із супровідними документами до Державної скарбниці, здійснюють приймання посилок з інвестиційними монетами за кількістю місць без розпакування та зважування згідно з актом про здавання-приймання та супровідним листом для управління-отримувача, наданими інкасаторами. Усі примірники акта про здавання-приймання засвідчуються відбитком печатки та підписами матеріально відповідальних осіб, які прийняли посилку, та ставиться дата приймання. Відповідальний працівник підрозділу готівкового обігу і касових операцій управління-отримувача після приймання посилок з інвестиційними монетами готує підтвердження про їх отримання і надсилає його територіальному управлінню, яке відправило посилку. Отримані посилки та пакет із супровідними документами зберігаються в грошовому сховищі територіального управління до чергового відправлення інвестиційних монет до Державної скарбниці.

Матеріально відповідальні особи з метою подальшого відправлення посилок з інвестиційними монетами до Державної скарбниці складають окремий супровідний лист на бланку територіального управління, який підписує керівник територіального управління або його заступник, та акт про здавання-приймання в трьох примірниках, які підписують матеріально відповідальні особи та інкасатори і засвідчують відбитком печатки матеріально відповідальних осіб. Один примірник цього акта та супровідний лист передаються через інкасаторів до Державної скарбниці, один – інкасаторам, один – залишається в територіальному управлінні.

Посилки з інвестиційними монетами, що передаються до Державної скарбниці, приймають інкасатори згідно з порядком, визначеним у пункті 5 цього розділу.

Додаток 1
до Інструкції про порядок виконання операцій
з купівлі інвестиційних монет України
в населення (у редакції постанови
Правління Національного банку України
від 1 квітня 2015 року № 209)
(пункт 1 розділу III)

_____ (найменування та адреса територіального управління)

Квитанція на куплені інвестиційні монети № _____
« _____ » _____ 20__ року

Куплено в гр. _____
(прізвище, ім'я, по батькові)

Місце проживання або місцеперебування (для нерезидентів – місце проживання або місце тимчасового перебування в Україні) _____

Паспорт або документ, що його замінює, серія _____ № _____, виданий _____
_____ « _____ » _____ року.
(ким) (коли)

Дата народження _____

Відомості про громадянство (для нерезидентів) _____

Реєстраційний номер облікової картки платника податку* _____

Назва інвестиційних монет	Номинал монети	Проба	Кількість (шт.)	Лігатурна маса (г)	Ціна (грн.)	Сума (грн.)
Усього	х	х			х	

* Крім фізичних осіб, у паспортах яких проставлено відмітку органів державної фіскальної служби про наявність у них права здійснювати будь-які платежі за серією та номером паспорта.

Форма розрахунку _____
(готівкова або безготівкова)

№ рахунку продавця _____, найменування банку, у якому відкрито рахунок _____, код банку _____

Сума до виплати _____ грн.

Призначення платежу: _____

Оцінку інвестиційних монет здійснив, інвестиційні монети, зазначені в квитанції, прийняв _____
(підпис, ініціали та прізвище)

З оцінкою інвестиційних монет, які є моїм особистим майном, у сумі _____
_____ погоджуюся.
(словами)

Інвестиційні монети здав, реквізити для переказу коштів перевірів: _____
(підпис продавця)

(найменування та адреса територіального управління)

**Ордер для видачі готівки № _____
« ____ » _____ 20__ року**

Дебет рахунку	Сума (грн.)
Кредит рахунку	

Куплено в гр. _____
(прізвище, ім'я, по батькові)

Місце проживання або місцеперебування (для нерезидентів – місце проживання або місце тимчасового перебування в Україні) _____

Паспорт або документ, що його замінює, серія _____ № _____, виданий _____
_____ « ____ » _____ року.
(ким) (коли)

Дата народження _____.

Відомості про громадянство (для нерезидентів) _____.

Реєстраційний номер облікової картки платника податку* _____.

Назва інвестиційних монет	Номинал монети	Проба	Кількість (шт.)	Лігатурна маса (г)	Ціна (грн.)	Сума (грн.)
Усього	x	x			x	

* Крім фізичних осіб, у паспортах яких проставлено відмітку органів державної фіскальної служби про наявність у них права здійснювати будь-які платежі за серією та номером паспорта.

Сума до виплати _____ грн.

Призначення платежу: _____.

Готівку за продані інвестиційні монети в сумі _____ отримав.

(словами)

Отримувач: _____

(підпис)

Підпис банку _____

Додаток 2
до Інструкції про порядок виконання операцій
з купівлі інвестиційних монет України
в населення (у редакції постанови
Правління Національного банку України
від 1 квітня 2015 року № 209)
(пункт I розділу IV)

(найменування та адреса територіального управління)

**Квитанція № _____
на інвестиційні монети, прийняті для оцінки
від "___" _____ 20__ року**

Від гр. _____ (прізвище, ім'я та по батькові)
Місце проживання або місцеперебування (для нерезидентів – місце проживання або місце тимчасового перебування в Україні) _____
Паспорт або документ, що його замінює, серія № _____, виданий _____, № телефону _____, "___" _____ року.
(ким) (коли)

Форма розрахунку _____ (готівкова або безготівкова).
Дата народження _____. Відомості про громадянство (для нерезидентів) _____.
Рестраційний номер облікової картки платника податку* _____, № рахунку продавця _____.
найменування банку, у якому відкрито рахунок _____, код банку _____.

Оцінка Державної скарбниці												
Назва інвестиційних монет	Проба	Кількість (шт.)	Лігатурна маса (г)	Ціна (грн.)	Сума (грн.)	назва інвестиційних монет	проба	кількість (шт.)	Маса		вар-тість (грн.)	
									лігатурна у чистоті (г)	прийнято до сховища (г)		лігатурна у чистоті
Усього	X			X		X	X					X

-----Зворотний бік-----

Цінності для оцінки здав, реквізити для переказу коштів перевірив**:

(підпис продавця, ініціали та прізвище)

Цінності для оцінки прийняв:

(підпис експерта, ініціали та прізвище)

З оцінкою Державної скарбниці ознайомлено:

(підпис продавця інвестиційних монет, ініціали та прізвище)
« ____ » _____ 20__ року

Оцінку проводили:
Бригадир колективу (бригади)

(підпис, ініціали та прізвище)

Член(и) колективу (бригади):

(підпис, ініціали та прізвище)

(підпис, ініціали та прізвище)

Зазначені в квітанції інвестиційні монети прийняті Державною скарбницею

(підпис, ініціали та прізвище директора Державної скарбниці)
М. П.

* Крім фізичних осіб, у паспортах яких проставлено відмітку органів державної фіскальної служби про наявність у них права здійснювати будь-які платежі за серією та номером паспорта.

** Про те, що після прийняття територіальним управлінням пошкоджених інвестиційних монет для оцінки вони не повертаються продавцю, мене повідомлено.

Додаток 3
до Інструкції про порядок виконання операцій
з купівлі інвестиційних монет України
в населення (у редакції постанови
Правління Національного банку України
від 1 квітня 2015 року № 209)
(пункт 1 розділу V)

_____ (найменування територіального управління)

**Щоденний опис № _____
куплених або прийнятих для оцінки інвестиційних монет
від «___» _____ 20__ року**

Стан інвестиційної монети _____
(належний або пошкоджений)

№ з/п	Номер квитанції	Назва інвестиційних монет	Номинал монети	Проба	Кількість пакетів або капсул (шт.)	Кількість (шт.)	Лігатурна маса (г)	Ціна (грн.)	Сума (грн.)
Усього		х		х				х	

Експерт _____
(підпис, ініціали та прізвище)

Матеріально відповідальні особи: 1. _____
(підпис, ініціали та прізвище)
2. _____
(підпис, ініціали та прізвище)
3. _____
(підпис, ініціали та прізвище)

Додаток 4
до Інструкції про порядок виконання операцій
з купівлі інвестиційних монет України
в населення (у редакції постанови
Правління Національного банку України
від 1 квітня 2015 року № 209)
(пункт 4 розділу V)

_____ (найменування територіального управління)

Відомість № _____
про суми доходу, отриманого продавцями інвестиційних монет
від «__» _____ 20__ року

_____ (прізвище, ім'я та по батькові експерта)

№ з/п	Номер квитанції	Реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта, в якому проставлено відмітку органів державної фіскальної служби про наявність права здійснювати будь-які платежі за серією та номером паспорта	Загальна сума куплених інвестиційних монет (грн.)
	Усього	х	

Експерт _____
(підпис)

Додаток 5
до Інструкції про порядок виконання операцій
з купівлі інвестиційних монет України
в населення (у редакції постанови
Правління Національного банку України
від 1 квітня 2015 року № 209)
(пункт 1 розділу VI)

(найменування територіального управління)

Опис
відправлених інвестиційних монет № _____
від «__» _____ 20__ року

№ з/п	Квитанція		Назва інвестиційних монет	Проба	Кількість пакетів (шт.)	Кількість (шт.)	Лігатурна маса (г)	Ціна (грн.)	Сума (грн.)
	номер	дата							
Усього	х		х	х				х	

Матеріально відповідальні особи:

1. _____
(підпис, ініціали та прізвище)
2. _____
(підпис, ініціали та прізвище)
3. _____
(підпис, ініціали та прізвище)

Додаток 6
до Інструкції про порядок виконання операцій
з купівлі інвестиційних монет України
в населення (у редакції постанови
Правління Національного банку України
від 1 квітня 2015 року № 209)
(пункт 6 розділу VI)

Акт № _____
про здавання-приймання посилок з інвестиційними монетами

« _____ » _____ 20__ року м. _____

_____ (найменування територіального управління)

Цей акт складено матеріально відповідальними особами:

1. _____
(ініціали та прізвище)

2. _____
(ініціали та прізвище)

3. _____
(ініціали та прізвище)

у присутності інкасаторів: 1. _____
(ініціали та прізвище)

2. _____
(ініціали та прізвище)

3. _____
(ініціали та прізвище)

про те, що відповідальні за збереження інвестиційних монет матеріально відповідальні особи _____ здали,

_____ (найменування територіального управління)

а інкасатори _____
(найменування Центрального сховища або територіального управління)

прийняли в непошкодженій упаковці належним чином опломбовані (опечатані) [№ _____ пломбіра (печатки)] _____

(цифрами та словами)

посилок із інвестиційними монетами, прийнятими для оцінки.

Оціночна вартість посилок _____ гривень.

(цифрами та словами)

Здали:

1. _____
(підпис, ініціали та прізвище)

2. _____
(підпис, ініціали та прізвище)

3. _____
(підпис, ініціали та прізвище)

М. П.

Прийняли:

1. _____
(підпис, ініціали та прізвище)

2. _____
(підпис, ініціали та прізвище)

3. _____
(підпис, ініціали та прізвище)

-----Зворотний бік-----

Зазначені в цьому акті _____

(цифрами та словами)

посилки з інвестиційними монетами оціночною вартістю _____

(цифрами та словами)

доставлено та прийнято.

(інше)

Здали:

1. _____

(підпис, ініціали та прізвище)

2. _____

(підпис, ініціали та прізвище)

3. _____

(підпис, ініціали та прізвище)

Прийняли:

1. _____

(підпис, ініціали та прізвище)

2. _____

(підпис, ініціали та прізвище)

3. _____

(підпис, ініціали та прізвище)

М. П.

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 6 квітня 2015 р. № 214

Про затвердження Положення
про Комітет з питань аудиту банків України

Відповідно до статей 7, 55 та 56 Закону України «Про Національний банк України» та статей 9, 66 та 70 Закону України «Про банки і банківську діяльність», з метою забезпечення контролю за дотриманням банками, банківськими групами та аудиторськими фірмами вимог законодавства України та нормативно-правових актів Національного банку України щодо проведення щорічної аудиторської перевірки фінансової звітності, консолідованої фінансової звітності, консолідованої звітності банківської групи Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Затвердити Положення про Комітет з питань аудиту банків України, що додається.

2. Визнати такими, що втратили чинність:

постанову Правління Національного банку України від 9 вересня 2003 року № 387 «Про затвердження Положення про Комітет з питань сертифікації аудиторів банків та внесення змін до Положення про Кваліфікаційну комісію Національного банку України з питань сертифікації аудиторів, тимчасових адміністраторів та ліквідаторів банківських установ», зареєстровану в Міністерстві юстиції України 29 вересня 2003 року за № 872/8193;

постанову Правління Національного банку України від 17 лютого 2006 року № 52 «Про затвердження Змін до Положення про Комітет з питань сертифікації аудиторів банків», зареєстровану в Міністерстві юстиції України 28 лютого 2006 року за № 207/12081;

постанову Правління Національного банку України від 11 квітня 2007 року № 131 «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України з питань аудиту банків», зареєстровану в Міністерстві юстиції України 25 квітня 2007 року за № 424/13691.

3. Департаменту методології (Іваненко Н. В.) довести зміст цієї постанови до відома банків України, територіальних управлінь Національного банку України та Аудиторської палати України для використання в роботі.

4. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на першого заступника Голови Національного банку України Писарука О. В.

5. Постанова набирає чинності з дня, наступного за днем її офіційного опублікування.

Голова В. О. Гонтарева

ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Правління
Національного банку України
6 квітня 2015 року № 214

ПОЛОЖЕННЯ **про Комітет з питань аудиту банків України**

I. Загальні положення

1. Це Положення розроблено відповідно до статей 7, 55 та 56 Закону України «Про Національний банк України», статей 9, 66 та 70 Закону України «Про банки і банківську діяльність», статей 10 та 12 Закону України «Про аудиторську діяльність», статті 15 Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», нормативно-правових актів Національного банку України (далі – Національний банк) та визначає основні засади діяльності Комітету з питань аудиту банків України.

2. Комітет з питань аудиту банків України (далі – Комітет) здійснює свою діяльність на підставі законодавчих актів України та нормативно-правових актів Національного банку щодо діяльності банків та банківських груп (далі – банків), рішень Правління Національного банку, цього Положення.

3. Комітет є колегіальним органом, створеним Національним банком.

Чисельність Комітету становить дев'ять осіб. До складу Комітету входять шість представників від Національного банку, по одному представнику від Аудиторської палати України (за згодою), Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (за згодою), Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг (за згодою).

4. Комітет очолює перший заступник або заступник Голови Національного банку, який є куратором служби банківського нагляду згідно з розподілом функціональних обов'язків. Голова Комітету має заступника. У разі відсутності голови Комітету його обов'язки виконує заступник голови Комітету.

5. Персональний склад Комітету після подання кандидатур від органів (установ), зазначених у пункті 3 цього розділу, затверджується наказом Національного банку.

У разі відсутності одного з членів Комітету повноваження покладаються на особу, уповноважену виконувати його обов'язки відповідно до посадових обов'язків.

З правом дорадчого голосу на засідання Комітету можуть запрошуватися керівники структурних підрозділів центрального апарату Національного банку, які не є членами Комітету.

6. Комітет під час розгляду питань і прийняття рішень, які виносяться на засідання, може брати до уваги пропозиції та висновки, отримані від Спілки аудиторів України, Аудиторської палати України, Федерації професійних бухгалтерів і аудиторів України, банківських асоціацій та інших професійних організацій аудиторів і бухгалтерів (далі – професійні організації).

7. Правління Національного банку в разі наявності обґрунтованих підстав має право зупиняти або скасовувати рішення Комітету.

8. Терміни в цьому Положенні вживаються в значеннях, зазначених у Законі України «Про банки і банківську діяльність» та інших законах України.

II. Функції та повноваження Комітету

1. Основні функції Комітету:

1) ініціювання розроблення нових та внесення змін до чинних нормативно-правових актів Національного банку з питань зовнішнього аудиту банків, у тому числі з питань порядку ведення Національним банком Реєстру аудиторських фірм, які мають право на проведення аудиторських перевірок банків (далі – Реєстр);

2) координація роботи підрозділів банківського нагляду з метою:

контролю за виконанням банками та аудиторськими фірмами вимог нормативно-правових актів Національного банку з питань зовнішнього аудиту;

моніторингу якості проведених аудиторськими фірмами аудиторських перевірок річної фінансової звітності, консолідованої фінансової звітності, консолідованої звітності банківських груп та іншої інформації щодо фінансово-господарської діяльності (далі – фінансова звітність) банків;

3) здійснення функцій і повноважень відповідно до Порядку сертифікації аудиторів банків, який затверджується Аудиторською палатою України за погодженням із Національним банком (далі – Порядок сертифікації аудиторів банків).

2. Повноваження Комітету:

1) приймає рішення про включення аудиторської фірми до Реєстру, видачу свідоцтва (дубліката свідоцтва) про включення аудиторської фірми до Реєстру (далі – свідоцтво), продовження (відмову в продовженні) строку дії свідоцтва, анулювання свідоцтва;

2) розглядає інформацію про результати інспекційних перевірок банків, отриману від служби банківського нагляду Національного банку [у випадку наявності розбіжностей з результатами аудиторських перевірок (аудиту), висновками аудиту] та інформацію/письмові пояснення від банків і аудиторських фірм із питань проведення зовнішнього аудиту банків;

3) приймає рішення про необхідність здійснення банком у поточному році, до початку нового звітного періоду (року), повторного аудиту фінансової звітності іншою незалежною аудиторською фірмою, що включена до Реєстру [у разі виявлення Національним банком фактів порушення аудиторською фірмою або аудитором, які працюють в аудиторській фірмі (далі – аудитор), спеціальних вимог законодавства України з питань проведення аудиту, визначених статтею 20 Закону України «Про аудиторську діяльність»];

4) заслуховує керівників аудиторських фірм і/або аудиторів щодо надання пояснень про допущені ними порушення вимог законодавства України з питань проведення аудиту банків, у тому числі нормативно-правових актів Національного банку та Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг, прийнятих як національні стандарти аудиту Аудиторською палатою України (далі – стандарти аудиту);

5) отримує від банків, аудиторських фірм, професійних організацій інформацію на паперових і електронних носіях із питань, що належать до компетенції Комітету;

6) застосовує до аудиторських фірм, які мають право на проведення аудиторських перевірок банків, адекватно вчиненому порушенню заходи впливу, передбачені нормативно-правовими актами Національного банку;

7) надає пропозиції до програм підготовки аудиторів, які здійснюватимуть аудит банків, та удосконалення професійних знань аудиторів банків, розроблені Аудиторською палатою України, погоджує їх;

8) надсилає до професійних організацій запити щодо надання роз'яснень із питань аудиторської діяльності та/або дотримання аудиторськими фірмами вимог законодавства України, що регулює аудиторську діяльність, стандартів аудиту;

9) надає на розгляд Комісії Національного банку України з питань нагляду та регулювання діяльності банків, нагляду (оверсайта) платіжних систем (далі – Комісія):

пропозиції щодо визначення та призначення аудиторської фірми за її згодою для виконання певних завдань банківського нагляду або здійснення аудиторської перевірки (аудиту) фінансової звітності, а також щодо прийняття рішення про розширення аудиторською фірмою предмета аудиторської перевірки (аудиту) для конкретного (их) банку (ів);

пропозиції про застосування до банків заходів впливу за порушення нормативно-правових актів Національного банку з питань зовнішнього аудиту банків;

10) надає на розгляд Аудиторської палати України пропозиції про застосування до аудиторів та/або до аудиторських фірм відповідних стягнень, передбачених Законом України «Про аудиторську діяльність»;

11) надає інформацію з питань, що належать до компетенції Комітету, у тому числі на письмовий запит аудиторських фірм, професійних організацій, банків, органів державної влади та інших державних органів;

12) надає в межах своїх повноважень рекомендації банкам із питань зовнішнього аудиту.

III. Права та обов'язки голови і членів Комітету

1. Голова Комітету має право:

- 1) надавати пропозиції про зміни складу Комітету;
- 2) приймати рішення про призначення засідання Комітету, уключення окремих питань до порядку денного засідання, підготовку матеріалів та оформлення рішень Комітету в робочому порядку;
- 3) приймати рішення про запрошення осіб (не членів Комітету) на засідання Комітету;
- 4) надавати доручення членам Комітету в межах своїх повноважень, забезпечувати підготовку матеріалів, потрібних для прийняття рішень згідно з порядком денним засідань;
- 5) знімати з порядку денного засідання питання, за яким є потреба в отриманні та підготовці додаткових документів або доопрацюванні матеріалів, підготовлених на засідання;
- 6) підписувати або за наявності обґрунтованих підстав відхиляти прийняття рішення Комітету, надсилати запити та отримувати інформацію з питань, що належать до повноважень Комітету.

2. Голова Комітету зобов'язаний:

- 1) дотримуватися вимог законодавства України, у тому числі нормативно-правових актів Національного банку та цього Положення, під час роботи Комітету;
- 2) проводити засідання Комітету відповідно до порядку денного;
- 3) координувати та контролювати роботу структурних підрозділів центрального апарату Національного банку щодо своєчасної та якісної підготовки матеріалів для розгляду Комітетом питань, що належать до його повноважень.

3. Члени Комітету мають право:

- 1) вносити пропозиції щодо проведення засідань Комітету, проектів рішень Комітету та включення додаткових питань до порядку денного;
- 2) брати участь в обговоренні питань, що виносяться на засідання Комітету, отримувати відповідні пояснення від осіб, запрошених на засідання Комітету;
- 3) ініціювати створення комісії для перевірки дотримання вимог Національного банку щодо порядку ведення Реєстру.

4. Члени Комітету зобов'язані дотримуватися регламенту роботи Комітету, брати участь у засіданні Комітету, голосувати, а також у межах своїх повноважень виконувати доручення голови Комітету, забезпечувати підготовку матеріалів і проектів рішень Комітету для розгляду на засіданні.

5. Члени Комітету не мають права розголошувати та використовувати на свою користь або на користь третіх осіб конфіденційну інформацію, яка стала відома їм під час виконання своїх обов'язків.

6. Члени Комітету несуть установлену законодавством України відповідальність за обґрунтованість і правомірність прийнятих Комітетом рішень.

IV. Функції та обов'язки відповідального секретаря Комітету

1. Відповідальний секретар Комітету (далі – секретар Комітету) та особа, яка в разі відсутності секретаря Комітету виконує його функції та обов'язки, призначаються наказом Національного банку.

2. Секретар Комітету підпорядковується голові Комітету, а в разі його відсутності – заступникові голови Комітету.

3. Секретар Комітету виконує такі функції:

1) проводить роботу щодо підготовки проведення засідань Комітету, у тому числі з формування та погодження з головою Комітету порядку денного засідань, протокольного оформлення підсумків засідань, веде реєстр протоколів засідань Комітету;

2) отримує від членів Комітету, структурних підрозділів центрального апарату Національного банку пропозиції щодо включення до порядку денного окремих питань/унесення змін до порядку денного та проектів рішень із порушених питань, які потребують розгляду Комітетом, у формі проектів рішень і відповідних пакетів документів;

3) готує в межах своєї компетенції проекти відповідних рішень Комітету з питань ведення Реєстру;

4) забезпечує актуалізацію даних під час ведення Реєстру та його щорічне опублікування в офіційному виданні Національного банку – журналі «Вісник Національного банку України», а також розміщення Реєстру на сторінці Офіційного інтернет-представництва Національного банку України;

5) виконує функції та повноваження відповідно до Порядку сертифікації аудиторів банків;

6) здійснює заходи щодо розгляду, надання пропозицій і погодження Комітетом програм підготовки аудиторів, які здійснюватимуть аудит банків, та удосконалення професійних знань аудиторів банків, розроблені Аудиторською палатою України;

7) готує запити до професійних організацій про надання роз'яснень з питань аудиторської діяльності та/або дотримання аудиторськими фірмами вимог законодавства України, що регулює аудиторську діяльність, стандартів аудиту;

8) готує та надає інформацію з питань, що належать до компетенції Комітету, у тому числі на письмовий запит аудиторських фірм, професійних організацій, банків, органів державної влади та інших державних органів.

4. Секретар Комітету виконує такі обов'язки:

1) не пізніше ніж за два робочих дні до засідання забезпечує надання членам Комітету матеріалів із питань, які вносяться на розгляд Комітету, та проектів відповідних рішень;

2) не пізніше ніж за три робочих дні до засідання запрошує членів Комітету та інших осіб (у тому числі аудиторів, керівників аудиторських фірм, представників банків) на засідання Комітету, інформує їх про місце та час його проведення;

3) веде протоколи засідань і доводить прийняті рішення Комітету та протокольні доручення до відома членів Комітету для виконання, а в разі необхідності до банків, аудиторських фірм;

4) розглядає та здійснює перевірку пакета документів щодо його відповідності вимогам, установленим для аудиторських фірм для включення їх до Реєстру, продовження строку дії свідоцтва, унесення змін до Реєстру або видачі дубліката свідоцтва. Секретар Комітету має право підготувати запит про надання пояснень та/або уточнень щодо поданих аудиторською фірмою документів про її діяльність та/або підготувати запит до банку, якому надавалися аудиторські послуги, про підтвердження інформації (документів) аудиторської фірми;

5) оприлюднює в установленому порядку рішення Комітету з питань, пов'язаних із застосуванням до аудиторських фірм заходів впливу, організації проведення аудиту фінансової звітності банків;

6) забезпечує розміщення та регулярне оновлення Реєстру на сторінці Офіційного інтернет-представництва Національного банку України та його щорічне (станом на перше число першого місяця кожного календарного року) опублікування в офіційному виданні Національного банку – журналі «Вісник Національного банку України»;

7) готує на розгляд Комісії матеріали з питань, що належать до повноважень Комітету;

8) інформує в установленому порядку Аудиторську палату України про застосування Комітетом до аудиторських фірм відповідних заходів впливу та надає пропозиції Національного банку щодо застосування до аудиторів та/або аудиторських фірм відповідних стягнень, передбачених Законом України «Про аудиторську діяльність».

5. Секретар Комітету не має права розголошувати та використовувати на свою користь або на користь третіх осіб конфіденційну інформацію, яка стала відома йому під час виконання своїх обов'язків.

V. Регламент роботи Комітету

1. Організаційною формою діяльності Комітету є засідання.

Засідання проводяться в разі наявності питань, що потребують розгляду Комітетом.

Про місце та дату проведення засідання члени Комітету та запрошені особи мають бути проінформовані не пізніше ніж за три робочих дні.

2. Голова та члени Комітету не пізніше ніж за два робочих дні до засідання мають бути ознайомлені з документами з питань, які вносяться на розгляд Комітету, та з відповідними проектами рішень.

3. Проект рішення та доповідна записка з висновком щодо порушеного питання, яке пропонується включити до порядку денного засідання, готуються структурним підрозділом центрального апарату.

ту Національного банку або членом Комітету, що його ініціює, та подаються секретарю Комітету не пізніше ніж за три робочих дні до дати засідання Комітету.

4. Члени Комітету подають секретарю Комітету пропозиції щодо внесення змін до порядку денного засідання та/або до проектів рішень Комітету не пізніше ніж за два робочих дні до дати засідання Комітету.

5. Члену Комітету, який не має змоги безпосередньо взяти участь у засіданні Комітету, дозволяється делегувати свій голос особі, уповноваженій виконувати його обов'язки відповідно до посадових обов'язків, про що він має завчасно письмово повідомити секретаря Комітету.

6. Член Комітету не бере участі в голосуванні (візуванні) відповідного проекту рішення Комітету щодо аудиторської фірми, якщо він є пов'язаною особою з цією аудиторською фірмою та/або з її аудиторами та/або за наявності фактів, які свідчать про конфлікт інтересів.

7. Засідання веде голова Комітету, а в разі його відсутності – заступник голови Комітету.

На засіданні Комітету ведеться протокол, що оформляється секретарем Комітету.

За наявності принципових заперечень будь-кого з членів Комітету щодо прийнятого ним рішення такі заперечення обов'язково мають відобразитися в протоколі засідання Комітету.

8. Засідання вважається таким, що відбулося, у разі присутності не менше двох третин складу Комітету.

Рішення Комітету приймаються на засіданнях простою більшістю голосів. У разі рівного розподілу голосів голос голови Комітету (у разі його відсутності – заступника голови) є вирішальним.

9. За розпорядженням голови Комітету або його заступника рішення Комітету можуть прийматися в робочому порядку шляхом підписання (візування) проекту рішення Комітету більшістю членів Комітету, якщо призначення засідання Комітету з обговоренням проектів рішень Комітету є недоцільним або призведе до порушення Національним банком строків розгляду документів, установлених нормативно-правовими актами Національного банку.

Рішення Комітету вважається прийнятим у робочому порядку, якщо його завізували не менше двох третин членів Комітету, за умови обов'язкової наявності підписів тих із них, які ініціювали розгляд Комітетом відповідних питань.

10. Рішення Комітету оформляються на відповідному бланку, підписуються головою Комітету або його заступником (у разі відсутності голови Комітету).

Секретар Комітету є відповідальним за зберігання оригіналів рішень Комітету та документів, на підставі яких ці рішення приймалися.

11. Рішення Комітету набирають чинності з дати їх прийняття (якщо в рішенні не зазначений інший термін), є обов'язковими для виконання членами Комітету, структурними підрозділами центрального апарату Національного банку, банками, аудиторськими фірмами.

12. Інформація про рішення Комітету з питань, пов'язаних із застосуванням до аудиторських фірм заходів впливу та організації проведення аудиту фінансової звітності банків, у встановленому порядку розміщується на сторінці Офіційного інтернет-представництва Національного банку України.

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 9 квітня 2015 р. № 220

**Про встановлення порядку проведення операцій з купівлі
фізичними особами-резидентами готівкової іноземної валюти
для погашення кредитів в іноземній валюті**

Відповідно до вимог статті 99 Конституції України, статей 7, 25, 44, 56 Закону України «Про Національний банк України», Декрету Кабінету Міністрів України від 19 лютого 1993 року № 15-93 «Про систему валютного регулювання і валютного контролю», пункту 5 статті 1 Закону України «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування» Правління Національного банку України **постановляє:**

1. Установити такий порядок проведення операцій з купівлі фізичними особами-резидентами готівкової іноземної валюти для погашення кредитів в іноземній валюті, одержаних ними від уповноважених банків (далі – кредити):

1) купівля фізичними особами-резидентами готівкової іноземної валюти для погашення кредитів здійснюється в порядку, установленому в нормативно-правовому акті Національного банку України, що регулює порядок та умови проведення валютно-обмінних операцій на території України, та з урахуванням особливостей, установлених цією постановою;

2) збір на обов'язкове державне пенсійне страхування не сплачується з операцій з купівлі фізичними особами-резидентами готівкової іноземної валюти для погашення кредитів, у тому числі для сплати процентів, нарахованих за користування цим кредитом;

3) банк здійснює продаж готівкової іноземної валюти в сумі, що не перевищує обсяг зобов'язань в іноземній валюті фізичної особи-позичальника за кредитним договором. Банк зобов'язаний забезпечити контроль за неухильним дотриманням фізичною особою-резидентом вимоги щодо цільового використання купленої готівкової іноземної валюти на цілі виконання власних зобов'язань цього позичальника в іноземній валюті за кредитним договором, укладеним з уповноваженим банком-кредитором;

4) у квитанції про здійснення валютно-обмінної операції додатково зазначаються інформація про те, що іноземна валюта куплена для погашення кредиту, номер та дата відповідного кредитного договору, що є підставою для купівлі іноземної валюти.

2. Пункт 4 розділу III Інструкції про порядок організації та здійснення валютно-обмінних операцій на території України, затвердженої постановою Правління Національного банку України від 12 грудня 2002 року № 502, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 14 січня 2003 року за № 21/7342 (у редакції постанови Правління Національного банку України від 30 квітня 2014 року № 249), викласти в такій редакції:

«4. Банку, фінансовій установі забороняється відмовляти в здійсненні валютно-обмінних операцій за наявності відповідних коштів, а також операції сторно».

3. Департаменту відкритих ринків (Чурій О. Є.) довести зміст цієї постанови до відома територіальних управлінь Національного банку України та банків України для використання в роботі, а банкам України – до відома їх клієнтів.

4. Постанова набирає чинності з дня, наступного за днем її офіційного опублікування.

5. Контроль за виконанням цієї постанови залишаю за собою.

Голова В. О. Гонтарева

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 9 квітня 2015 р. № 222

Про внесення змін до постанови Правління Національного банку України
від 23 лютого 2015 року № 124

Відповідно до вимог статті 99 Конституції України, статей 7, 15, 25, 44, 56 Закону України «Про Національний банк України», статей 5, 11, 13, 16 Декрету Кабінету Міністрів України від 19 лютого 1993 року № 15-93 «Про систему валютного регулювання і валютного контролю» Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Внести до постанови Правління Національного банку України від 23 лютого 2015 року № 124 «Про особливості здійснення деяких валютних операцій» (зі змінами) такі зміни:

підпункт 2 пункту 1 після абзацу третього доповнити новим абзацом четвертим такого змісту:

«З метою запобігання непродуктивному відпливу капіталу за кордон Національний банк України має право запитувати й отримувати від уповноваженого банку копії додаткових документів, необхідних для з'ясування обставин щодо конкретної операції, інформація про яку була включена до відповідного реєстру».

У зв'язку з цим абзаци четвертий, п'ятий уважати відповідно абзацами п'ятим, шостим; після пункту 3 доповнити новим пунктом 4 такого змісту:

«4. Вимоги підпункту 3 пункту 1 цієї постанови не поширюються на імпортні операції резидентів з купівлі:

життєво необхідних товарів, визначених абзацами другим, сьомим та дев'ятим частини першої статті 5 Закону України «Про заходи щодо стабілізації платіжного балансу України відповідно до статті XII Генеральної угоди з тарифів і торгівлі 1994 року» (далі – Закон), за умови, що перерахування резидентами коштів за такими операціями здійснюються в країну походження цих товарів на рахунок їх виробника або пов'язаної з ним особи, що зареєстрована в цій країні. Для цілей застосування цього абзацу під пов'язаною особою розуміється юридична особа, корпоративними правами якої прямо/опосередковано володіє виробник, або яка прямо/опосередковано володіє корпоративними правами виробника, або яка має спільних із виробником власників корпоративних прав (копії документів, що засвідчують такі відносини власності, мають бути підтверджені виробником та подані до Національного банку України разом з відповідними реєстрами);

життєво необхідних товарів, визначених абзацом восьмим частини першої статті 5 Закону, а також товарів військового призначення, товарів подвійного використання та послуг (технічної допомоги) подвійного використання, визначених Законом України «Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання».

Уповноважені банки здійснюють авансові платежі (попередню оплату) за імпортними операціями, які зазначені в цьому пункті, з дотриманням вимог підпункту 2 пункту 1 цієї постанови».

У зв'язку з цим пункти 4 – 7 вважати відповідно пунктами 5 – 8.

2. Департаменту відкритих ринків (Чурій О. Є.) довести зміст цієї постанови до відома територіальних управлінь Національного банку України та банків України для використання в роботі, а банкам України – до відома їх клієнтів.

3. Постанова набирає чинності з дня, наступного за днем її офіційного опублікування.

4. Контроль за виконанням цієї постанови залишаю за собою.

Голова В. О. Гонтарева

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 9 квітня 2015 р. № 224

Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів
Національного банку України

Відповідно до статей 6, 7, 15, 42 та 56 Закону України «Про Національний банк України», з метою сприяння виконанню міждержавних та міжурядових угод про надання Україні фінансової підтримки, урахувавши звернення Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Внести до Тарифів на послуги (операції), що надаються (здійснюються) Національним банком України в системі електронних платежів та у сфері розрахунково-касового обслуговування, затверджених постановою Правління Національного банку України від 12 серпня 2003 року № 333, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 10 вересня 2003 року за № 784/8105 (зі змінами), такі зміни:

1) послугу (операцію) під номером 49 викласти в такій редакції:

№ послуги (операції)	Найменування послуг (операцій)	Тарифи
1	2	3
49	Купівля-продаж валютних коштів для клієнтів Національного банку України, які фінансуються з Державного бюджету України:	
	купівля іноземної валюти	0,1% від суми гривень, направленої на купівлю валюти
	продаж іноземної валюти ⁹	0,05% від суми гривень, отриманої від продажу валюти

2) доповнити Тарифи виноскою 9 такого змісту:

«⁹ Для Державної казначейської служби України операції з продажу іноземної валюти здійснюються безплатно, для Міністерства фінансів України операції з продажу іноземної валюти, що надходить на його рахунки в рамках виконання міждержавних та міжурядових угод про надання Україні фінансової підтримки, здійснюються безплатно».

2. Внести до Тарифів на організаційні послуги та інші види послуг (операцій), що надаються (здійснюються) Національним банком України, затверджених постановою Правління Національного банку України від 12 серпня 2003 року № 333, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 10 вересня 2003 року за № 785/8106 (зі змінами), таку зміну:

1) послугу (операцію) під номером 22 викласти в такій редакції:

№ послуги (операції)	Найменування послуг (операцій)	Тарифи
1	2	3
22	Купівля-продаж державних цінних паперів на первинному та вторинному ринках для юридичних осіб	0,1% від суми операції, але не більше 1 500 грн.

3. Операційному департаменту (Подік С. М.) довести зміст цієї постанови до відома територіальних управлінь Національного банку України, Міністерства фінансів України, Державної казначейської служби України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.

4. Постанова набирає чинності з дня, наступного за днем її офіційного опублікування.

Голова В. О. Гонтарева

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 9 квітня 2015 р. № 229

Про внесення змін до Положення про кредитування
Національним банком України Фонду гарантування вкладів фізичних осіб

Відповідно до статей 6, 42, 56 Закону України «Про Національний банк України», статей 19, 20, 25 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», з метою забезпечення захисту інтересів вкладників банків Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Внести до Положення про кредитування Національним банком України Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 18 березня 2013 року № 95, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 3 квітня 2013 року за № 543/23075 (зі змінами), такі зміни:

1) у главі 1:

у пункті 1.1 слова «на виплату відшкодування вкладникам учасників Фонду за недоступними вкладками» замінити словами та цифрами «на виплати, визначені пунктами 1, 4, 6 частини 2 статті 20 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб»;

пункт 1.5 після слів «поточних виплат Фонду» доповнити словами та цифрами «на виплати, передбачені пунктом 1.1 цього Положення»;

абзац п'ятий пункту 1.6 виключити;

у пункті 1.10 слова «з виплати відшкодувань вкладникам іншого учасника Фонду за недоступними вкладками» замінити словами та цифрами «з виплат, передбачених пунктом 1.1 цього Положення»;

2) підпункт «в» пункту 2.1 глави 2 викласти в такій редакції:

«в) прогнозні графіки із щомісячною розбивкою на строк користування кредитом:

надходжень, у тому числі від сплати регулярного та спеціального збору до Фонду;

витрат Фонду, у тому числі зобов'язань, пов'язаних із виплатами, передбаченими пунктом 1.1 цього Положення».

2. Департаменту відкритих ринків (Чурій О. Є.) довести зміст цієї постанови до відома Фонду гарантування вкладів фізичних осіб для використання в роботі.

3. Постанова набирає чинності з дня, наступного за днем її офіційного опублікування.

4. Контроль за виконанням цієї постанови залишаю за собою.

Голова В. О. Гонтарева

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 14 квітня 2015 р. № 234

Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів
Національного банку України

Відповідно до статей 7, 44 Закону України «Про Національний банк України», статей 11, 13, 16 Декрету Кабінету Міністрів України від 19 лютого 1993 року № 15-93 «Про систему валютного регулювання і валютного контролю», а також з метою вдосконалення нормативно-правових актів Національного банку України Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Внести до Положення про порядок надання небанківським фінансовим установам, національному оператору поштового зв'язку генеральних ліцензій на здійснення валютних операцій, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 9 серпня 2002 року № 297, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 29 серпня 2002 року за № 712/7000 (зі змінами), такі зміни:

1) у пункті 3.3 глави 3 слова «або уповноваженої ним посадової особи Національного банку, яка за розподілом функціональних обов'язків здійснює загальне керівництво Департаментом контролю, методології та ліцензування валютних операцій» замінити словами «або уповноваженої особи Національного банку»;

2) у пункті 4.4 глави 4 слова «Департаменту контролю, методології та ліцензування валютних операцій» замінити словами «Національного банку»;

3) у додатках 2, 5, 6 до Положення слова «або уповноважена ним посадова особа Національного банку України, яка за розподілом функціональних обов'язків здійснює загальне керівництво Департаментом контролю, методології та ліцензування валютних операцій» замінити словами «або уповноважена особа Національного банку України»;

4) у додатку 5 до Положення слова «Департаменту контролю, методології та ліцензування валютних операцій» замінити словами «Департаменту реєстраційних питань та ліцензування».

2. Внести до Положення про порядок видачі резидентам індивідуальних ліцензій на переказування іноземної валюти за межі України з метою придбання облігацій зовнішніх державних позик України, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 29 січня 2003 року № 35, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 17 лютого 2003 року за № 120/7441 (зі змінами), такі зміни:

1) у пункті 1.5 глави 1 слова «Департамент контролю, методології та ліцензування валютних операцій Національного банку (далі – Департамент)» замінити словами «Національний банк»;

2) в абзаці другому пункту 4.6 глави 4 слова «Управлінні діловодства» замінити словами «управлінні діловодства та забезпечення діяльності Правління Національного банку України Департаменту з корпоративних питань»;

3) у додатках 2, 3, 6 до Положення слова «або уповноважена ним посадова особа Національного банку України, яка за розподілом функціональних обов'язків здійснює загальне керівництво Департаментом контролю, методології та ліцензування валютних операцій» замінити словами «або уповноважена особа Національного банку України»;

4) у додатку 7 до Положення слова «Департамент контролю, методології та ліцензування валютних операцій» замінити словами «Департамент реєстраційних питань та ліцензування»;

5) у тексті Положення слово «Департамент» у всіх відмінках замінити словами «Національний банк» у відповідних відмінках.

3. Пункт 6 постанови Правління Національного банку України від 30 грудня 2003 року № 597 «Про переказування коштів у національній та іноземній валюті на користь нерезидентів за деякими операціями», зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 5 лютого 2004 року за № 159/8758 (зі змінами), доповнити новим абзацом такого змісту:

«переказування благодійними організаціями благодійної допомоги та переказ коштів Міністерством охорони здоров'я України за межі України для оплати лікування фізичних осіб на підставі документів, що підтверджують необхідність такого лікування в іноземному медичному закладі».

4. Внести до Положення про порядок видачі резидентам погодження Національного банку України на проведення окремих операцій, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 30 грудня 2003 року № 597, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 5 лютого 2004 року за № 159/8758 (зі змінами), такі зміни:

1) у главі 1:

у пункті 1.1 слова «Погодження видається» замінити словами «Національний банк України (далі – Національний банк) видає погодження»;

пункти 1.4 та 1.5 виключити;

2) у пункті 3.2 глави 3 слова «Управлінні діловодства Національного банку (управлінні, відділі діловодства Управління)» замінити словами «управлінні діловодства та забезпечення діяльності Правління Національного банку України Департаменту з корпоративних питань»;

3) у главі 4:

у пункті 4.3 слово «(Управління)» виключити;

в абзаці другому пункту 4.7 слова «Управлінні діловодства Національного банку (управлінні, відділі діловодства Управління)» замінити словами «управлінні діловодства та забезпечення діяльності Правління Національного банку України Департаменту з корпоративних питань»;

в абзаці третьому пункту 4.8 слова «резидент самостійно подає оригінал погодження до Управління» замінити словами «оригінал погодження використовується»;

пункт 4.9 викласти в такій редакції:

«4.9. У разі втрати або пошкодження погодження Національний банк видає його дублікат. Дублікат погодження оформляється на бланку Національного банку та підписується Головою Національного банку (уповноваженою особою Національного банку). Дублікат погодження у верхньому правому кутку містить слово «Дублікат», його текст ідентичний тексту погодження»;

4) в абзаці другому пункту 5.4 глави 5 слово «Департамент» у всіх відмінках замінити словами «Національний банк» у відповідних відмінках, а слово «Управлінню» – словами «територіальному управлінню Національного банку»;

5) у додатках до Положення слова «(територіальне управління)» виключити;

6) у додатках 4, 5, 6, 7, 9 до Положення слова «Голова або вповноважена ним особа [Начальник територіального управління або вповноважена ним особа]» замінити словами «Голова Національного банку України або вповноважена особа Національного банку України»;

7) у тексті Положення слова «Департамент (Управління)» у всіх відмінках замінити словами «Національний банк» у відповідних відмінках.

5. Внести до Положення про порядок надання банкам і філіям іноземних банків генеральних ліцензій на здійснення валютних операцій, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 15 серпня 2011 року № 281, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 6 вересня 2011 року за № 1054/19792 (зі змінами), такі зміни:

1) у пункті 4.3 розділу IV слова «ним посадової» виключити;

2) у додатках 2, 3, 6, 7 до Положення слова «або уповноважена ним посадова особа Національного банку України, яка за розподілом функціональних обов'язків здійснює загальне керівництво Департаментом контролю, методології та ліцензування валютних операцій» замінити словами «або уповноважена особа Національного банку України»;

3) у додатку 6 до Положення слова «Департаменту контролю, методології та ліцензування валютних операцій» замінити словами «Департаменту реєстраційних питань та ліцензування».

6. Визнати такою, що втратила чинність, постанову Правління Національного банку України від 29 січня 2003 року № 36 «Про здійснення операцій з цінними паперами українських емітентів», зареєстровану в Міністерстві юстиції України 5 лютого 2003 року за № 90/7411 (зі змінами).

7. Департаменту методології (Іваненко Н. В.) довести зміст цієї постанови до відома територіальних управлінь Національного банку України та банків України для використання в роботі.

8. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на першого заступника Голови Національного банку України Писарука О. В.

9. Постанова набирає чинності з дня, наступного за днем її офіційного опублікування.

Голова В. О. Гонтарева

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 14 квітня 2015 р. № 248

Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів
Національного банку України

Відповідно до вимог статті 99 Конституції України, статей 7, 25, 44, 56 Закону України «Про Національний банк України», Декрету Кабінету Міністрів України від 19 лютого 1993 року № 15-93 «Про систему валютного регулювання і валютного контролю» Правління Національного банку України **постановляє:**

1. Постанову Правління Національного банку України від 31 березня 2014 року № 182 «Про приведення лімітів відкритої валютної позиції банківської системи України до міжнародних стандартів» доповнити після пункту 4 новим пунктом 5 такого змісту:

«5. Уповноважені банки мають право здійснювати купівлю іноземної валюти, що надходить від іноземних інвесторів для збільшення статутних капіталів цих банків, у сумі, що не перевищує або дорівнює обсягу валютних резервів, які на дату проведення цієї операції не включені до розрахунку загальної (довгої/короткої) відкритої валютної позиції.

Уповноважені банки, які проводять операцію, зазначену в абзаці першому цього пункту, повинні включити до розрахунку загальної (довгої/короткої) відкритої валютної позиції резерви понад установлений у графіку відсоток у розмірі, еквівалентному розміру викупленої іноземної інвестиції».

У зв'язку з цим пункти 5 – 10 уважати відповідно пунктами 6 – 11.

2. Затвердити Зміни до постанови Правління Національного банку України від 3 березня 2015 року № 160 «Про врегулювання ситуації на грошово-кредитному та валютному ринках України», що додаються.

3. Департаменту відкритих ринків (Чурій О. Є.) довести зміст цієї постанови до відома територіальних управлінь Національного банку України та банків України для використання в роботі, а банкам України – до відома їх клієнтів.

4. Постанова набирає чинності з дня, наступного за днем її офіційного опублікування.

5. Контроль за виконанням цієї постанови залишаю за собою.

Голова В. О. Гонтарева

ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Правління
Національного банку України
14 квітня 2015 року № 248

ЗМІНИ
до постанови Правління Національного банку України
«Про врегулювання ситуації на грошово-кредитному
та валютному ринках України»

1. Абзац тринадцятий пункту 2 після слів «(зі змінами)» доповнити словами «(далі – Класифікатор)».

2. У пункті 6:

1) абзац шостий підпункту 2 викласти в такій редакції:

«Зазначена вимога не поширюється на валютні операції на умовах «своп», а також на операції з купівлі іноземної валюти, що надходить від іноземних інвесторів для збільшення статутних капіталів банків»;

2) абзац п'ятий підпункту 13 викласти в такій редакції:

«Вимоги цього підпункту та підпункту 15 цього пункту не поширюються на випадки купівлі іноземної валюти фізичними особами для виконання власних зобов'язань в іноземній валюті за кредитними договорами, укладеними з уповноваженими банками»;

3) підпункт 14 викласти в такій редакції:

«14) уповноважений банк не має права купувати іноземну валюту за дорученням клієнта-резидента (крім фізичної особи), що має кошти в іноземних валютах, розміщених на поточних та депозитних рахунках у цьому та/або інших уповноважених банках. Такий клієнт-резидент виконує зобов'язання в іноземній валюті за рахунок наявних у нього коштів в іноземній валюті.

Контроль за дотриманням цієї вимоги здійснюється уповноваженим банком на дату подання клієнтом заяви на купівлю іноземної валюти (дату надання Національному банку України інформації про цю операцію у відповідному реєстрі).

Зазначена заборона на проведення операції з купівлі іноземної валюти не поширюється на випадок, коли загальна сума коштів в іноземних валютах, що розміщені на поточних і депозитних рахунках клієнта в уповноважених банках на дату подання клієнтом заяви на купівлю іноземної валюти, менша, ніж 10 000 доларів США (в еквіваленті за офіційним курсом гривні до відповідних валют).

Для цілей застосування вимог цього підпункту загальна сума коштів в іноземних валютах, що розміщені на поточних і депозитних рахунках клієнта в уповноважених банках на дату подання клієнтом заяви про купівлю іноземної валюти, визначається виходячи із залишку коштів в іноземних валютах на рахунках клієнта на початок цього операційного дня (без урахування сум, що надійдуть на рахунки клієнта протягом дня) в еквіваленті за офіційним курсом гривні до відповідних валют та без урахування коштів в іноземних валютах:

на вкладних (депозитних) рахунках клієнта, майнові права на які надані банку в заставу відповідно до договору застави, за умови забезпечення безперервного контролю і доступу банку-кредитора до цих коштів у разі невиконання клієнтом зобов'язань за кредитним договором. Зазначене виключення не поширюється на кошти, розміщені на вкладному (депозитному) рахунку в банку, майнові права за якими надані банку в заставу після 15 квітня 2015 року, крім випадків, коли таке надання пов'язано з необхідністю покриття боргу вкладом (депозитом) з урахуванням ризику перерахування однієї валюти в іншу на рівні, що склався до 15 квітня 2015 року включно, та не спричинено заміною застави за цим зобов'язанням;

що були розміщені на депозитних рахунках до дати набрання чинності цією постановою;

які розміщені на рахунку(ах) у банку, віднесеному до категорії неплатоспроможних, щодо якого запроваджена процедура тимчасової адміністрації або щодо якого здійснюється ліквідація;

на рахунках клієнта, що були куплені ним, але не використані в установлений законодавством строк;

на рахунках клієнта, за якими були надані платіжні доручення, що не виконані банками у зв'язку з уключенням їх до відповідних реєстрів, що подані до Національного банку України в період до дати подання клієнтом заяви про купівлю іноземної валюти включно (крім операцій клієнта, за якими було отримано від Національного банку України повідомлення про непідтвердження можливості їх здійснення);

на рахунках клієнта, на які накладено арешт;

на рахунку клієнта-посередника, що отримані ним за договорами комісії, доручення, консигнації, агентськими угодами та підлягають подальшому перерахуванню власникам цих коштів;

на рахунках клієнта, якими представлені страхові резерви [для операцій з купівлі іноземної валюти страховиками, Моторним (транспортним) страховим бюро України];

що надійшли на рахунок клієнта як кредит/позику від Міністерства фінансів України, від міжнародних фінансових організацій, членом яких є Україна, або від міжнародних фінансових організацій, за договорами з якими Україна зобов'язалася забезпечувати правовий режим, який надається іншим міжнародним фінансовим організаціям (за умови наявності зобов'язань цільового використання коштів кредиту/позики);

що надійшли на рахунок клієнта за проектами (програмами) міжнародної технічної допомоги, що пройшли державну реєстрацію, та мають використовуватися відповідно до обумовлених таким проектом (програмою) цілей.

Клієнт-резидент (крім фізичних осіб) з метою здійснення операції з купівлі іноземної валюти зобов'язаний надати уповноваженому банку інформацію про загальну суму коштів в іноземній валюті, що розміщені на поточних і депозитних рахунках клієнта в уповноважених банках (або їх відсутність) та інформацію щодо наявності у клієнта підстав для застосування виключень, передбачених цим підпунктом, на дату подання заяви [підтвердження має бути засвідчене підписом клієнта (для юридичних осіб – підписом керівника або уповноваженої ним особи) і відбитком його печатки (за наявності) або, якщо це передбачено договором банківського рахунку, – в електронному вигляді засобами програмно-технічного комплексу «клієнт-банк», «клієнт-Інтернет-банк» тощо].

Вимоги цього підпункту не поширюються на випадки купівлі іноземної валюти страховиком – членом ядерного страхового пулу за договорами страхування/перестраховування відповідальності за ядерну шкоду із нерезидентами – страховиками/перестраховиками (іноземними ядерними страховими пулами).

У зв'язку із запровадженням обмежень, передбачених цим підпунктом, уповноваженому банку дозволяється здійснювати за дорученням клієнта обмін іноземної валюти 1-ої групи Класифікатора на іноземну валюту 2-ї групи Класифікатора для виконання зобов'язань клієнта у цій валюті);

4) у підпункті 15:

абзац другий викласти в такій редакції:

«Якщо сума заяви про купівлю іноземної валюти/платіжного доручення на перерахування за межі України іноземної валюти дорівнює або більше еквівалента 50 000 доларів США на дату заяви/платіжного доручення, то уповноважений банк подає разом із реєстром копії документів (у сканованому вигляді), які є підставою для здійснення цих операцій. Інформація за заявами про купівлю іноземної валюти, у яких сума менша, ніж зазначена, надається у реєстрах в узагальненому вигляді. Інформація за платіжними дорученнями в іноземній валюті на переказ коштів за межі України, у яких сума менша, ніж зазначена, до реєстрів не надається»;

абзац третій після слів «що подаються» доповнити словами «до Національного банку України»;

абзаци четвертий, п'ятий викласти в такій редакції:

«за операціями з імпорту товарів – довідку Державної фіскальної служби України про відсутність у клієнта заборгованості з податків, зборів, платежів (за формою, затвердженою наказом Міністерства доходів і зборів України від 10 жовтня 2013 року № 567, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 31 жовтня 2013 року за № 1842/24374), а також у передбачених постановою Правління Національного банку України від 30 грудня 2003 року № 597 «Про переказування коштів у національній та іноземній валюті на користь нерезидентів за деякими операціями», зареєстрованою в Міністерстві юстиції України 5 лютого 2004 року за № 159/8758 (зі змінами), випадках відповідний акт цінкової експертизи (погодження);

за операцією з купівлі та/або перерахування за кордон коштів в іноземній валюті, отриманих від продажу іноземним інвестором на фондовій біржі боргових цінних паперів (крім державних облігацій

України), – довідку Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про відсутність підстав для включення емітента таких цінних паперів до переліку емітентів, що мають ознаки фіктивності, та ознак маніпулювання цінами під час здійснення відповідних операцій з такими цінними паперами»;

після абзацу дев'ятого доповнити новим абзацом десятим такого змісту:

«Операція клієнта, інформація про яку була включена банком до реєстру, що був поданий до Національного банку України, та для здійснення якої планувалася купівля іноземної валюти, може бути виконана клієнтом за рахунок власних (некуплених) коштів в іноземній валюті (у межах погодженої суми купівлі) без повторного включення інформації про переказ цих коштів до реєстру (за умови, що за операцією клієнта не було отримано від Національного банку України повідомлення про невідтвердження можливості її здійснення)».

У зв'язку з цим абзац десятий уважати абзацом одинадцятим.

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 15 квітня 2015 р. № 255

Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів
Національного банку України

Відповідно до статей 7, 44 Закону України «Про Національний банк України», статей 11, 13, 16 Декрету Кабінету Міністрів України від 19 лютого 1993 року № 15-93 «Про систему валютного регулювання і валютного контролю», а також з метою вдосконалення нормативно-правових актів Національного банку України Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Внести до розділу 3 Положення про валютний контроль, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 8 лютого 2000 року № 49, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 4 квітня 2000 року за № 209/4430 (зі змінами), такі зміни:

1) у пункті 3.4:

абзац другий та виноску виключити.

У зв'язку з цим абзаци третій – шостий вважати відповідно абзацами другим – п'ятим;

в абзаци другому слова «Департаменту контролю, методології та ліцензування валютних операцій Національного банку» замінити словами «структурного підрозділу центрального апарату Національного банку, до компетенції якого належить здійснення валютного контролю за банками, іншими фінансовими установами, національним оператором поштового зв'язку, або уповноважена особа Національного банку»;

в абзаци третьому слова «та уповноважена ним посадова особа» замінити словами «або уповноважена особа»;

доповнити пункт після абзацу третього новим абзацом четвертим такого змісту:

«Під сумою штрафу в цьому пункті слід розуміти суму (вартість), еквівалентну певній сумі в доларах США, перерахованій у валюту України за офіційним курсом гривні до іноземних валют і банківських металів, установленим Національним банком, що діє на 0 годин дня складання відповідного протоколу порушення валютного законодавства».

У зв'язку з цим абзаци четвертий, п'ятий вважати відповідно абзацами п'ятим, шостим;

2) у пункті 3.5:

перше речення абзацу другого викласти в такій редакції:

«Структурний підрозділ центрального апарату Національного банку, до компетенції якого належить здійснення валютного контролю за банками, іншими фінансовими установами, національним оператором поштового зв'язку, надсилає постанову або постанову Правління Національного банку порушнику»;

абзац третій виключити.

У зв'язку з цим абзаци четвертий, п'ятий вважати відповідно абзацами третім, четвертим.

2. У пункті 2.2 глави 2 Положення про здійснення уповноваженими банками контролю за проведенням резидентами та нерезидентами, до яких застосовані спеціальні санкції згідно зі статтею 37 Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність», валютних операцій через ці банки, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 21 травня 2003 року № 198, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 9 червня 2003 року за № 463/7784 (зі змінами), слова «Департаменту контролю, методології та ліцензування валютних операцій» замінити словами «структурному підрозділу центрального апарату Національного банку, до компетенції якого належить здійснення валютного контролю за банками, іншими фінансовими установами, національним оператором поштового зв'язку».

3. Внести до Положення про порядок проведення виїзних, невиїзних (камеральних) перевірок щодо дотримання банками, іншими фінансовими установами, національним оператором поштового зв'язку вимог валютного законодавства України та перевірок пунктів обміну іноземної валюти на

території України, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 21 вересня 2007 року № 338, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 26 жовтня 2007 року за № 1220/14487 (зі змінами), такі зміни:

1) у першому реченні абзацу першого пункту 1.3 глави 1 слова «Департаменту контролю, методології та ліцензування валютних операцій» замінити словами «структурного підрозділу центрального апарату Національного банку, до компетенції якого належить здійснення валютного контролю за банками, фінансовими установами»;

2) у першому реченні абзацу першого пункту 2.1 глави 2 слова «не частіше одного разу на рік» замінити словами «не рідше одного разу на 36 місяців із дня останньої планової перевірки».

4. Департаменту методології (Іваненко Н. В.) довести зміст цієї постанови до відома територіальних управлінь Національного банку України та банків України для використання в роботі.

5. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на першого заступника Голови Національного банку України Писарука О. В.

6. Постанова набирає чинності з дня, наступного за днем її офіційного опублікування.

Голова В. О. Гонтарева

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 15 квітня 2015 р. № 259

Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів
Національного банку України

Відповідно до статей 7, 15, 42, 55, 56 Закону України «Про Національний банк України», статей 66, 67 Закону України «Про банки і банківську діяльність», статті 42 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», з метою підвищення ефективності та забезпечення стабільної діяльності банків України Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Внести до пункту 1 додатка 1 до Положення про надання Національним банком України стабілізаційних кредитів банкам України, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 13 липня 2010 року № 327, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 липня 2010 року за № 540/17835 (зі змінами), такі зміни:

1) абзац другий підпункту 1.12 викласти в такій редакції:

«Нерухомість як єдиний (цілісний) майновий комплекс може прийматися в забезпечення як окремо, так і разом із корпоративними правами на частку в статутному капіталі юридичної особи, яка є власником цієї нерухомості, оцінку яких здійснено незалежним суб'єктом оціночної діяльності, що відповідає вимогам та критеріям, визначеним у пункті 2.1 глави 2 Положення про надання Національним банком України стабілізаційних кредитів банкам України»;

2) в абзаці першому підпункту 1.14 слова «забезпеченням за якими є іпотека» замінити словами «виконання зобов'язань за якими в повному обсязі забезпечене іпотекою».

2. Внести до постанови Правління Національного банку України від 25 вересня 2014 року № 602 «Про заходи щодо забезпечення повернення кредитів, наданих Національним банком України» (зі змінами) такі зміни:

1) після пункту 19 доповнити постанову новим пунктом 20 такого змісту:

«20. Банк, що втратив статус перехідного банку, який був створений відповідно до абзацу другої частини шістнадцятої статті 42 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», зобов'язаний подати до Національного банку клопотання про зміну істотних умов для укладення відповідно до цієї постанови нового кредитного договору (на всю суму заборгованості на заміну раніше укладених із Національним банком кредитних договорів) і нового договору застави/іпотеки (щодо раніше наданого Національному банку забезпечення).

У разі невідповідності такого забезпечення вимогам цієї постанови банк протягом шести місяців після втрати статусу перехідного має надати забезпечення згідно з її вимогами».

У зв'язку з цим пункти 20 – 22 вважати відповідно пунктами 21 – 23;

2) пункти 8 та 10 додатка 1 до постанови викласти в такій редакції:

«8. Нерухоме майно, крім об'єктів незавершеного будівництва, яке перебуває на території України.

Нерухомість як єдиний (цілісний) майновий комплекс може прийматися в забезпечення як окремо, так і разом із корпоративними правами на частку в статутному капіталі юридичної особи, яка є власником цієї нерухомості, оцінку яких здійснено незалежним суб'єктом оціночної діяльності, що відповідає вимогам та критеріям, визначеним у пункті 7 постанови Правління Національного банку України від 25 вересня 2014 року № 602 «Про заходи щодо забезпечення повернення кредитів, наданих Національним банком України» (зі змінами).

Коригуючий коефіцієнт для цих видів забезпечення в разі укладення договору фінансової поруки з власником істотної участі в банку/контролером – 0,8; у разі неукладення договору фінансової поруки з власником істотної участі в банку/контролером – 0,5»;

«10. Майнові права за укладеними банком-позичальником кредитними договорами з юридичними особами, фізичними особами-підприємцями, фізичними особами, виконання зобов'язань за якими в повному обсязі забезпечене іпотекою, крім об'єктів незавершеного будівництва, за умови, що:

1) заборгованість за кредитами класифікована за I та II категоріями якості відповідно до нормативно-правового акта Національного банку України з питань формування та використання резервів для відшкодування можливих втрат за активними банківськими операціями;

2) строк дії кредитного договору не менший, ніж строк повернення заборгованості відповідно до графіка повернення заборгованості;

3) заборгованість за кредитом обліковується за відповідним балансовим рахунком банку не менше ніж 180 календарних днів;

4) стан обслуговування боргу протягом останніх 180 календарних днів поспіль визначений як «високий» або «добрий»;

5) кредитні договори укладені не з пов'язаними з банком особами;

6) оцінка забезпечення здійснена відповідно до законодавства України.

Коригуючий коефіцієнт для цього виду забезпечення в разі укладення договору фінансової поруки з власником істотної участі в банку/контролером – 0,6; у разі неукладення договору фінансової поруки з власником істотної участі в банку/контролером – 0,4».

3. Департаменту методології (Іваненко Н. В.) довести зміст цієї постанови до відома банків України та територіальних управлінь Національного банку України для використання в роботі.

4. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на першого заступника Голови Національного банку України Писарука О. В.

5. Постанова набирає чинності з дня, наступного за днем її офіційного опублікування.

Голова В. О. Гонтарева